

عنوان: JQuery Plugins #1

نویسنده: مجتبی کاویانی

تاریخ: ۱۶:۲۵ ۱۳۹۱/۱۲/۰۷

آدرس: www.dotnettips.info

برچسب‌ها: JQuery, JQuery-Tips, Plugin

جی کوئری به عنوان مهم‌ترین و پرکاربردترین کتابخانه جاوا اسکریپتی، حالا در اکثر سایت‌های اینترنتی استفاده می‌شود و هر روز به قابلیت‌ها و امکانات آن اضافه می‌گردد. اما بیش از خود این کتابخانه، پلاگین‌های آن است که تحول عظیمی را در طراحی وب سایت‌ها ایجاد نموده است. از انواع اسلایدها، تصاویر، منوها، Tooltip ها، نمودارها، انیمیشن، جداول و هزاران پلاگین دیگر، همه و همه کدهای جاوا اسکریپتی است که با استفاده از جی کوئری به صورت پلاگین نوشته شده است و امکان استفاده مجدد را به ما می‌دهد.

از کجا شروع کنیم

برای نوشتن پلاگین یک تابع با نام خاصیتی جدید را به JQuery.fn اضافه می‌نماییم.

```
JQuery.fn.myPlugin = function() {  
  //محتویات پلاگین را اینجا می‌نویسیم  
};
```

اما، برای اینکه بتوانیم از میانبر \$ در پلاگین استفاده نماییم و تداخلی با سایر کتابخانه‌ها نداشته باشد، از الگوی (IIFE Immediately Invoked Function Expression) به صورت زیر استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ) {  
  $.fn.myPlugin = function() {  
    //محتویات پلاگین را اینجا می‌نویسیم  
  };  
})( jQuery );
```

محتوای پلاگین

حال می‌توانیم در تابع، کدهای پلاگین خود را بنویسیم. برای دسترسی به شیء پاس داده شده به پلاگین، از کلمه کلیدی this استفاده کرده و لازم نیست از \$(this) استفاده نماییم. در زیر یک پلاگین ساده تهیه شده است که با رفتن ماوس بر روی یک متن، خطی زیر آن می‌کشد:

```
(function($){  
  $.fn.underline= function() {  
    this.hover(function(){  
      $(this).css( { text-decoration : underline } )  
    }, function(){  
      $(this).css( { text-decoration : none } )  
    });  
  };  
})(jQuery);  
$("p").underline();
```

پلاگین بالا مقدار یا شیءایی را بر نمی‌گرداند؛ اما اگر بخواهیم مقداری را برگردانیم از return استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ){  
  $.fn.maxHeight = function() {  
    var max = 0;  
    this.each(function() {  
      max = Math.max( max, $(this).height() );  
    });  
    return max;  
  };  
})(jQuery);
```

```
});
})( jQuery );
```

```
var tallest = $('div').maxHeight(); // بیشترین ارتفاع عنصر را برمی گرداند
```

حفظ خاصیت زنجیره‌ای پلاگین‌ها

در مثال بالا یک مقدار عددی برگردانده شده است؛ اما برای اینکه بتوانیم بصورت زنجیر وار خروجی پلاگین را به تابع یا هر پلاگین دیگری پاس دهیم از تابع `each` بصورت زیر استفاده می‌نماییم:

```
(function( $ ){
    $.fn.lockDimensions = function( type ) {
        return this.each(function() {
            var $this = $(this);
            if ( !type || type == 'width' ) {
                $this.width( $this.width() );
            }
            if ( !type || type == 'height' ) {
                $this.height( $this.height() );
            }
        });
    };
})( jQuery );
```

```
$('div').lockDimensions('width').css('color', 'red');
```

در پلاگین بالا با از تابع `each` برای روی `this` و برگرداندن آن با `return` برای حفظ خاصیت زنجیره‌ای پلاگین استفاده می‌نماییم. در تابع `each` می‌بایست از `$(this)` برای انجام عملیات بر روی شیء پاس داده شده استفاده کنیم. بدین صورت بعد از صدا زدن پلاگین، دوباره می‌توانیم از هر پلاگین یا تابع جی کوئری دیگری بر روی خروجی استفاده نماییم.

پیش فرض‌ها و تنظیمات

در پلاگین‌های پیشرفته‌تر می‌توانیم تنظیمات پیش فرضی را برای پلاگین در نظر بگیریم و این تنظیمات را به عنوان پارامتر ورودی از کاربر دریافت نماییم. جی کوئری دارای تابعی به نام `extend` است که امکان گسترش و ترکیب دو شیء را امکان پذیر می‌سازد به مثال زیر توجه نمایید:

```
(function( $ ){
    $.fn.tooltip = function( options ) {
        var settings = $.extend( {
            'location' : 'top',
            'background-color' : 'blue'
        }, options);
        return this.each(function() {
            // Tooltip plugin code here
        });
    };
})( jQuery );
```

```
$('div').tooltip({
    'location' : 'left'
});
```

در این مثال، شیء settings با دو خاصیت location و background-color تعریف شده که با شیء options که از ورودی پلاگین دریافت نموده‌ایم با استفاده از تابع extend ترکیب شده است. خاصیت‌های که تعیین نشده باشند با مقادیر پیش فرض آنها تکمیل می‌گردد.
ادامه دارد...

نظرات خوانندگان

نویسنده: امیر

تاریخ: ۱۳:۵۴ ۱۳۹۱/۱۲/۰۹

مرسی عالی بود . استفاده کردم.فقط زمانی که سی اس اس میدی نباید اونطوری نوشته بشه

```
$(this).css( "text-decoration" ,"none" )
```

نویسنده: مجتبی کاویانی

تاریخ: ۱۶:۲۳ ۱۳۹۱/۱۲/۰۹

ممنون. در جاوااسکریپ هر دو [صحیح](#) است

نویسنده: محسن

تاریخ: ۱۶:۵۳ ۱۳۹۱/۱۲/۰۹

```
$(this).css( { text-decoration : underline })
```

فکر کنم منظور ایشون («اونطوری» که نوشته) وجود [dash](#) در نام متغیر بوده.

نویسنده: مجتبی کاویانی

تاریخ: ۱۸:۲۸ ۱۳۹۱/۱۲/۰۹

منظورشون نحوه ست کردن [css](#) که هر دو روش استفاده می‌شود ولی در [jquery 1.9 css](#) به بعد کمی تغییر کرده است

در قسمت اول آموزش [jQuery Plugin #1](#) با نحوه ساخت اولیه پلاگین در جی کوئری آشنا شدید. در ادامه به موارد دیگری خواهیم پرداخت.

فضای نام

در پلاگین شما، فضای نام، بخش مهمی از توسعه پلاگین می‌باشد. فضای نام در واقع تضمین می‌کند که پلاگین شما توسط دیگر پلاگین‌ها باز نویسی نشود یا با کدهای موجود در صفحه تداخل نداشته باشد. همچنین کمک می‌کند که توابع، رویدادها و داده‌های پلاگین خود را بهتر مدیر کنید.

توابع پلاگین

تحت هیچ شرایطی نباید یک پلاگین، در چندین فضای نام، به شیء JQuery.fn اضافه گردند. به مثال زیر توجه نمایید:

```
(function( $ ){
    $.fn.tooltip = function( options ) {
        // این
    };
    $.fn.tooltipShow = function( ) {
        // تعریف
    };
    $.fn.tooltipHide = function( ) {
        // بد است
    };
    $.fn.tooltipUpdate = function( content ) {
        // !
    };
})( jQuery );
```

همین طور که در مثال بالا مشاهده می‌کنید، پلاگین به شکل بدی تعریف شده و هر تابع در یک فضای نام جداگانه تعریف گردیده‌است. برای این کار شما باید تمام توابع را در یک متغیر تعریف و آن را به پلاگین خود پاس دهید و توابع را با نام رشته ای صدا بزنید.

```
(function( $ ){
    var methods = {
        init : function( options ) {
            // این
        },
        show : function( ) {
            // تعریف
        },
        hide : function( ) {
            // خوب است
        },
        update : function( content ) {
            // !
        }
    };
    $.fn.tooltip = function( method ) {
        // منطق تابع را از اینجا صدا زده ایم
        if ( methods[method] ) {
            return methods[method].apply( this, Array.prototype.slice.call( arguments, 1 ));
        } else if ( typeof method === 'object' || ! method ) {
            return methods.init.apply( this, arguments );
        } else {
            $.error( 'Method ' + method + ' does not exist on jQuery.tooltip' );
        }
    };
})
```

```
};
})( jQuery );
```

توضیح: متغیر method اگر در متغیر methods توابع موجود باشد، تابع هم نام آن و در صورت داشتن پارامتر ورودی، به آن تابع پاس داده شده و برگردانده می‌شود (در واقع صدا زده می‌شود). در غیر اینصورت اگر نوع مقدار ورودی، object بود تابع init آن صدا زده می‌شود وگرنه پیام خطا ارسال می‌گردد. برای استفاده از پلاگین بصورت زیر عمل می‌کنیم:

```
// صدا زده می‌شود init تابع
$('div').tooltip();
```

9

```
// با پارامتر صدا زده می‌شود update تابع
$('div').tooltip('update', 'This is the new tooltip content!');
```

این معماری به شما امکان کپسوله کردن توابع در پلاگین را می‌دهد.

رویدادها

یکی از روش‌های کمتر شناخته شده انقیاد توابع در فضای نام، امکان انقیاد رویدادها است. اگر پلاگین شما یک رویداد را انقیاد نماید، این یک عمل و تمرین خوب استفاده از فضای نام می‌باشد. بدین ترتیب اگر لازم باشد که انقیاد یک رویداد را حذف نمایید، بدون تداخل با دیگر رویدادها و بدون اینکه در یک شی دیگر از این پلاگین، اختلالی ایجاد نماید می‌توان آن را حذف نمود. به مثال زیر توجه نمایید.

```
(function( $ ){
    var methods = {
        init : function( options ) {
            return this.each(function(){
                $(window).bind('resize.tooltip', methods.reposition);
            });
        },
        destroy : function( ) {
            return this.each(function(){
                $(window).unbind('.tooltip');
            })
        },
        reposition : function( ) {
            // ...
        },
        show : function( ) {
            // ...
        },
        hide : function( ) {
            // ...
        },
        update : function( content ) {
            // ...
        }
    };

    $.fn.tooltip = function( method ) {

        if ( methods[method] ) {
            return methods[method].apply( this, Array.prototype.slice.call( arguments, 1 ));
        } else if ( typeof method === 'object' || ! method ) {
            return methods.init.apply( this, arguments );
        } else {

```

```
    $.error( 'Method ' + method + ' does not exist on jQuery.tooltip' );  
  }  
};  
})( jQuery );
```

این همان مثال قبل است که وقتی پلاگین با تابع Init مقدار دهی اولیه می‌شود، تابع reposition به رویداد resize پنجره در فضای نام پلاگین tooltip انقیاد می‌شود. پس از آن اگر توسعه دهنده نیاز داشت تا tooltip را از بین ببرد، با صدا زدن تابع destroy می‌تواند بصورت امن انقیاد ایجاد شده را حذف نماید.

```
$('#fun').tooltip();  
// مدتی بعد...  
$('#fun').tooltip('destroy');
```

ادامه دارد...

عنوان: آشنایی با پلاگین TickTack برای Mask ورودی کاربر

نویسنده: محسن موسوی

تاریخ: ۱۷:۵ ۱۳۹۲/۰۲/۱۴

آدرس: www.dotnettips.info

برچسب‌ها: jQuery, Plugin, TimePicker

همانطور که می‌دانیم پلاگین‌های جی‌کوئری، نقش مهمی را در محیط وب ایفا می‌کنند. در اینجا با یکی از این پلاگین‌ها و چگونگی استفاده از آن آشنا می‌شویم.

برای آشنایی با نوشتن Plugin در jQuery، می‌توان مباحث پیشین این سایت را دنبال کرد. ([jQuery Plugins #1](#) و [jQuery](#) ([Plugins #2](#)))

: [jQueryTickTack Plugin](#)

این Plugin برای ایجاد یک TextBox برای ورود زمان توسط کاربر استفاده می‌شود. با توجه به اینکه قبلاً چند Plugin برای این کار نوشته شده است ولی هر کدام از آنها معایب و مزایای خاص خود را داشتند، برای نمونه می‌توانید به [این سایت](#) مراجعه کنید.

ویژگی‌های این Plugin عبارتند از:

1- تنظیم زمان پیش فرض

2- کنترل حداقل و حداکثر زمان وارد شده

3- تغییر ساعت و دقیقه بوسیله کلیدهای جهتی بالا و پایین

4- تغییر انتخاب ساعت و دقیقه بوسیله کلیدهای جهتی چپ و راست

5- تغییر ساعت و دقیقه بوسیله فشردن اعداد روی صفحه کلید

چگونگی استفاده از این Plugin

ابتدا کتابخانه jQuery و [این پلاگین](#) را به صفحه خود اضافه نمایید و سپس کدهای زیر را برای استفاده از این Plugin اضافه نمایید:

```
jQuery(document).ready(function () {
    $("#TextBox1").TickTack();
    $("#TextBox2").TickTack({
        initialTime: '8:44',
        minHour: 8,
        minMinute: 0,
        maxHour: 22,
        maxMinute: 40
    });
});
```

در ادامه به بررسی تنظیمات انجام شده در این پلاگین می‌پردازیم:

initialTime: زمان اولیه جهت نمایش به کاربر (حتماً بایستی ساعت و دقیقه بوسیله ' : ' از یکدیگر جدا شوند)

minHour: حداقل ساعت ورودی

minMinute : حداقل دقیقه ورودی

maxHour : حداکثر ساعت ورودی

maxMinute : حداکثر دقیقه ورودی

پس از انجام این تنظیمات و اجرا کردن برنامه، شما به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

please input time : 13:44

پس از انتخاب TextBox ، قسمت ساعت به صورت پیش فرض انتخاب می‌شود و کاربر باید ساعت مد نظر را وارد کند؛ در اینجا، عدد اول ساعت، مد نظر است.

please input time : 13:44

برای نمونه در اینجا عدد 2 توسط کاربر وارد می‌شود؛ پس از ورود عدد و با توجه به تنظیمات انجام شده، ساعت به صورت اتوماتیک به حداکثر مقداری که می‌تواند بپذیرد تغییر می‌کند (در این مثال چون کاربر عدد 2 را وارد کرده و در تنظیمات انجام شده حداکثر ساعت دریافتی 22 و حداکثر دقیقه 40 تعریف شده است، ساعت به صورت پیش‌فرض به 22:40 تغییر می‌یابد)

please input time : 22:40

و پس از وارد کردن عدد دوم ساعت توسط کاربر مکان نما به قسمت دقیقه منتقل می‌شود که در این جا عدد اول دقیقه مد نظر است

please input time : 21:40

وارد کردن عدد 3 برای دقیقه

please input time : 21:30

وارد کردن عدد دوم دقیقه

please input time : 21:35

پس از وارد کردن کامل دقیقه مکان نما دوباره به قسمت ساعت باز می‌گردد.

در ادامه دوستان علاقمند لطفا جهت بهبود کیفیت کار، باگ و یا مشکلات کدنویسی را اطلاع دهند.

با تشکر

نظرات خوانندگان

نویسنده: بهروز
تاریخ: ۱۶:۱۸ ۱۳۹۲/۰۶/۲۵

با سلام خدمت جناب آقای محسن موسوی

یه مشکلی داشتم تو این پلاگین که وقتی از تو کد به تکست باکس مقداری میدیم اون مقدارو نمیگیره و فقط مقدار پیشفرض خودشو نشون میده... میخوام در صورت امکان راهنمایی بفرمایید.

با تشکر فراوان

و من الله توفیق...

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۱۷:۵۴ ۱۳۹۲/۰۶/۲۵

سلام

از طریق سرور پلاگین را صدا بزنید یا اینکه از طریق سرور یک مقدار به متغیر جاوااسکریپتی بدهید.

نویسنده: سعید حر
تاریخ: ۱۱:۳۷ ۱۳۹۲/۰۷/۰۶

سلام

در آدرس <https://ticktack.codeplex.com> هیچ فایلی برای دانلود وجود ندارد.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۴۵ ۱۳۹۲/۰۷/۰۶

به [برگه سورس پروژه](#) مراجعه کنید.

نویسنده: محسن موسوی
تاریخ: ۱۲:۲۹ ۱۳۹۲/۰۷/۰۶

با تشکر از آقای نصیری

هنوز بازخورد خاصی از پروژه نگرفتم. در هفته‌ی آتی احتمالا release پروژه را ارائه میدهم.

افزونه چیست؟

افزونه‌ها جزء مهمترین قسمت‌های یک مرورگر توسعه پذیر به شمار می‌آیند. افزونه‌ها سعی دارند تا قابلیت هایی را به مرورگر شما اضافه کنند. افزونه‌ها از آخرین فناوری‌های HTML, CSS و جاوااسکریپت تا به آنجایی که مرورگر آن‌ها را پشتیبانی کند، استفاده می‌کنند.

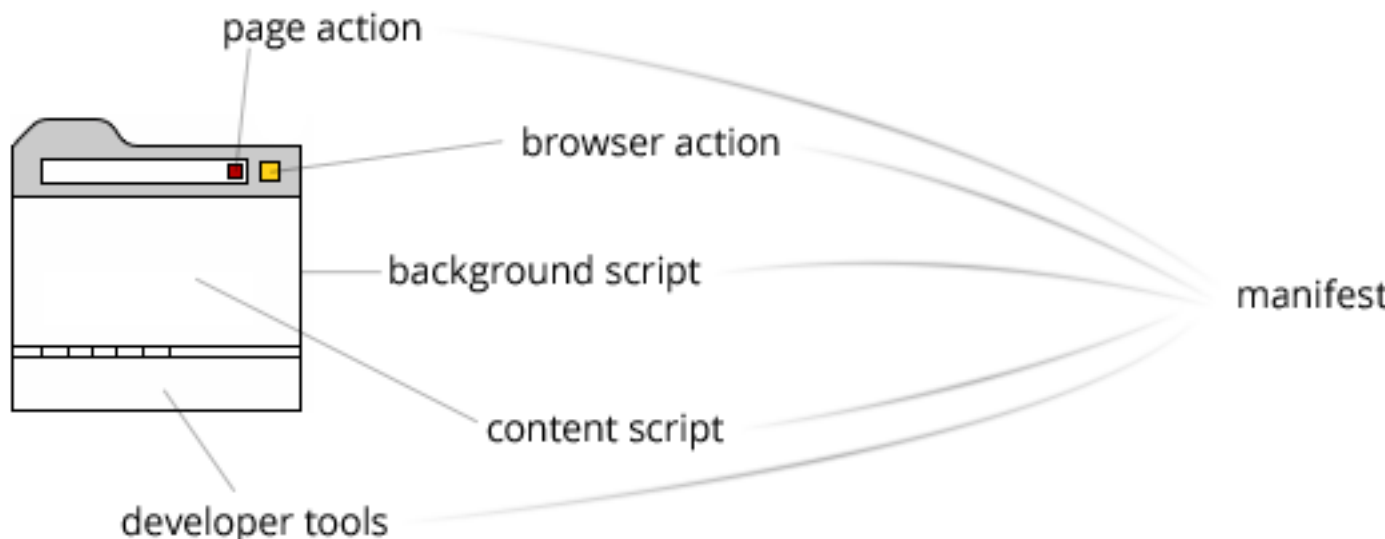
در این سری سعی خواهیم کرد برای هر مرورگر شناخته شده، یک افزونه ایجاد کنیم و ابتدا از آنجا که خودم از کروم استفاده می‌کنم، اولین افزونه را برای کروم خواهیم نوشت.

این افزونه قرار است چه کاری انجام دهد؟

کاری که برای این افزونه تدارک دیده‌ام این است: موقعی که سایت dotnettips.info به روز شد مرا آگاه کند. این آگاه سازی را از طریق یک نوتیفیکیشن به اطلاع کاربر میرسانیم. صفحه تنظیمات این افزونه شامل گزینه‌های "آخرین مطالب"، "نظرات آخرین مطالب"، "آخرین اشتراک‌ها" و "آخرین نظرات اشتراک‌ها" خواهد بود که به طور پیش فرض تنها گزینه اول فعال خواهد بود و همچنین یک گزینه نیز برای وارد کردن یک عدد صحیح جهت اینکه به افزونه بگوییم هر چند دقیقه یکبار سایت را چک کن. چک کردن سایت هم از طریق فید RSS صورت می‌گیرد.

فایل manifest.json

این فایل برای ذخیره سازی اطلاعاتی در مورد افزونه به کار می‌رود که شامل نام افزونه، توضیح کوتاه در مورد افزونه و ورژن و ... به کار می‌رود که همه این اطلاعات در قالب یا فرمت json نوشته می‌شوند و در بالاترین حد استفاده برای تعریف اهداف افزونه و اعطای مجوز به افزونه از آن استفاده می‌کنیم. این فایل بخش‌های زیر را در یک افزونه تعریف می‌کند که به مرور با آن آشنا می‌شویم.

کد زیر را در فایل manifest.json می‌نویسیم:

```
{
  "manifest_version": 2,
```

```

"name": "Dotnettips Updater",
"description": "This extension keeps you updated on current activities on dotnettips.info",
"version": "1.0",
"icons": { "16": "icon.png",
            "48": "icon.png",
            "128": "icon.png" },

"browser_action": {
  "default_icon": "icon.png",
  "default_popup": "popup.html"
},
"permissions": [
  "activeTab",
  "http://www.dotnettips.info"
]
}

```

اطلاعات اولیه شامل نام و توضیح و ورژن افزونه است. ورژن برنامه برای به روزآوری افزونه بسیار مهم است. موقعی که ورژن جدیدی از افزونه ارائه شود، گوگل وب استور اعلان آپدیت جدیدی را برای افزونه میکند. آیکن قسمت‌های مختلف افزونه هم با icons مشخص می‌شود که در سه اندازه باید ارائه شوند و البته اگر اندازه آن نباشد scale می‌شود. قسمت بعدی تعریف UI برنامه هست که گوگل کروم، به آن Browser Action می‌گوید. در اینجا یک آیکن و همچنین یک صفحه اختصاصی برای تنظیمات افزونه معرفی می‌کنیم. این آیکن کنار نوار آدرس نمایش داده می‌شود و صفحه popup موقعی نشان داده می‌شود که کاربر روی آن کلیک می‌کند. آیکن‌ها برای browser action در دو اندازه 19 و 38 پیکسلی هستند و در صورتی که تنها یک آیکن تعریف شود، به صورت خودکار عمل scale و تغییر اندازه صورت می‌گیرد. برای تعیین عکس برای هر اندازه می‌توانید کد را به صورت زیر بنویسید:

```

"default_icon": {
  "19": "images/icon19.png", // optional
  "38": "images/icon38.png" // optional
}

```

قسمت popup برای نمایش تنظیمات به کار می‌رود و درست کردن این صفحه همانند صفحه همیشگی html هست و خروجی آن روی پنجره popup افزونه رندر خواهد شد.

گزینه default_title نیز یکی از دیگر خصیصه‌های مهم و پرکاربرد این قسمت هست که متن tooltip می‌باشد و موقعی که که کاربر، اشاره‌گر را روی آیکن ببرد نمایش داده می‌شود و در صورتی که نوشته نشود، کروم نام افزونه را نمایش می‌دهد؛ برای همین ما هم چیزی ننوشتیم.

صفحات پس‌زمینه

اگر بخواهید برای صفحه popup کد جاوااسکریپت بنویسید یا از jquery استفاده کنید، مانند هر صفحه‌ی وبی که درست می‌کنید آن را کنار فایل popup قرار داده و در popup آنها را صدا کرده و از آنها استفاده کنید. ولی برای پردازش‌هایی که نیاز به UI وجود ندارد، می‌توان از صفحات پس‌زمینه استفاده کرد. در این حالت ما دو نوع صفحه داریم:

صفحات مصر یا Persistent Page

صفحات رویدادگرا یا Events Pages

اولین نوع صفحه، همواره فعال و در حال اجراست و دومی موقعی فعال می‌شود که به استفاده از آن نیاز است. گوگل توصیه می‌کند که تا جای ممکن از نوع دوم استفاده شود تا مقدار حافظه مصرفی حفظ شود و کارایی مرورگر بهبود بخشیده شود. کد زیر یک صفحه پس‌زمینه را از نوع رویدادگرا می‌سازد. به وضوح روشن است در صورتی که خاصیت Persistent با true مقداردهی شود، این صفحه مصرانه در تمام وقت باز بودن مرورگر، فعال خواهد بود:

```

"background": {
  "scripts": ["background.js"],
  "persistent": false
}

```

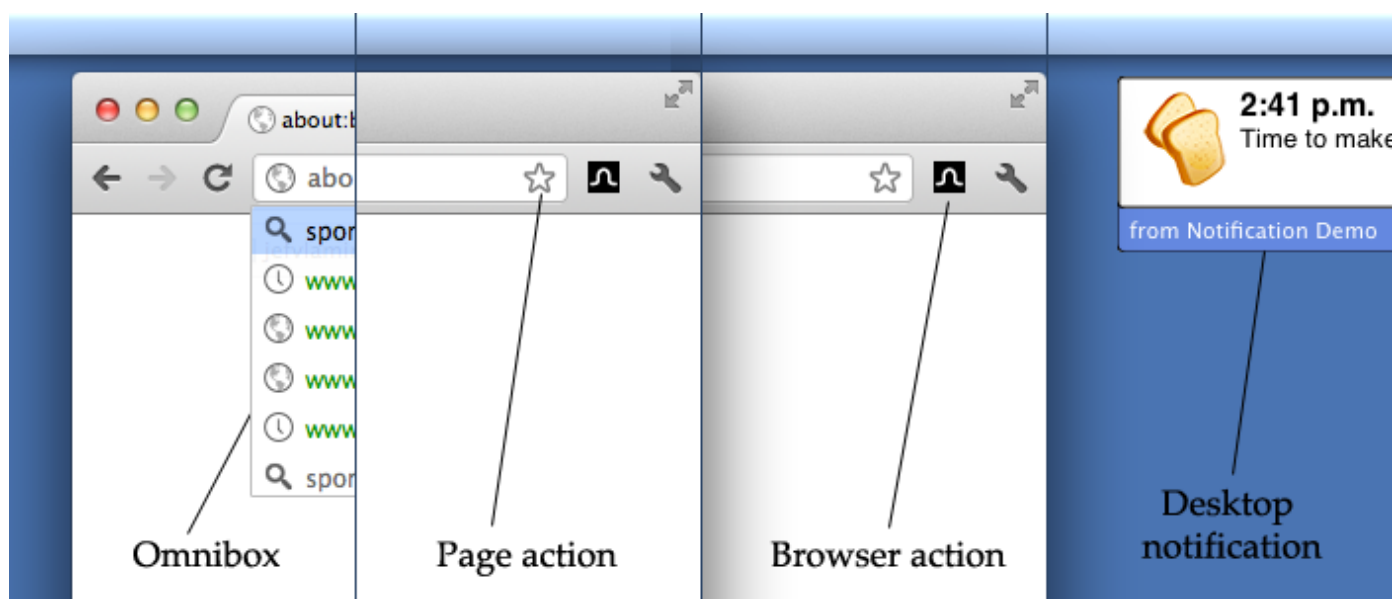
Content Script یا اسکریپت محتوا

در صورتی که بخواهید با هر صفحه‌ای که باز یا رفرش می‌شود، به DOM آن دسترسی پیدا کنید، از این خصوصیت استفاده کنید. در

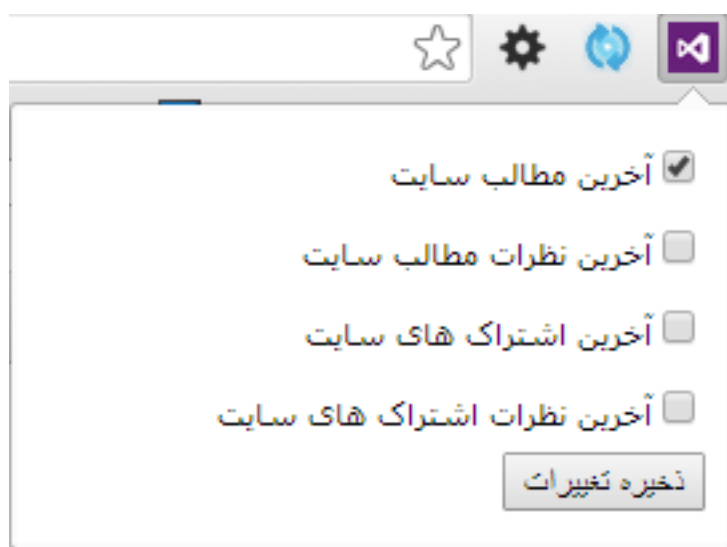
کد زیر برای پردازش اطلاعات DOM از فایل جاوااسکریپت بهره برده و در قسمت matches می‌گویید که چه صفحاتی باید از این کد استفاده کنند که در اینجا از پروتکل‌های HTTP استفاده میشود و اگر مثلاً نوع FTP یا file صدا زده شود کد مورد نظر اجرا نخواهد شد. در مورد اینکه matches چگونه کار می‌کند و چگونه می‌توان آن را نوشت، از این [صفحه](#) استفاده کنید.

```
"content_scripts": [  
  {  
    "matches": ["http://*/", "https://*/"],  
    "js": ["content.js"]  
  }  
]
```

آغاز کدنویسی (رابطهای کاربری)

اجازه دهید بقیه موارد را در حین کدنویسی تجربه کنیم و هر آنچه ماند را بعداً توضیح خواهیم داد. در اینجا من از یک صفحه با کد HTML زیر بهره برده‌ام که یک فرم دارد به همراه چهار چک باکس و در نهایت یک دکمه جهت ذخیره مقادیر. نام صفحه را popup.htm گذاشته‌ام و یک فایل popup.js هم دارم که در آن کد jquery نوشتم. قصد من این است که بتوان یک action browser به شکل زیر درست کنم:

کد html آن به شرح زیر است:

```
<html>
<head>
<meta charset="utf-8"/>

<script src="jquery.min.js"></script> <!-- Including jQuery -->
<script type="text/javascript" src="popup.js"></script>
</head>
<body style="direction:rtl;width:250px;">
<form >
<input type="checkbox" id="chkarticles" value="" checked="true">آخرین مطالب سایت</input><br/>
<input type="checkbox" id="chkarticlescomments" value="" >آخرین نظرات مطالب سایت</input><br/>
<input type="checkbox" id="chkshares" value="" >آخرین اشتراک‌های سایت</input><br/>
<input type="checkbox" id="chksharescomments" value="" >آخرین نظرات اشتراک‌های سایت</input><br/>
<input id="btnsave" type="button" value="ذخیره تغییرات" />
<div id="messageboard" style="color:green;"></div>
</form>

</body>
</html>
```

کد popup.js هم به شرح زیر است:

```
$(document).ready(function () {
    $("#btnsave").click(function() {
        var articles = $("#chkarticles").is(':checked');
        var articlesComments = $("#chkarticlescomments").is(':checked');
        var shares = $("#chkshares").is(':checked');
        var sharesComments = $("#chksharescomments").is(':checked');

        chrome.storage.local.set({ 'articles': articles, 'articlesComments': articlesComments,
        'shares': shares, 'sharesComments': sharesComments }, function() {
            $("#messageboard").text( 'تنظیمات جدید اعمال شد' );
        });
    });
});
```

در کد بالا موقعی که کاربر بر روی دکمه ذخیره، کلیک کند رویداد کلیک jquery فعال شده و مقادیر چک باکس‌ها را در متغیرهای مربوطه نگهداری می‌کند. نهایتاً با استفاده از کلمه کلیدی کروم به ناحیه ذخیره سازی داده‌های کروم دست پیدا کرده و درخواست ذخیره مقادیر چک باکس را بر اساس ساختار نام و مقدار، ذخیره می‌کنیم و بعد از اعمال، توسط یک تابع callback به کاربر اعلام می‌کنیم که اطلاعات ذخیره شده است.

اولین مورد جدیدی که در بالا دیدیم، کلمه‌ی کلیدی chrome است. کروم برای توسعه دهندگانی که قصد نوشتن افزونه دارند api هایی را تدارک دیده است که میتوانید با استفاده از آنها به قسمت‌های مختلف مرورگر مثل بوک مارک یا تاریخچه فعالیت‌های مرورگر و ... دست پیدا کنید. البته برای اینکار باید در فایل manifest.json هم مجوز اینکار را درخواست نماییم. این ویژگی باید برای برنامه نویسان اندروید آشنا باشد. برای آشنایی هر چه بیشتر با مجوزها این [صفحه](#) را ببینید. برای دریافت مجوز، کد زیر را به manifest اضافه می‌کنیم:

```
"permissions": [
  "storage"
]
```

مجوزی که در بالا درخواست کرده‌ایم مجوز دسترسی به ناحیه ذخیره سازی است. بعد از کلمه کلیدی chrome، کلمه‌ی local آمده است و می‌گوید که باید داده‌ها به صورت محلی و لوکال ذخیره شوند ولی اگر میخواهید داده‌ها در گوگل سینک شوند، باید به جای لوکال از کلمه کلیدی sync استفاده کنید یعنی:

```
chrome.storage.sync.set
```

فایل manifest نهایی:

```
{
  "manifest_version": 2,
  "name": "Dotnettips Updater",
  "description": "This extension keeps you updated on current activities on dotnettips.info",
  "version": "1.0",

  "browser_action": {
    "default_icon": "icon.png",
    "default_popup": "popup.html"
  },
  "permissions": [
    "storage"
  ]
}
```

الان باید 4 فایل داشته باشید: فایل آیکن، popup.htm,popup.js و manifest.json. همه را داخل یک دایرکتوری قرار داده و در مرورگر کروم به قسمت extensions بروید و گزینه Developer mode را فعال کنید تا یک تستی از کد نوشته شده بگیرید. گزینه Load Unpacked Extension را بزنید و آدرس دایرکتوری ایجاد شده را به آن بدهید.

chrome://extensions

Extensions

Load unpacked extension...

Pack extension...

☒ Developer mode

Update extensions...

الان باید مانند تصویر بالا یک آیکن کنار نوار آدرس یا به قول گوگل، Omni box ببینید. گزینه‌ها را تیک بزنید و روی دکمه ذخیره کلیک کنید. باید پیام مقادیر ذخیره شدند، نمایش پیدا کند. الان یک مشکل وجود دارد؛ داده‌ها ذخیره می‌شوند ولی موقعی که دوباره تنظیمات افزونه را باز کنید حالت اولیه نمایش داده می‌شود. پس باید تنظیمات ذخیره شده را خوانده و به آن‌ها اعمال کنیم. کد زیر را جهت دریافت مقادیر ذخیره شده می‌نویسیم. اینبار به جای استفاده از متد set از متد get استفاده می‌کنیم. به صورت آرایه، رشته نام مقادیر را درخواست می‌کنیم و در تابع callback، مقادیر به صورت آرایه برای ما برگشت داده می‌شوند.

```
chrome.storage.local.get(['articles', 'articlesComments', 'shares', 'sharesComments'], function (
items) {
  console.log(items[0]);
  $("#chkarticles").attr("checked", items["articles"]);
  $("#chkarticlescomments").attr("checked", items["articlesComments"]);
  $("#chkshares").attr("checked", items["shares"]);
  $("#chksharescomments").attr("checked", items["sharesComments"]);
});
```

حالا برای اینکه افزونه‌ی شما متوجه تغییرات شود، به تب extensions رفته و در لیست افزونه‌ها به دنبال افزونه خود بگردید و گزینه Reload را انتخاب نمایید تا افزونه تغییرات را متوجه شود و صفحه را تست کنید.

Page Action

روش دیگر برای ارائه یک رابط کاربری، page action هست. این روش دقیقا مانند روش قبلی است، ولی جای آیکن عوض می‌شود. قبلا بیرون از نوار آدرس بود، ولی الان داخل نوار آدرس قرار می‌گیرد. جالب‌ترین نکته در این مورد این است که این آیکن در ابتدا مخفی شده است و شما تصمیم می‌گیرید که این آیکن چه موقع نمایش داده شود. مثلا آیکن RSS تنها موقعی نمایش داده

می‌شود که وب سایتی که باز شده است، دارای محتوای RSS باشد یا بوک مارک کردن یک آدرس برای همه‌ی سایت‌ها باز باشد و سایر موارد.

کد زیر نحوه‌ی تعریف یک page action را در manifest نشان می‌دهد. ما در این مثال یک page action را به طور موقت اضافه می‌کنیم و موقعی هم آن را نشان می‌دهیم که سایت dotnettips.info باشد. دلیل اینکه موقت اضافه می‌کنیم این است که باید یکی از دو گزینه رابط کاربری که تا به حال گفتیم، استفاده شود. در غیر این صورت کروم در هنگام خواندن فایل manifest در هنگام افزودن افزونه به مرورگر، پیام خطا خواهد داد و این مطلب را به شما گوشزد می‌کند. پس نمی‌توان دو گزینه را همزمان داشت و من می‌خواهم افزونه را در حالت browser action ارائه کنم. پس در پروژه نهایی، این مطلب page action نخواهد بود. برای داشتن یک page action کد زیر را در manifest بنویسید.

```
"page_action": {
  "default_icon": {
    "19": "images/icon19.png",
    "38": "images/icon38.png"
  },
  "default_popup": "popup.html"
```

گزینه page action تعریف شد حالا باید کاری کنیم تا هر موقع صفحه‌ای باز می‌شود چک کند آیا سایت مورد نظر است یا خیر، اینکار را توسط صفحه‌ی پردازشی انجام می‌دهیم. پس تکه کد زیر را هم به manifest اضافه می‌کنیم:

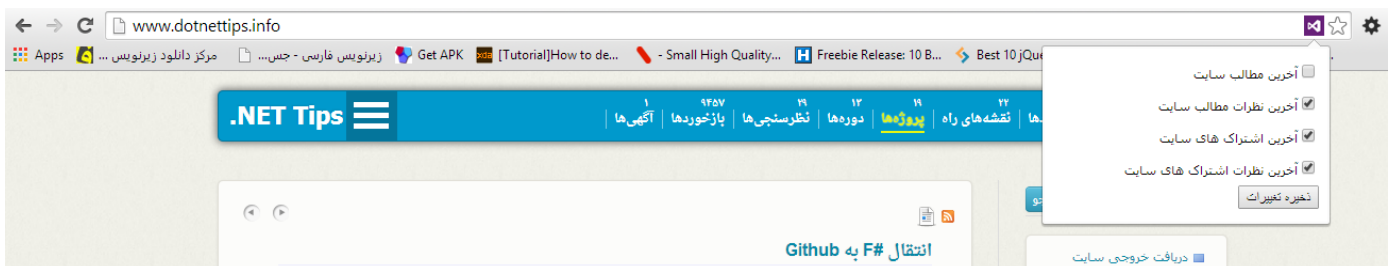
```
"background": {
  "scripts": ["page_action_validator.js"]
}
```

تا اینجا فایل جاوااسکریپت معرفی شد که کد زیر را دارد و در پس زمینه شروع به اجرا می‌کند.

```
function UrlValidation(tabId, changeInfo, tab) {
  if (tab.url.indexOf('dotnettips.info') > -1) {
    chrome.pageAction.show(tabId);
  }
};
chrome.tabs.onUpdated.addListener(UrlValidation);
```

چون از api در این کد بهره برده‌ایم و آن هم مدیریت بر روی تب هاست، پس باید مجوز آن هم گرفته شود. کلمه "tabs" را در قسمت permissions اضافه کنید.

یک listener برای tab‌ها ایجاد کرده‌ایم که اگر تب جدید ایجاد شد، یا تب قبلی به آدرس جدیدی تغییر پیدا کرد تابع UrlValidation را اجرا کند و در این تابع چک می‌کنیم که اگر url این تب شامل نام وب سایت می‌شود، page action روی این تب ظاهر شود. پس از انجام تغییرات، مجدداً افزونه را بارگذاری می‌کنیم و تغییرات اعمال شده را می‌بینیم. سایت dotnettips را باز کنید یا صفحه را مجدداً رفرش کنید تا تغییر اعمال شده را ببینید.

تغییرات موقت را حذف و کدها را به حالت قبلی یعنی browser action برگردانیم.

omnibox یک کلمه کلیدی است که در نوار آدرس مرورگر وارد می‌شود و در واقع می‌توانیم آن را نوع دیگری از رابط کاربری بنامیم. موقعی که شما کلمه کلیدی رزرو شده را وارد می‌کنید، در نوار آدرس کلماتی نشان داده می‌شود که کاربر می‌تواند یکی از آن‌ها را انتخاب کند تا عملی انجام شود. ما هم قرار است این کار را انجام دهیم. به این مثال دقت کنید:

می‌خواهیم موقعی که کاربر کلمه net را تایپ می‌کند، 5 عبارت آخرین مطالب و آخرین اشتراک‌ها و آخرین نظرات مطالب و آخرین نظرات اشتراک‌ها و صفحه اصلی سایت نمایش داده شود و با انتخاب هر کدام، کاربر به سمت آن صفحه هدایت شود.

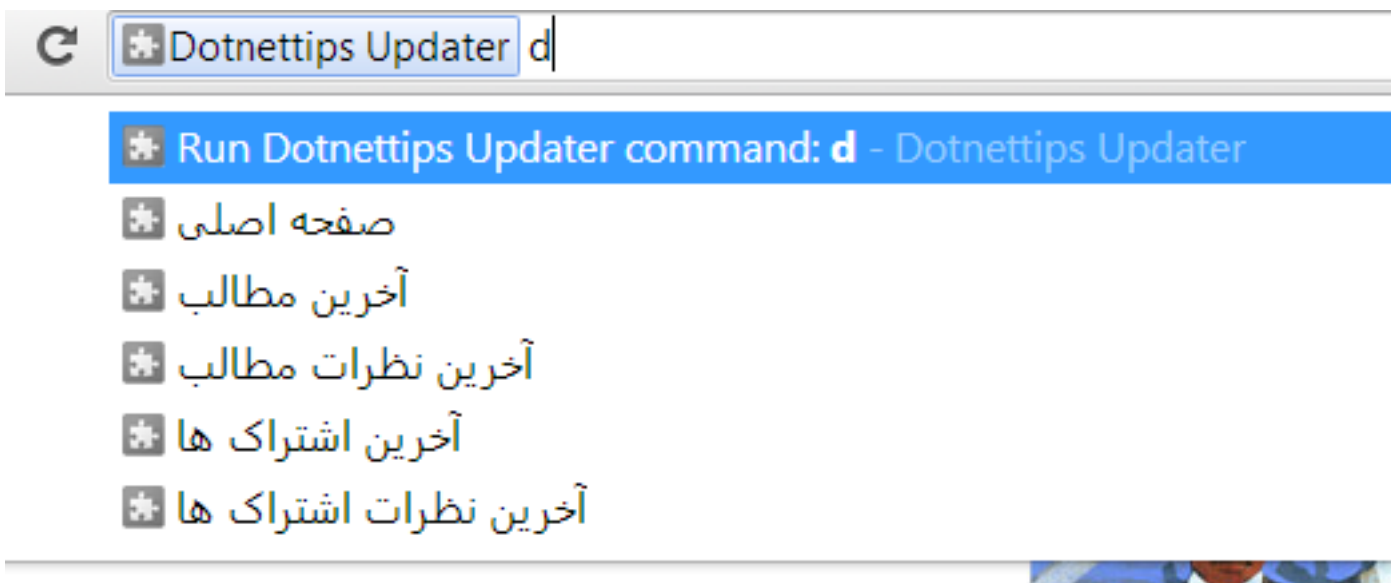
برای افزودن کلمه کلیدی در manifest خطوط زیر را اضافه کنید:

```
"omnibox": { "keyword" : ".net" }
```

با نوشتن خط بالا کلمه net در مرورگر یک کلمه‌ی کلیدی به حساب خواهد آمد و موقعی که کاربر این کلمه را وارد کند، در سمت راست نوشته خواهد شد. در این حالت باید کلید تب را بزند تا به محیط دستوری آن برود.

🔍 .net | Press Tab to send commands to Dotnettips Updater

در این حین می‌توانیم همزمان با تایپ کاربر، دستوراتی را به آن نشان بدهیم. من دوست دارم موقعی که کاربر حرفی را وارد کرد، لیستی از نام صفحات نوشته شود.

برای اینکار باید کدنویسی کنیم ، پس یک فایل پس زمینه را به manifest معرفی کنید:

```
"background": {  
  "scripts": ["omnibox.js"]  
}
```

در فایل ominibox.js دستوراتی که مرتبط با omnibox است را می‌نویسیم و کد زیر را به آن اضافه می‌کنیم:

```
chrome.omnibox.onInputChanged.addListener(function(text, suggest) {  
  suggest([  
    {content: ".net tips Home Page", description: "صفحه اصلی"},  
    {content: ".net tips Posts", description: "آخرین مطالب"},  
    {content: ".net tips News", description: "آخرین نظرات مطالب"},  
    {content: ".net tips Post Comments", description: "آخرین اشتراک ها"},  
    {content: ".net tips News Comments", description: "آخرین نظرات اشتراک ها"}  
  ]);  
});
```

chrome.omnibox شامل 4 رویداد می‌شود:

بعد از اینکه کاربر کلمه کلیدی را وارد کرد اجرا می‌شود	onInputStarted
بعد از وارد کردن کلمه کلیدی هربار که کاربر تغییری در ورودی نوارد آدرس می‌دهد اجرا می‌شود.	onInputChanged
کاربر ورودی خود را تایید می‌کند. مثلا بعد از وارد کردن، کلید enter را می‌فشارد	onInputEntered
کاربر از وارد کردن ورودی منصرف شده است؛ مثلا کلید ESC را فشرده است.	onInputCancelled

با نوشتن `chrome.omnibox.onInputChanged.addListener` ما یک listener ساخته‌ایم تا هر بار کاربر ورودی را تغییر داد، یک تابع callback که دو آرگومان را دارد، صدا بزند. این آرگومان‌ها یکی متن ورودی است و دیگری آرایه‌ی `suggest` که شما با تغییر آرایه می‌توانید عباراتی که همزمان با تایپ به کاربر پیشنهاد می‌شود را نشان دهید. البته می‌توانید با تغییر کد کاری کنید تا بر اساس حروفی که تا به حال تایپ کرده‌اید، دستورات را نشان دهد؛ ولی من به دلیل اینکه 5 دستور بیشتر نبود و کاربر راحت باشد، چنین کاری نکردم. همچنین وقتی شما برای هر یک `description` تعریف کنید، به جای نام پیشنهادی، توضیح آن را نمایش می‌دهد. حالا وقت این است که کد زیر را جهت اینکه اگر کاربر یکی از کلمات پیشنهادی را انتخاب کرد، به صفحه‌ی مورد نظر هدایت شود، اضافه کنیم:

```
chrome.omnibox.onInputEntered.addListener(function (text) {
  var location="";
  switch(text)
  {
    case ".net tips Posts":
      location="http://www.dotnettips.info/postsarchive";
      break;
    case ".net tips News":
      location="http://www.dotnettips.info/newsarchive";
      break;
    case ".net tips Post Comments":
      location="http://www.dotnettips.info/commentsarchive";
      break;
    case ".net tips News Comments":
      location="http://www.dotnettips.info/newsarchive/comments";
      break;
    default:
      location="http://www.dotnettips.info/";
  }

  chrome.tabs.getSelected(null, function (tab) {
    chrome.tabs.update(tab.id, { url: location });
  });
});
```

ابتدا یک listener برای روی رویداد `onInputEntered` قرار داده تا وقتی کاربر عبارت وارد شده را تایید کرد، اجرا شود. در مرحله بعد چک می‌کنیم که عبارت وارد شده چیست و به ازای هر عبارت مشخص شده، آدرس آن صفحه را در متغیر `location` قرار می‌دهیم. در نهایت با استفاده از عبارت `chrome.tabs.getSelected` تب انتخابی را به یک تابع callback بر میگردانیم. اولین آرگومان `windowId` است، برای زمانی که چند پنجره کروم باز است که می‌توانید وارد نکنید تا پنجره فعلی و تب فعلی محسوب شود. برای همین نال رد کردیم. در تابع برگشتی، شیء `tab` شامل اطلاعات کاملی از آن تب مانند `url` و `id` و `title` می‌باشد و در نهایت با استفاده از دستور `chrome.tabs.update` اطلاعات تب را به روز می‌کنیم. آرگومان اول `id` تب را می‌دهیم تا بداند کدام تب باید تغییر کند و آرگومان بعدی می‌توانید هر یک از ویژگی‌های تب از قبیل آدرس فعلی یا عنوان آن و ... را تغییر دهید که ما آدرس آن را تغییر داده ایم.

یکی دیگر از رابط‌های کاربری، منوی کانتکست هست که توسط chrome.contextmenus ارائه می‌شود و به مجوز "contextmenus" نیاز دارد. فعال سازی منوی کانتکست در قسمت‌های زیر ممکن است:

all, page, frame, selection, link, editable, image, video, audio

من گزینه‌ی dotenettips.info را برای باز کردن سایت، به Contextmenus اضافه می‌کنم. کد را در فایلی به اسم contextmenus.js ایجاد می‌کنم و در قسمت background آن را معرفی می‌کنم. برای باز کردن یک تب جدید برای سایت، نیاز به chrome.tabs داریم که البته نیاز به مجوز tabs هم داریم.
محتوای فایل contextmenus.js

```
var root = chrome.contextMenus.create({
  title: 'Open .net tips',
  contexts: ['page']
}), function () {
  var Home= chrome.contextMenus.create({
    title: 'Home',
    contexts: ['page'],
    parentId: root,
    onclick: function (evt) {
      chrome.tabs.create({ url: 'http://www.dotnettips.info' })
    }
  });
  var Posts = chrome.contextMenus.create({
    title: 'Posts',
    contexts: ['page'],
    parentId: root,
    onclick: function (evt) {
      chrome.tabs.create({ url: 'http://www.dotnettips.info/postsarchive/' })
    }
  });
};
```

در کد بالا یک گزینه به context menu اضافه میشود و دو زیر منو هم دارد که یکی صفحه‌ی اصلی سایت را باز میکند و دیگری هم صفحه‌ی مطالب سایت را باز می‌کند.

تا به اینجا ما قسمت ظاهری کار را آماده کرده ایم و به دلیل اینکه مطلب طولانی نشود، این مطلب را در دو قسمت ارائه خواهیم کرد. در قسمت بعدی نحوه خواندن RSS و اطلاع رسانی و دیگر موارد را بررسی خواهیم کرد.

[در مقاله پیشین](#) ما ظاهر افزونه را طراحی و یک سری از قابلیت‌های افزونه را معرفی کردیم. در این قسمت قصد داریم پردازش پس زمینه افزونه یعنی خواندن RSS و اعلام به روز آوری سایت را مورد بررسی قرار دهیم و یک سری قابلیت هایی که گوگل در اختیار ما قرار داده است.

خواندن RSS توسط API های گوگل

گوگل در تعدادی از زمینه‌ها و سرویس‌های خودش [api های](#) را ارائه کرده است که یکی از آن‌ها [خواندن فید](#) است و ما از آن برای خواندن RSS یا اتم وب سایت کمک می‌گیریم. روند کار بدین صورت است که ابتدا ما بررسی می‌کنیم کاربر چه مقادیری را ثبت کرده است و افزونه قرار است چه بخش هایی از وب سایت را بررسی نماید. در این حین، صفحه پس زمینه شروع به کار کرده و در هر سیکل زمانی مشخص شده بررسی می‌کند که آخرین بار چه زمانی RSS به روز شده است. اگر از تاریخ قبلی بزرگتر باشد، پس سایت به روز شده است و تاریخ جدید را برای دفعات آینده جایگزین تاریخ قبلی کرده و یک پیام را به صورت نوتیفیکیشن جهت اعلام به روز رسانی جدید در آن بخش به کاربر نشان می‌دهد.

اجازه دهید کدها را کمی شکل‌تر کنیم. من از فایل زیر که یک فایل جاوااسکریپتی است برای نگه داشتن مقادیر بهره می‌برم تا اگر روزی خواستم یکی از آن‌ها را تغییر دهم راحت باشم و در همه جا نیاز به تغییر مجدد نداشته باشم. نام فایل را (const.js) به خاطر ثابت بودن آن‌ها انتخاب کرده‌ام.

```
// برای ذخیره مقادیر از ساختار نام و مقدار استفاده می‌کنیم که نام‌ها را اینجا ثبت کرده ام
var Variables={
  posts:"posts",
  postsComments:"postsComments",
  shares:"shares",
  sharesComments:"sharesComments",
}

// برای ذخیره زمان آخرین تغییر سایت برای هر یک از مطالب به صورت جداگانه نیاز به یک ساختار نام و مقدار
// است که نام‌ها را در اینجا ذخیره کرده ام
var DateContainer={
  posts:"dtposts",
  postsComments:"dtpostsComments",
  shares:"dtshares",
  sharesComments:"dtsharesComments",
  interval:"interval"
}

// برای نمایش پیام‌ها به کاربر
var Messages={
  SettingsSaved:"تنظیمات ذخیره شد",
  SiteUpdated:"سایت به روز شد",
  PostsUpdated:"مطلب ارسالی جدید به سایت اضافه شد",
  CommentsUpdated:"نظری جدیدی در مورد مطالب سایت ارسال شد",
  SharesUpdated:"اشتراک جدید به سایت ارسال شد",
  SharesCommentsUpdated:"نظری برای اشتراک‌های سایت اضافه شد"
}

// لینک‌های فید سایت
var Links={
  postUrl:"http://www.dotnettips.info/feeds/posts",
  posts_commentsUrl:"http://www.dotnettips.info/feeds/comments",
  sharesUrl:"http://www.dotnettips.info/feed/news",
  shares_commentsUrl:"http://www.dotnettips.info/feed/newscomments"
}

// لینک صفحات سایت
var WebLinks={
  Home:"http://www.dotnettips.info",
  postUrl:"http://www.dotnettips.info/postsarchive",
  posts_commentsUrl:"http://www.dotnettips.info/commentsarchive",
  sharesUrl:"http://www.dotnettips.info/newsarchive",
  shares_commentsUrl:"http://www.dotnettips.info/newsarchive/comments"
}
```

موقعی که اولین بار افزونه نصب می‌شود، باید مقادیر پیش فرضی وجود داشته باشند که یکی از آن‌ها مربوط به مقدار سیکل زمانی

است (هر چند وقت یکبار فید را چک کند) و دیگری ذخیره مقادیر پیش فرض رابط کاربری که قسمت پیشین درست کردیم؛
پروسه پس زمینه برای کار خود به آن‌ها نیاز دارد و بعدی هم تاریخ نصب افزونه است برای اینکه تاریخ آخرین تغییر سایت را با آن مقایسه کند که البته با اولین به روزرسانی تاریخ فید جای آن را می‌گیرد. جهت انجام اینکار یک فایل `init.js` ایجاد کرده‌ام که قرار است بعد از نصب افزونه، مقادیر پیش فرض بالا را ذخیره کنیم.

```
chrome.runtime.onInstalled.addListener(function(details) {
var now=String(new Date());

var params={};
params[Variables.posts]=true;
params[Variables.postsComments]=false;
params[Variables.shares]=false;
params[Variables.sharesComments]=false;

params[DateContainer.interval]=1;

params[DateContainer.posts]=now;
params[DateContainer.postsComments]=now;
params[DateContainer.shares]=now;
params[DateContainer.sharesComments]=now;

chrome.storage.local.set(params, function() {
  if(chrome.runtime.lastError)
  {
    /* error */
    console.log(chrome.runtime.lastError.message);
    return;
  }
});
});
```

[chrome.runtime](#) شامل رویدادهایی چون `onInstalled` , `onStartup` , `onSuspend` و ... است که مربوطه به وضعیت اجرایی افزونه میشود. آنچه ما اضافه کردیم یک `listener` برای زمانی است که افزونه نصب شده است و در آن مقادیر پیش فرض ذخیره می‌شوند. اگر خوب دقت کنید می‌بینید که روش ذخیره سازی ما در اینجا کمی متفاوت از مقاله پیشین هست و شاید پیش خودتان بگویید که احتمالا به دلیل زیباتر شدن کد اینگونه نوشته شده است ولی مهمترین دلیل این نوع نوشتار این است که متغیرهای بین { } آنچنان فرقی با خود `string` نمی‌کنند یعنی کد زیر:

```
chrome.storage.local.set('mykey':myvalue,....
```

با کد زیر برابر است:

```
chrome.storage.local.set(mykey:myvalue,...
```

پس اگر مقداری را داخل متغیر بگذاریم آن مقدار حساب نمی‌شود؛ بلکه کلید نام متغیر خواهد شد.
برای معرفی این دو فایل `const.js` و `init.js` به `manifest.json` می‌توانید به صورت زیر عمل کنید:

```
"background": {
  "scripts": ["const.js","init.js"]
}
```

در این حالت خود اکستنشن در زمان نصب یک فایل `html` درست کرده و این دو فایل `js` را در آن صدا می‌زنند که البته خود ما هم می‌توانیم اینکار را مستقیما انجام دهیم. مزیت اینکه ما خودمان مسقیما این کار را انجام دهیم این است که در صورتی که فایل‌های `js` ما زیاد شوند، فایل `manifest.json` زیادی شلوغ شده و شکل زشتی پیدا می‌کند و بهتر است این فایل را تا آنجا که می‌توانیم خلاصه نگه داریم. البته روش بالا برای دو یا سه تا فایل `js` بسیار خوب است ولی اگر به فرض بشود 10 تا یا بیشتر بهتر است یک فایل جداگانه شود و من به همین علت فایل `background.htm` را درست کرده و به صورت زیر تعریف کرده‌ام:

نکته: نمی‌توان در تعریف بک گراند هم فایل اسکریپت معرفی کرد و هم فایل `html`

```
"background": {
  "page": "background.htm"
}
```

```
<html>
<head>
  <script type="text/javascript" src="const.js"></script>
  <script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
  <script type="text/javascript" src="init.js"></script>
<script type="text/javascript" src="omnibox.js"></script>
<script type="text/javascript" src="rssreader.js"></script>
<script type="text/javascript" src="contextmenus.js"></script>
</head>
<body>
</body>
</html>
```

لینک‌های بالا به ترتیب معرفی ثابت‌ها، لینک api گوگل که بعداً بررسی می‌شود، فایل init.js برای ذخیره مقادیر پیش فرض، فایل ominibox که در مقاله پیشین در مورد آن صحبت کردیم و فایل rssreader.js که جهت خواندن rss در پایبتر در موردش بحث می‌کنیم و فایل contextmenus که این را هم در مطلب پیشین توضیح دادیم.

جهت خواندن فید سایت ما از Google API استفاده می‌کنیم؛ اینکار دو دلیل دارد:

کدنویسی راحت‌تر و خلاصه‌تر برای خواندن RSS

استفاده اجباری از یک پروکسی به خاطر [Content Security Policy](#) و حتی [CORS](#)

قبل از اینکه manifest به ورژن 2 برسد ما اجازه داشتیم کدهای جاوااسکریپت به صورت inline در فایل‌های html بنویسیم و یا اینکه از منابع و آدرس‌های خارجی استفاده کنیم برای مثال یک فایل jquery بر روی وب سایت [jquery](#)؛ ولی از ورژن 2 به بعد، گوگل سیاست امنیت محتوا Content Security Policy را که سورس و سند اصلی آن در [اینجا](#) قرار دارد، به سیستم Extension خود افزود تا از حملاتی قبیل XSS و یا تغییر منبع راه دور به عنوان یک malware جلوگیری کند. پس ما از این به بعد نه اجازه داشتیم inline بنویسیم و نه اجازه داشتیم فایل jquery را از روی سرورهای سایت سازنده صدا بزنیم. پس برای حل این مشکل، ابتدا مثل همیشه یک فایل js را در فایل html معرفی می‌کردیم و برای حل مشکل دوم باید منابع را به صورت محلی استفاده می‌کردیم؛ یعنی فایل jquery را داخل دایرکتوری extension قرار می‌دادیم.

برای حل مشکل صدا زدن فایل‌های راه دور ما از [Relaxing the Default Policy](#) استفاده می‌کنیم که به ما یک لیست سفید ارائه می‌کند و در این لیست سفید دو نکته مهم به چشم می‌خورد که یکی از آن این است که استفاده از آدرس‌هایی با پروتکل Https و آدرس لوکال local host/127.0.0.1 بلا مانع است و از آنجا که api گوگل یک آدرس Https است، می‌توانیم به راحتی از API آن استفاده کنیم. فقط نیاز است تا خط زیر را به manifest.json اضافه کنیم تا این استثناء را برای ما در نظر بگیرد.

```
"content_security_policy": "script-src 'self' https://*.google.com; object-src 'self'"
```

در اینجا استفاده از هر نوع subdomain در سایت گوگل بلامانع اعلام می‌شود.
بنابراین آدرس زیر به background.htm اضافه می‌شود:

```
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
```

استفاده از این Api در rssreader.js

فایل rssreader.js را به background.htm اضافه می‌کنیم و در آن کد زیر را می‌نویسیم:

```
google.load("feeds", "1");
google.setOnLoadCallback(alarManager);
```

آدرسی که ما از گوگل درخواست کردیم فقط مختص خواندن فید نیست؛ تمامی apiهای جاوااسکریپتی در آن قرار دارند و ما تنها نیاز داریم قسمتی از آن لود شود. پس اولین خط از دستور بالا بارگذاری بخش مورد نیاز ما را به عهده دارد. در مورد این دستور [این صفحه](#) را مشاهده کنید.

در خط دوم ما تابع خودمان را به آن معرفی می‌کنیم تا وقتی که گوگل لودش تمام شد این تابع را اجرا کند تا قبل از لود ما از توابع

آن استفاده نکنیم و خطای undefined دریافت نکنیم. تابعی که ما از آن خواستیم اجرا کند alarmManager نام دارد و قرار است یک آلارم و یک سیکل زمانی را ایجاد کرده و در هر دوره، فید را بخواند. کد تابع مدنظر به شرح زیر است:

```
function alarmManager()
{
chrome.storage.local.get(DateContainer.interval,function ( items) {
period_time==items[DateContainer.interval];
chrome.alarms.create('RssInterval', {periodInMinutes: period_time});
});

chrome.alarms.onAlarm.addListener(function (alarm) {
console.log(alarm);
if (alarm.name == 'RssInterval') {

var boolposts,boolpostsComments,boolshares,boolsharesComments;
chrome.storage.local.get([Variables.posts,Variables.postsComments,Variables.shares,Variables.sharesComments],function ( items) {
boolposts=items[Variables.posts];
boolpostsComments=items[Variables.postsComments];
boolshares=items[Variables.shares];
boolsharesComments=items[Variables.sharesComments];

chrome.storage.local.get([DateContainer.posts,DateContainer.postsComments,DateContainer.shares,DateContainer.sharesComments],function ( items) {

var Vposts=new Date(items[DateContainer.posts]);
var VpostsComments=new Date(items[DateContainer.postsComments]);
var Vshares=new Date(items[DateContainer.shares]);
var VsharesComments=new Date(items[DateContainer.sharesComments]);

if(boolposts){var result=RssReader(Links.postUrl,Vposts,DateContainer.posts,Messages.PostsUpdated);}
if(boolpostsComments){var result=RssReader(Links.posts_commentsUrl,VpostsComments,DateContainer.postsComments,Messages.CommentsUpdated);}
if(boolshares){var result=RssReader(Links.sharesUrl,Vshares,DateContainer.shares,Messages.SharesUpdated);}
if(boolsharesComments){var result=RssReader(Links.shares_CommentsUrl,VsharesComments,DateContainer.sharesComments,Messages.SharesCommentsUpdated);}

});
});
}
});
}
```

خطوط اول تابع alarmManager وظیفه‌ی خواندن مقدار interval را که در init.js ذخیره کرده‌ایم، دارند که به طور پیش فرض 10 ذخیره شده است تا تایمر یا آلارم خود را بر اساس آن بسازیم. در خط chrome.alarms.create یک آلارم با نام rssinterval می‌سازد و قرار است هر 10 دقیقه وظایفی که بر دوشش گذاشته می‌شود را اجرا کند (استفاده از api جهت دسترسی به آلارم نیاز به مجوز "alarms" دارد). وظایفش از طریق یک listener که بر روی رویداد chrome.alarms.onAlarm گذاشته شده است مشخص می‌شود. در خط بعدی مشخص می‌شود که این رویداد به خاطر چه آلارمی صدا زده شده است. البته از آنجا که ما یک آلارم داریم، نیاز چندانی به این کد نیست. ولی اگر پروژه شما حداقل دو آلارم داشته باشد نیاز است مشخص شود که کدام آلارم باعث صدا زدن این رویداد شده است. در مرحله بعد مشخص می‌کنیم که کاربر قصد بررسی چه قسمت‌هایی از سایت را داشته است و در تابع callback آن هم تاریخ آخرین تغییرات هر بخش را می‌خوانیم و در متغیری نگه داری می‌کنیم. هر کدام را جداگانه چک کرده و تابع RssReader را برای هر کدام صدا می‌زنیم. این تابع 4 پارامتر دارد:

آدرس فیدی که قرار است از روی آن بخواند

آخرین به روزسانی که از سایت داشته متعلق به چه تاریخی است.

نام کلید ذخیره سازی تاریخ آخرین تغییر سایت که اگر بررسی شد و مشخص شد سایت به روز شده است، تاریخ جدید را روی آن ذخیره کنیم.

در صورتی که سایت به روز شده باشد نیاز است پیامی را برای کاربر نمایش دهیم که این پیام را در اینجا قرار می‌دهیم.

کد تابع rssreader


```
function RssReader(URL,lastupdate,datecontainer,Message) {
    var feed = new google.feeds.Feed(URL);
    feed.setResultFormat(google.feeds.Feed.XML_FORMAT);
    feed.load(function (result) {
if(result!=null)
{
var strRssUpdate = result.xmlDocument.firstChild.firstChild.childNodes[5].textContent;
var RssUpdate=new Date(strRssUpdate);

if(RssUpdate>lastupdate)
{
SaveDateAndShowMessage(datecontainer,strRssUpdate,Message)
}
});
});
}
```

در خط اول فید توسط گوگل خوانده میشود، در خط بعدی ما به گوگل میگوییم که فید خوانده شده را چگونه به ما تحویل دهد که ما قالب xml را خواسته ایم و در خط بعدی اطلاعات را در متغیری به اسم result قرار میدهد که در یک تابع برگشتی آن را در اختیار ما میگذارد. از آن جا که ما قرار است تگ **lastBuildDate** را بخوانیم که پنجمین تگ اولین گره در اولین گره به حساب می آید، خط زیر این دسترسی را برای ما فراهم می کند و چون تگ ما در یک مکان ثابت است با همین تکه کد، دسترسی مستقیمی به آن داریم:

```
var strRssUpdate = result.xmlDocument.firstChild.firstChild.childNodes[5].textContent;
```

مرحله بعد تاریخ را که در قالب رشته ای است، تبدیل به تاریخ کرده و با lastupdate یعنی آخرین تغییر قبلی مقایسه می کنیم و اگر تاریخ برگرفته از فید بزرگتر بود، یعنی سایت به روز شده است و تابع SaveDateAndShowMessage را صدا می زنیم که وظیفه ذخیره سازی تاریخ جدید و ایجاد notification را به عهده دارد و سه پارامتر کلید ذخیره سازی و مقدار آن و پیام را به آن پاس می کنیم.

کد تابع SaveDateAndShowMessage

```
function SaveDateAndShowMessage(DateField,DateValue,Message)
{
var params={
}
params[DateField]=DateValue;

chrome.storage.local.set( params,function(){

var options={
    type: "basic",
    title: Messages.SiteUpdated,
    message: Message,
    imageUrl: "icon.png"
}
chrome.notifications.create("",options,function(){
chrome.notifications.onClicked.addListener(function(){
chrome.tabs.create({'url': WebLinks.Home}, function(tab) {
});
});
});
});
}
```

خطوط اول مربوط به ذخیره تاریخ است و دومین نکته نحوه ی ساخت نوتیفیکیشن است. اجرای یک notification نیاز به مجوز "notifications" دارد که مجوز آن در manifest به شرح زیر است:

```
"permissions": [
    "storage",
    "tabs",
    "alarms",
    "notifications"
]
```

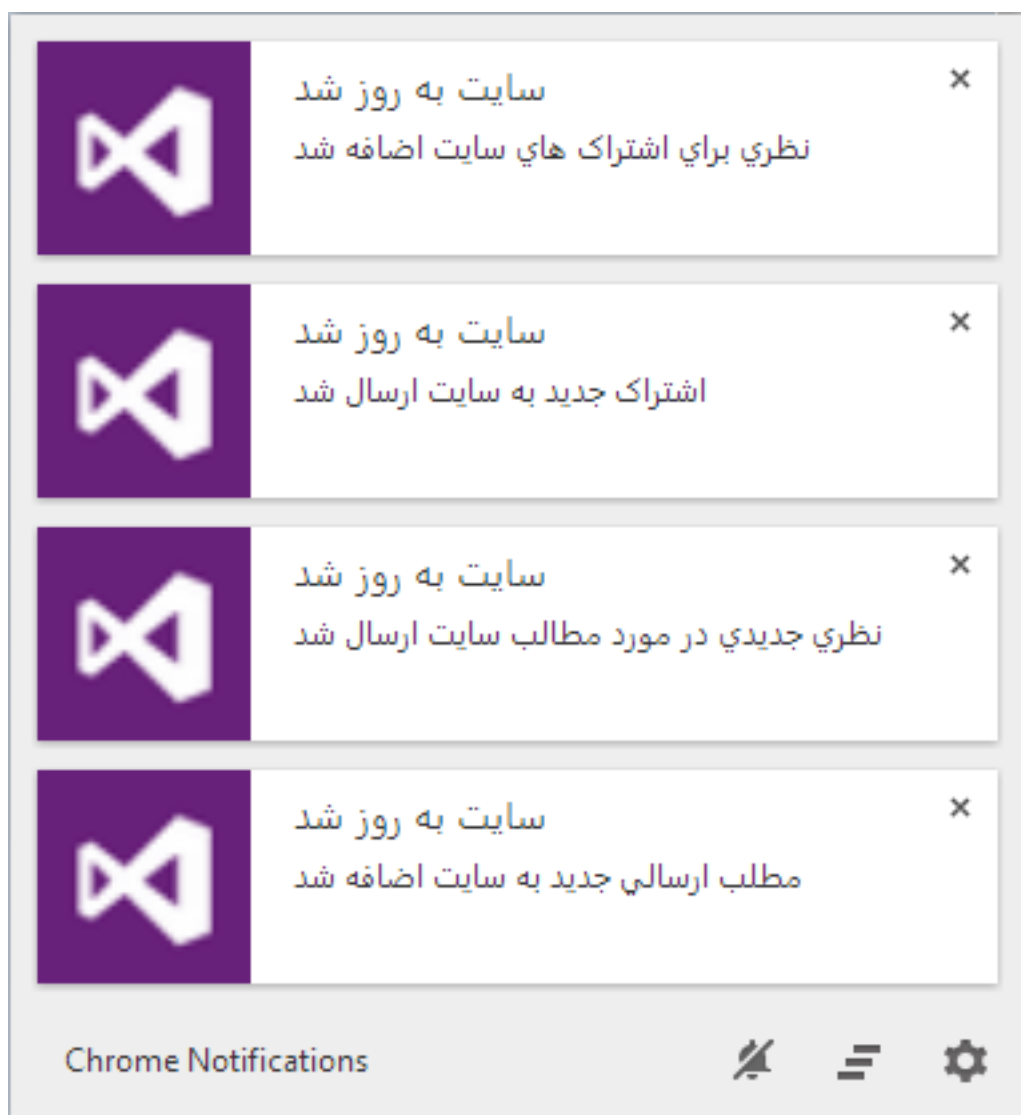
در خطوط بالا سایر مجوزهایی که در طول این دوره به کار اضافه شده است را هم می بینید.

برای ساخت نوتیفیکیشن از کد `chrome.notifications.create` استفاده می کنیم که پارامتر اول آن کد یکتا یا همان ID جهت ساخت نوتیفیکیشن هست که میتوان خالی گذاشت و دومی تنظیمات ساخت آن است؛ از قبیل عنوان و آیکن و ... که در بالا به اسم `options` معرفی کرده ایم و در آگومان دوم آن را معرفی کرده ایم و آرگومان سوم هم یک تابع `callback` است که نوشتن آن اجباری است. `options` شامل عنوان، پیام، آیکن و نوع `notification` می باشد که در اینجا `basic` انتخاب کرده ایم. برای دسترسی به دیگر خصوصیت های `options` به [اینجا](#) و برای داشتن `notification` های زیباتر به عنوان `rich notification` به [اینجا](#) مراجعه کنید. برای اینکه این امکان باشد که کاربر با کلیک روی `notification` به سایت هدایت شود باید در تابع `callback` مربوط به `notifications.create` این کد اضافه گردد که در صورت کلیک یک تب جدید با آدرس سایت ساخته شود:

```
chrome.notifications.create("",options,function(){
chrome.notifications.onClicked.addListener(function(){
chrome.tabs.create({'url': WebLinks.Home}, function(tab) {
});});
});
```

نکته مهم: پیشتر معرفی آیکن به صورت بالا کفایت میکرد ولی بعد از [این باگ](#) کد زیر هم باید جداگانه به `manifest` اضافه شود:

```
"web_accessible_resources": [
  "icon.png"
]
```


خوب؛ کار افزونه تمام شده است ولی اجازه دهید این بار امکانات افزونه را بسط دهیم: من می‌خواهم برای افزونه نیز قسمت تنظیمات داشته باشم. برای دسترسی به options میتوان از قسمت مدیریت افزونه‌ها در مرورگر یا حتی با راست کلیک روی آیکن browser action عمل کرد. در اصل این قسمت برای تنظیمات افزونه است ولی ما به خاطر آموزش و هم اینکه افزونه ما UI خاصی نداشت تنظیمات را از طریق browser action پیاده سازی کردیم و گرنه در صورتی که افزونه شما شامل UI خاصی مثلا نمایش فید مطالب باشد، بهترین مکان تنظیمات، options است. برای تعریف options در manifest.json به روش زیر اقدام کنید:

```
"options_page": "popup.html"
```

همان صفحه popup را در این بخش نشان میدهم و اینبار یک کار اضافه‌تر دیگر که نیاز به آموزش ندارد اضافه کردن input با Type=number است که برای تغییر interval به کار می‌رود و نحوه ذخیره و بازیابی آن را در طول دوره یاد گرفته اید. [جایگزینی صفحات یا Override Pages](#) بعضی صفحات مانند بوک مارک و تاریخچه فعالیت‌ها History و همینطور newtab را می‌توانید جایگزین کنید. البته یک اکستنشن میتواند فقط یکی از صفحات را جایگزین کند. برای تعیین جایگزین در manifest اینگونه عمل می‌کنیم:

```
"chrome_url_overrides": {  
  "newtab": "newtab.htm"  
}
```

ایجاد یک تب اختصاصی در Developer Tools

تکه کدی که باید manifest اضافه شود:

```
"devtools_page": "devtools.htm"
```

شاید فکر کنید کد بالا الان شامل مباحث ui و ... می‌شود و بعد به مرورگر اعمال خواهد شد؛ در صورتی که اینگونه نیست و نیاز دارد چند خط کدی نوشته شود. ولی مسئله اینست که کد بالا تنها صفحات html را پشتیبانی می‌کند و مستقیماً نمی‌تواند فایل js را بخواند. پس صفحه بالا را ساخته و کد زیر را داخلش می‌گذاریم:

```
<script src="devtools.js"></script>
```

فایل devtools.js هم شامل کد زیر می‌شود:

```
chrome.devtools.panels.create(  
  "Dotnettips Updater Tools",  
  "icon.png",  
  "devtoolsui.htm",  
  function(panel) {  
  }  
);
```

خط chrome.devtools.panels.create یک پنل یا همان تب را ساخته و در پارامترهای بالا به ترتیب عنوان، آیکن و صفحه‌ای که باید در آن رندر شود را دریافت می‌کند و پس از ایجاد یک callback اجرا می‌شود. [اطلاعات بیشتر](#)

APIها

برای دیدن لیست کاملی از APIها می‌توانید به [مستندات](#) آن رجوع کنید و این مورد را به یاد داشته باشید که ممکن است بعضی apiها در بعضی موارد پاسخ ندهند. به عنوان مثال در content scripts نمی‌توانید به chrome.devtools.panels دسترسی داشته باشید یا اینکه در DeveloperTools دسترسی به DOM میسر نیست. پس این مورد را به خاطر داشته باشید. همچنین بعضی apiها از نسخه‌ی خاصی به بعد اضافه شده‌اند مثلاً همین مثال قبلی devtools از نسخه 18 به بعد اضافه شده است و به این معنی است با خیال راحت می‌توانید از آن استفاده کنید. یا آلارم‌ها از نسخه 22 به بعد اضافه شده‌اند. البته خوشبختانه امروزه با دسترسی آسانتر به اینترنت و آپدیت خودکار مرورگرها این مشکلات دیگر آن چنان رخ نمی‌دهند.

Messaging

همانطور که در بالا اشاره شد شما نمی‌توانید بعضی از apiها را در بعضی جاها استفاده کنید. برای حل این مشکل می‌توان از messaging استفاده کرد که دو نوع تبادلات پیغامی داریم:
One-Time Requests یا درخواست‌های تک مرتبه‌ای
Long-Lived Connections یا اتصالات بلند مدت یا مصر

درخواست‌های تک مرتبه ای

این درخواست‌ها همانطور که از نامش پیداست تنها یک مرتبه رخ می‌دهد؛ درخواست را ارسال کرده و منتظر پاسخ می‌ماند. به عنوان مثال به کد زیر که در content script است دقت کنید:

```
window.addEventListener("load", function() {
  chrome.extension.sendMessage({
    type: "dom-loaded",
    data: {
      myProperty: "value"
    }
  });
}, true);
```

کد بالا یک ارسال کننده پیام است. موقعی که سایتی باز می‌شود، یک کلید با مقدارش را ارسال می‌کند و کد زیر در background گوش می‌ایستد تا اگر درخواستی آمد آن را دریافت کند:

```
chrome.extension.onMessage.addListener(function(request, sender, sendResponse) {
  switch(request.type) {
    case "dom-loaded":
      alert(request.data.myProperty);
      break;
  }
  return true;
});
```

اتصالات بلند مدت یا مصر

اگر نیاز به یک کانال ارتباطی مصر و همیشگی دارید کدها را به شکل زیر تغییر دهید contentscripts

```
var port = chrome.runtime.connect({name: "my-channel"});
port.postMessage({myProperty: "value"});
port.onMessage.addListener(function(msg) {
  // do some stuff here
});
```

background

```
chrome.runtime.onConnect.addListener(function(port) {
  if(port.name == "my-channel"){
    port.onMessage.addListener(function(msg) {
      // do some stuff here
    });
  }
});
```

نمونه کد نمونه کدهایی که در سایت گوگل موجود هست می‌توانند کمک بسیاری خوبی باشند ولی اینگونه که پیداست اکثر مثال‌ها مربوط به نسخه‌ی یک manifest است که دیگر توسط مرورگرها پشتیبانی نمی‌شوند و مشکلاتی چون اسکریپت inline و CSP که در بالا اشاره کردیم را دارند و گوگل کدها را به روز نکرده است.

دیباگ کردن و پک کردن فایل‌ها برای تبدیل به فایل افزونه Debugging and packing

برای دیباگ کردن کدها می‌توان از دو نمونه console.log و alert برای گرفتن خروجی استفاده کرد و همچنین ابزار [Chrome Apps](#) [Extensions Developer Tool](#) هم نسبتاً امکانات خوبی دارد که البته می‌توان از آن برای پک کردن اکستنشن نهایی هم استفاده کرد. برای پک کردن روی گزینه pack کلیک کرده و در کادر باز شده گزینه‌ی pack را بزنید. برای شما دو نوع فایل را در مسیر والد دایرکتوری extension نوشته شده درست خواهد کرد که یکی پسوند crx دارد که می‌شود همان فایل نهایی افزونه و دیگری هم پسوند pem دارد که یک کلید اختصاصی است و باید برای آپدیت‌های آینده افزونه آن را نگاه دارید. در صورتی که افزونه را تغییر دادید و خواستید آن را به روز رسانی کنید موقعی که اولین گزینه pack را می‌زنید و صفحه باز می‌شود قبل از اینکه دومین گزینه pack را بزنید، از شما می‌خواهد اگر دارید عملیات به روز رسانی را انجام می‌دهید، کلید اختصاصی آن را وارد نمایید و بعد از آن گزینه pack را بزنید:

Dotnettips Updater 1.0

This extension keeps you updated on current activities on dotnettips.info

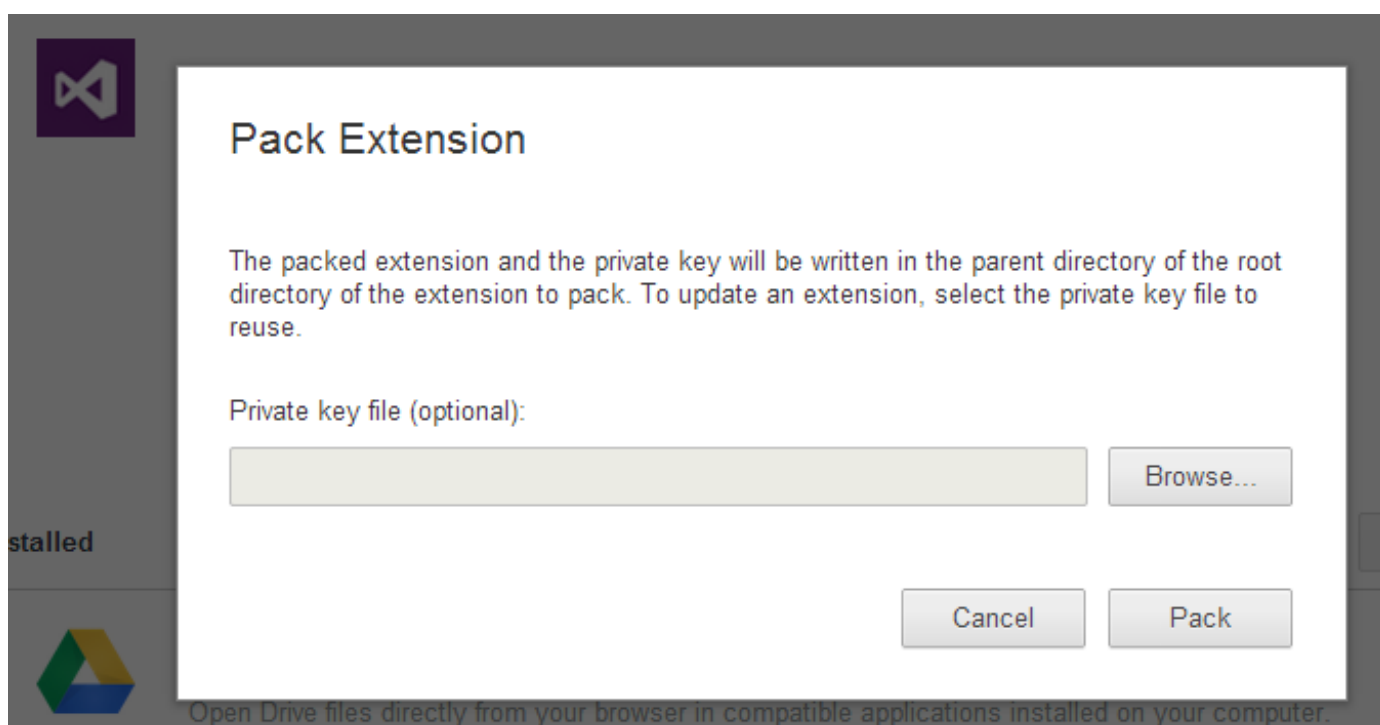
ID: eplfgnfdfogebcbdakakijnlkmbhko

Loaded from: C:\Users\aym\Desktop\chrome Ext

☒ Enabled ☐ Allow in incognito

Inspect views: background.htm

Reload Permissions Behavior **Pack** Uninstall

آپلود نهایی کار در Google web store

برای آپلود نهایی کار به [google web store](https://chrome.google.com/webstore) که در آن تمامی برنامه‌ها و افزونه‌های کروم قرار دارند بروید. سمت راست آیکن تنظیمات را بزنید و گزینه developer dashboard را انتخاب کنید تا صفحه‌ی آپلود کار برای شما باز شود. دایرکتوری محتویات اکستنشن را zip کرده و آپلود نمایید. توجه داشته باشید که محتویات و سورس خود را باید آپلود کنید نه فایل crx را. بعد از آپلود موفقیت آمیز، صفحه‌ای ظاهر می‌شود که از شما آیکن افزونه را در اندازه 128 پیکسل می‌خواهد بعلاوه توضیحاتی در مورد افزونه، قیمت گذاری که به طور پیش فرض به صورت رایگان تنظیم شده است، لینک وب سایت مرتبط، لینک محل پرسش و پاسخ برای افزونه، اگر لینک یوتیوبی در مورد افزونه دارید، یک شات تصویری از افزونه و همینطور چند تصویر برای اسلایدشو سازی که در همان صفحه استاندارد آن‌ها را توضیح می‌دهد و در نهایت گزینه‌ی جالب‌تر هم اینکه اکستنشن شما برای چه مناطقی تهیه شده است که متأسفانه ایران را ندیدم که می‌توان همه موارد را انتخاب کرد. به خصوص در مورد ایران که آی پی‌ها هم صحیح نیست، انتخاب ایران چنان تاثیری ندارد و در نهایت گزینه‌ی publish را می‌زنید که متأسفانه بعد از این صفحه درخواست می‌کند برای اولین بار باید 5 دلار آمریکا پرداخت شود که برای بسیاری از ما این گزینه ممکن نیست.

سورس پروژه را می‌توانید از [اینجا](#) ببینید و خود افزونه را از [اینجا](#) دریافت کنید.

در دو مقاله پیشین [^](#) ، [^](#) به بررسی نوشتن افزونه در مرورگر کروم پرداختیم و اینبار قصد داریم همان پروژه را برای فایرفاکس پیاده کنیم. پس در مورد کدهای تکراری توضیحی داده نخواهد شد و برای فهم آن می‌توانید به دو مقاله قبلی رجوع کنید. همه‌ی ما فایرفاکس را به خوبی می‌شناسیم. اولین باری که این مرورگر آمد سرو صدای زیادی به پا کرد و بازار وسیعی از مرورگرها را که در چنگ IE بود، به دست آورد. این سرو صدا بیشتر به خاطر امنیت و کارایی بالای این مرورگر، استفاده از آخرین فناوری‌های تحت وب و دوست داشتنی برای طراحان وب بود. همچنین یکی دیگر از مهمترین ویژگی‌های آن، امکان سفارشی سازی آن با افزونه‌ها addons یا extensions بود که این ویژگی در طول این سال‌ها تغییرات زیادی به خود دیده است. در مورد افزونه نویسی برای فایرفاکس در سطح نت مطالب زیادی وجود دارند که همین پیشرفت‌های اخیر در مورد افزونه‌ها باعث شده خیلی از این مطالب به روز نباشند. اگر در مقاله پیشین فکر می‌کنید که کروم چقدر در نوشتن افزونه جذابیت دارد و امکانات خوبی را در اختیار شما می‌گذارد، الان دیگر وقت آن است که نظر خودتان را عوض کنید و فایرفاکس را نه تنها یک سرو گردن بلکه بیشتر از این حرف‌ها بالاتر بدانید.

شرکت موزیلا برای قدرتمندی و راحتی کار طراحان یک sdk طراحی کرده است و شما با استفاده از کدهای موجود در این sdk قادرید کارهای زیادی را انجام دهید. برای نصب این sdk باید پیش نیازهایی بر روی سیستم شما نصب باشد: نصب پایتون 2.5 یا 2.6 یا 2.7 که فعلا در سایت آن، نسخه‌ی 2.7 در دسترس هست. توجه داشته باشید که هنوز برای نسخه‌ی 3 پایتون پشتیبانی صورت نگرفته است.

آخرین نسخه‌ی sdk را هم می‌توانید از این [آدرس](#) به صورت zip و یا از این [آدرس](#) به صورت tar دانلود کنید و در صورتیکه دوست دارید به سورس آن دسترسی داشته باشید یا اینکه از سورس‌های مشارکت شده یا غیر رسمی استفاده کنید، از این [صفحه](#) آن را دریافت کنید.

بعد از دانلود sdk به شاخه‌ی bin رفته و فایل activate.bat را اجرا کنید. موقعی که فایل activate اجرا شود، باید چنین چیزی دیده شود:

```
(C:\Users\aym\Downloads\addon-sdk-1.17) C:\Users\aym\Downloads\addon-sdk-1.17\bin>
```

برای سیستم‌های عامل Linux, FreeBSD, OS X دستور زیر را وارد کنید:
اگر یک کاربر پوسته‌ی bash هستید کلمه زیر را در کنسول برای اجرای activate بزنید:

```
source bin/activate
```

اگر کاربر پوسته‌ی بش نیستید:

```
bash bin/activate
```

نهایتا باید کنسول به شکل زیر در آید یا شبیه آن:

```
(addon-sdk)~/mozilla/addon-sdk >
```

بعد از اینکه به کنسول آن وارد شدید، کلمه cfx را در آن تایپ کنید تا راهنمای دستورات و سوییچ‌های آن‌ها نمایش داده شوند. از این ابزار میتوان برای راه اندازی فایرفاکس و اجرای افزونه بر روی آن، پکیج کردن افزونه، دیدن مستندات و [آزمون‌های واحد](#) استفاده کرد.

آغاز به کار

برای شروع، فایل‌های زیادی باید ساخته شوند، ولی نگران نباشید cfx این کار را برای شما خواهد کرد. دستورات زیر را جهت

ساخت یک پروژه خالی اجرا کنید:

```
mkdir fxaddon
cd fxaddon
cfx init
```

یک پوشه را در مسیری که کنسول بالا اشاره میکرد، ساختیم و وارد آن شدیم و با دستور `cfx init` دستور ساخت یک پروژهی خالی را دادیم و باید بعد از این دستور، یک خروجی مشابه زیر نشان بدهد:

```
* lib directory created
* data directory created
* test directory created
* doc directory created
* README.md written
* package.json written
* test/test-main.js written
* lib/main.js written
* doc/main.md written
Your sample add-on is now ready for testing:
try "cfx test" and then "cfx run". Have fun!"
```

در این پوشه یک فایل به اسم [package.json](#) هم وجود دارد که اطلاعات زیر داخلش هست:

```
{
  "name": "fxaddon",
  "title": "fxaddon",
  "id": "jid1-QfyqpNby91T1cQ",
  "description": "a basic add-on",
  "author": "",
  "license": "MPL 2.0",
  "version": "0.1"
}
```

این اطلاعات شامل نام و عنوان افزونه، توضیحی کوتاه در مورد آن، نویسندهی افزونه، ورژن افزونه و ... است. این فایل دقیقاً معادل `manifest.json` در کروم است. در افزونه نویسی‌های قدیم این فایل `install.rdf` نام داشت و بر پایه‌ی فرمت `rdf` بود. ولی در حال حاضر با تغییرات زیادی که افزونه نویسی در فایرفاکس کرده‌است، الان این فایل بر پایه یا فرمت `json` است. اطلاعات `package` را به شرح زیر تغییر می‌دهیم:

```
{
  "name": "dotnettips",
  "title": ".net Tips Updater",
  "id": "jid1-QfyqpNby91T1cQ",
  "description": "This extension keeps you updated on current activities on dotnettips.info",
  "author": "yeganehaym@gmail.com",
  "license": "MPL 2.0",
  "version": "0.1"
}
```

رابطه‌های کاربری Action Button و Toggle Button فایل `main.js` را در دایرکتوری `lib` باز کنید:

موقعی که در کروم افزونه می‌نوشتیم امکانی به اسم `browser action` داشتیم که در اینجا با نام `action button` شناخته می‌شود. در اینجا باید کدها را `require` کرد، همان کاری که خیلی از زبان‌ها مثلاً سی برای صدا زدن سرآیندها می‌کنند. مثلاً برای `action button` اینگونه است:

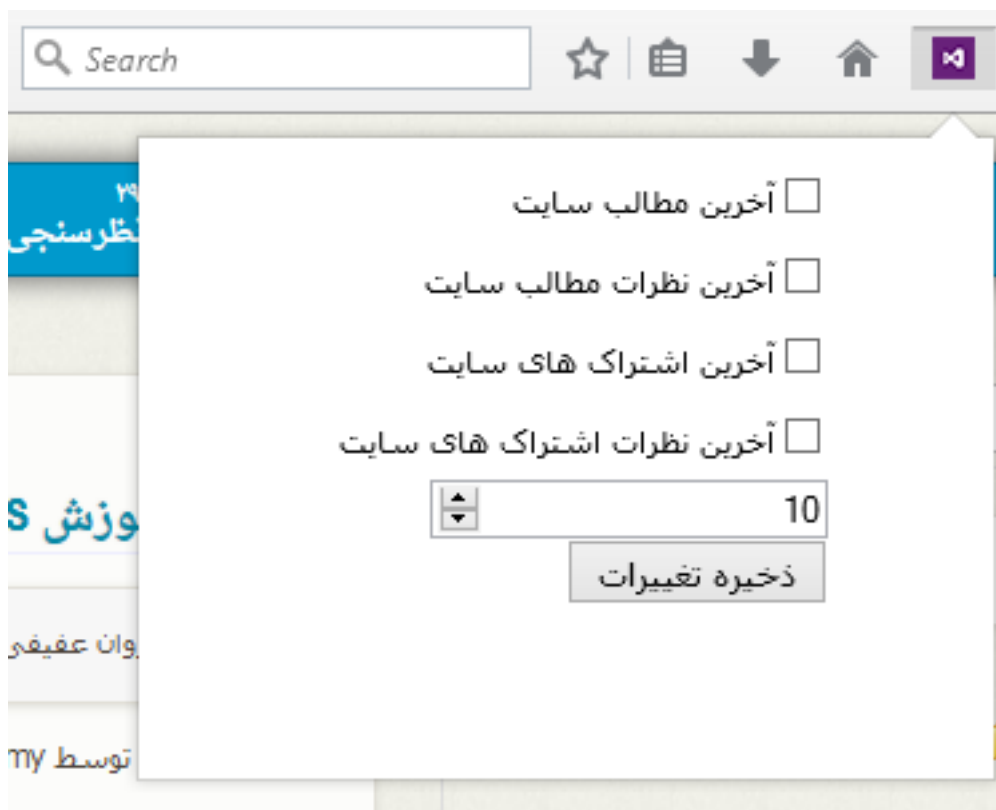
```
var button= require('sdk/ui/button/action');
```

نحوه‌ی استفاده هم بدین صورت است:

```
buttons.ActionButton({...});
```


که در بین {} خصوصیات دکمه‌ی مورد نظر نوشته می‌شود. ولی من بیشتر دوست دارم از شیء دیگری استفاده کنم. به همین جهت ما از یک مدل دیگر button که به اسم toggle button شناخته می‌شود، استفاده می‌کنیم. از آن جا که این button دارای دو حالت انتخاب (حالت فشرده شده) و غیر انتخاب (معمولی و آماده فشرده شدن توسط کلیک کاربر) است، بهترین انتخاب هست.

کد زیر یک toggle button را برای فایرفاکس می‌سازد که با کلیک بر روی آن، صفحه‌ی popup.htm به عنوان یک پنل روی آن رندر می‌شود:

```
var tgbutton = require('sdk/ui/button/toggle');
var panels = require("sdk/panel");
var self = require("sdk/self");

var button = tgbutton.ToggleButton({
  id: "updaterui",
  label: ".Net Updater",
  icon: {
    "16": "./icon-16.png",
    "32": "./icon-32.png",
    "64": "./icon-64.png"
  },
  onChange: handleChange
});

var panel = panels.Panel({
  contentURL: self.data.url("./popup.html"),
  onHide: handleHide
});

function handleChange(state) {
  if (state.checked) {
    panel.show({
      position: button
    });
  }
}

function handleHide() {
  button.state('window', {checked: false});
}
```

در سه خط اول، فایل‌هایی را که نیاز است Required شوند، می‌نویسیم و در یک متغیر ذخیره می‌کنیم. اگر در متغیر نریزیم مجبور هستیم همیشه هر کدی را به جای نوشتن عبارت زیر:

```
tgbutton.ToggleButton
```

به صورت زیر بنویسیم:

```
require('sdk/ui/button/toggle').ToggleButton
```

که اصلا کار جالبی نیست. اگر مسیرهای نوشته شده را از مبدا فایل zip که اکستراکت کرده‌اید، در دایرکتوری sdk در شاخه lib بررسی کنید، با دیگر موجودیت‌های sdk آشنا خواهید شد.

در خط بعدی به تعریف یک شیء از نوع toggle button به اسم button می‌پردازیم و خصوصیتی که به این دکمه داده ایم، مانند یک کد شناسایی، یک برچسب که به عنوان tooltip نمایش داده خواهد شد و آیکن‌هایی در اندازه‌های مختلف که در هرجایی کاربر آن دکمه را قرار داد، در اندازه‌ی مناسب باشد و نهایتا به تعریف یک رویداد می‌پردازیم. تابع handlechange زمانی صدا زده می‌شود که در وضعیت دکمه‌ی ایجاد شده تغییری حاصل شود. در خط بعدی شیء panel را به صورت global می‌سازیم. شیء self دسترسی ما را به اجزا یا فایل‌های افزونه خودمان فراهم می‌کند که در اینجا دسترسی ما به فایل html در شاخه‌ی data میسر شده است و مقدار مورد نظر را در contentURL قرار می‌دهد. نهایتا هم برای رویداد onhide تابعی را در نظر می‌گیریم تا موقعی که پنجره بسته شد بتوانیم وضعیت toggle button را به حالت قبلی بازگردانیم و حالت فشرده نباشد. چرا که این دکمه تنها با کلیک ماوس به حالت فشرده و حالت معمولی سوییچ میکند. پس اگر کاربر با کلیک بر روی صفحه‌ی مرورگر پنجره را ببندد، دکمه در همان وضعیت فشرده باقی می‌ماند.

همانطور که گفتیم تابع handlechnage موقعی رخ میدهد که در وضعیت دکمه، تغییری رخ دهد و نمیدانیم که این وضعیت فشرده شدن دکمه هست یا از حالت فشرده خارج شده است. پس با استفاده از ویژگی checked بررسی می‌کنیم که آیا دکمه‌ای فشرده شده یا خیر؛ اگر برابر true بود یعنی کاربر روی دکمه، کلیک کرده و دکمه به حالت فشرده رفته، پس ما هم پنل را به آن نشان می‌دهیم و خصوصیات دلخواهی را برای مشخص کردن وضعیت پنل نمایشی به آن پاس می‌کنیم. [خصوصیت یا پارامترهای زیادی](#) را می‌توان در حین ساخت پنل برای آن ارسال کرد. با استفاده از خصوصیت position محل نمایش پنجره را مشخص می‌کنیم. در صورتی که ذکر نشود پنجره در وسط مرورگر ظاهر خواهد شد.

تابع onhide زمانی رخ میدهد که به هر دلیلی پنجره بسته شده باشد که در بالا یک نمونه‌ی آن را عرض کردیم. ولی اتفاقی که می‌افتد، وضعیت تابع را با متد state تغییر می‌دهیم و خصوصیت checked آن را false می‌کنیم. بجای پارامتر اولی، دو گزینه را میتوان نوشت؛ یکی window و دیگری tab است. اگر شما گزینه tab را جایگزین کنید، اگر در یک تب دکمه به حالت فشرده برود و به تب دیگر بروید و باعث بسته شدن پنجره بشوید، دکمه تنها در تبی که فعال است به حالت قبلی باز می‌گردد و تب اولی همچنان حالت خود را حفظ خواهد کرد پس می‌نویسیم window تا این عمل در کل پنجره اعمال شود.

Context Menus

برای ساخت منوی کانتکست از کد زیر استفاده می‌کنیم:

```
var contextMenu = require("sdk/context-menu");

var home = contextMenu.Item({
  label: "صفحه اصلی",
  data: "http://www.dotnettips.info/"
});
var postsarchive = contextMenu.Item({
  label: "مطالب سایت",
  data: "http://www.dotnettips.info/postsarchive"
});

var menuItem = contextMenu.Menu({
  label: "Open .Net Tips",
  context: contextMenu.PageContext(),
  items: [home, postsarchive],
  image: self.data.url("icon-16.png"),
  contentScript: 'self.on("click", function (node, data) {' +
    '  window.location.href = data;' +
    '});'
});
```

این منو هم مثل کروم دو زیر منو دارد که یکی برای باز کردن صفحه‌ی اصلی و دیگری برای باز کردن صفحه‌ی مطالب است. هر کدام یک برچسب برای نمایش متن دارند و یکی هم دیتا که برای نگهداری آدرس است. در خط بعدی منوی پدر یا والد ساخته می‌شود که با خصوصیت `items`، زیر منوهایش را اضافه می‌کنیم و با خصوصیت `image`، تصویری را در پوشه‌ی دیتا به آن معرفی می‌کنیم که اندازه‌ی آن 16 پیکسل است و دومی هم خصوصیت `context` است که مشخص می‌کند این گزینه در چه مواردی بر روی `context menu` نمایش داده شود. الان روی همه چیزی نمایش داده می‌شود. اگر گزینه، `SelectionContext` باشد، موقعی که متنی انتخاب شده باشد، نمایش می‌یابد. اگر `SelectorContext` باشد، خود شما مشخص می‌کنید بر روی چه مواردی نمایش یابد؛ مثلاً عکس یا تگ p یا هر چیز دیگری، کد زیر باعث می‌شود فقط روی عکس نمایش یابد:

```
SelectorContext("img")
```

کد زیر هم روی عکس و هم روی لینکی که href داشته باشد:

```
SelectorContext("img,a[href]")
```

موارد دیگری هم وجود دارند که می‌توانید مطالب بیشتری را در مورد آن‌ها در [اینجا](#) مطالعه کنید. آخرین خصوصیت باقی مانده، `content script` است که می‌توانید با استفاده از جاوااسکریپت برای آن کد بنویسید. موقعی که برای آن رویداد کلیک رخ داد، مشخص شود تابعی را صدا می‌زند با دو آرگومان؛ [گروه](#) ای که انتخاب شده و داده‌ای که به همراه دارد که آدرس سایت است و آن را در نوار آدرس درج می‌کند.

آن منوهای که با متد `item` ایجاد شده‌اند منوهای هستند که با کلیک کاربر اجرا می‌شوند؛ ولی والدی که با متد `menu` ایجاد شده است، برای منویی است که زیر منو دارد و خودش لزومی به اجرای کد ندارد. پس اگر منویی می‌سازید که زیرمنو ندارد و خودش قرار است کاری را انجام دهد، به صورت همان `item` بنویسید که پایین‌تر نمونه‌ی آن را خواهید دید. الان مشکلی که ایجاد می‌شود این است که موقعی که سایت را باز می‌کند، در همان تبی رخ می‌دهد که فعال است و اگر کاربر بر روی صفحه‌ی خاصی باشد، آن صفحه به سمت سایت مقصد رفته و سایت فعلی از دست می‌رود. روش صحیح‌تر اینست که تبی جدید بار شود و آدرس مقصد در آن نمایش یابد. پس باید از روشی استفاده کنیم که رویداد کلیک توسط کد خود افزونه مدیریت شود، تا با استفاده از شیء `tab`، یک تب جدید با آدرسی جدید ایجاد کنیم. پس کد را با کمی تغییر می‌نویسیم:

```
var tabs = require("sdk/tabs");
var menuItem = contextMenu.Menu({
  label: "Open .Net Tips",
  context: contextMenu.PageContext(),
  items: [home, postsarchive],
  image: self.data.url("icon-16.png"),
  contentScript: 'self.on("click", function (node, data) {' +
    '  self.postMessage(data);' +
    '});',
  onMessage: function (data) {
    tabs.open(data);
  }
});
```

با استفاده از `postmessage`، هر پارامتری را که بخواهیم ارسال می‌کنیم و بعد با استفاده از رویداد `onMessage`، داده‌ها را خوانده و کد خود را روی آن‌ها اجرا می‌کنیم. بگذارید کد زیر را هم جهت سرچ مطالب بر روی سایت پیاده کنیم:

```
var Url="http://www.dotnettips.info/search?term=";
var searchMenu = contextMenu.Item({
  label: "search for",
  context: [contextMenu.PredicateContext(checkText),contextMenu.SelectionContext()],
  image: self.data.url("icon-16.png"),
  contentScript: 'self.on("click", function () {' +
    '  var text = window.getSelection().toString();' +
    '  if (text.length > 20)' +
    '    text = text.substr(0, 20);' +
    '  self.postMessage(text);' +
    '});',
  onMessage: function (data) {
```

```

    tabs.open(Url+data);
  }
});
function checkText(data) {
    if(data.selectionText === null)
        return false;

    console.log('selectionText: ' + data.selectionText);

    //handle showing or hiding of menu items based on the text content.
    menuItemToggle(data.selectionText);

    return true;
};

function menuItemToggle(text){
var searchText="جست و جو برای";
    searchMenu.label=searchText+text;
};

```

در ساخت این منو، ما از ContextSelection استفاده کرده ایم. بدین معنی که موقعی که چیزی روی صفحه انتخاب شد، این منو ظاهر شود و گزینه‌ی دیگری که در کنارش هست، گزینه contextMenu.PredicateContext وظیفه دارد تابعی که به عنوان آرگومان به آن دادیم را موقعی که منو کانتکست ایجاد شد، صدا بزند و اینگونه میتوانیم بر حسب اطلاعات کانتکست، منوی خود را ویرایش کنیم. مثلاً من دوست دارم موقعی که متنی انتخاب می‌شود و راست کلیک می‌کنم گزینه‌ی "جست و جو برای..." نمایش داده شود و به جای ... کلمه‌ی انتخاب شده نمایش یابد. به شکل زیر دقت کنید. این چیزی است که ما قرار است ایجاد کنیم:

در کل موقع ایجاد منو تابع checkText اجرا شده و متن انتخابی را خوانده به عنوان یک آرگومان برای تابع menuItemToggle ارسال می‌کند و به رشته "جست و جو برای" می‌چسباند. در خود پارامترهای آیتم اصلی، گزینه content scrip، با استفاده از جاوااسکریپت، متن انتخاب شده را دریافت کرده و با استفاده از متد postmessage برای تابع onMessage ارسال کرده و با ساخت یک تب و چسباندن عبارت به آدرس جست و جو سایت، کاربر را به صفحه مورد نظر هدایت کرده و عمل جست و جو در سایت انجام می‌گیرد.

در قسمت آینده موارد بیشتری را در مورد افزونه نویسی در فایرفاکس بررسی خواهیم کرد و افزونه را تکمیل خواهیم کرد

نظرات خوانندگان

نویسنده: مهدی رو
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۳/۲۸ ۲۰:۴۶

با سلام؛ لطفا بگید چه طور قدم به قدم این کد هایی رو که مینویسیم اجرا کنیم؟ مرسی

نویسنده: علی یگانه مقدم
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۳/۲۸ ۲۲:۱۷

همینطور که در بالا گفتیم:
بعد از اینکه به کنسول آن وارد شدید، کلمه `cfx` را در آن تایپ کنید تا راهنمای دستورات و سوییچ های آن ها نمایش داده شوند. از این ابزار میتوان برای راه اندازی فایرفاکس و اجرای افزونه بر روی آن، پکیج کردن افزونه، دیدن مستندات و [آزمون های واحد](#) استفاده کرد.

از دستور زیر در مسیر دایرکتوری افزونه برای اجرا و تست افزونه استفاده می کنیم:

```
cfx run
```

انتهای مطلب [قسمت دوم](#) برای اجرا و بسته بندی افزونه این مورد رو توضیح دادیم.

در طی چند قسمت، نحوه‌ی طراحی یک سیستم افزونه پذیر را با ASP.NET MVC بررسی خواهیم کرد. عناوین مواردی که در این سری پیاده سازی خواهند شد به ترتیب ذیل هستند:

- 1- چگونه Areaهای استاندارد را تبدیل به یک افزونه‌ی مجزا و منتقل شده‌ی به یک اسمبلی دیگر کنیم.
- 2- چگونه ساختار پایه‌ای را جهت تامین نیازهای هر افزونه جهت تزریق وابستگی‌ها تا ثبت مسیریابی‌ها و امثال آن تدارک ببینیم.
- 3- چگونه فایل‌های JS ، CSS و همچنین تصاویر ثابت هر افزونه را داخل اسمبلی آن قرار دهیم تا دیگر نیازی به ارائه‌ی مجزای آن‌ها نباشد.
- 4- چگونه Entity Framework Code-First را با این طراحی یکپارچه کرده و از آن جهت یافتن خودکار مدل‌ها و موجودیت‌های خاص هر افزونه استفاده کنیم؛ به همراه مباحث Migrations خودکار و همچنین پیاده سازی الگوی واحد کار.

در مطلب جاری، موارد اول و دوم بررسی خواهند شد. پیشنیازهای آن مطالب ذیل هستند:

(الف) [منظور از یک Area چیست؟](#)

(ب) [توزیع پروژه‌های ASP.NET MVC بدون ارائه فایل‌های View آن](#)

(ج) [آشنایی با تزریق وابستگی‌ها در ASP.NET MVC](#) و همچنین [اصول طراحی یک سیستم افزونه پذیر به کمک StructureMap](#)

(د) [آشنایی با رخدادهای Build](#)

تبدیل یک Area به یک افزونه‌ی مستقل

روش‌های زیادی برای خارج کردن Areaهای استاندارد ASP.NET MVC از یک پروژه و قرار دادن آن‌ها در اسمبلی‌های دیگر وجود دارند؛ اما در حال حاضر تنها روشی که نگهداری می‌شود و همچنین اعضای آن همان اعضای تیم نیوگت و ASP.NET MVC هستند، همان روش استفاده از [Razor Generator](#) است.

بنابراین ساختار ابتدایی پروژه‌ی افزونه پذیر ما به صورت ذیل خواهد بود:

1) ابتدا افزونه‌ی [Razor Generator](#) را نصب کنید.

2) سپس یک پروژه‌ی معمولی ASP.NET MVC را آغاز کنید. در این سری نام MvcPluginMasterApp برای آن در نظر گرفته شده‌است.

3) در ادامه یک پروژه‌ی معمولی دیگر ASP.NET MVC را نیز به پروژه‌ی جاری اضافه کنید. برای مثال نام آن در اینجا MvcPluginMasterApp.Plugin1 تنظیم شده‌است.

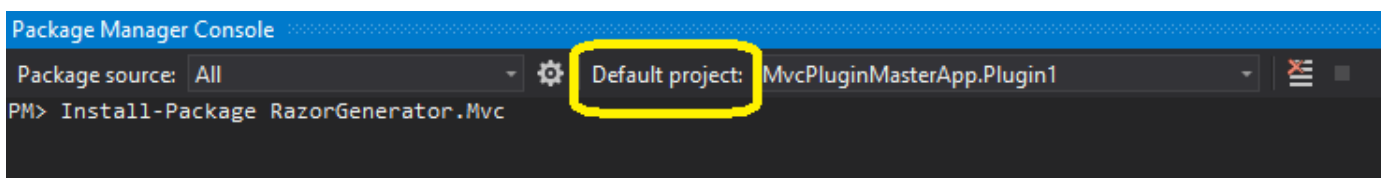
4) به پروژه‌ی MvcPluginMasterApp.Plugin1 یک Area جدید و معمولی را به نام NewsArea اضافه کنید.

5) از پروژه‌ی افزونه، تمام پوشه‌های غیر Area را حذف کنید. پوشه‌های Controllers و Models و Views حذف خواهند شد. همچنین فایل global.asax آن‌را نیز حذف کنید. هر افزونه، کنترلرها و Viewهای خود را از طریق Area مرتبط دریافت می‌کند و در این حالت دیگر نیازی به پوشه‌های Controllers و Models و Views واقع شده در ریشه‌ی اصلی پروژه‌ی افزونه نیست.

6) در ادامه کنسول پاور شل نیوگت را باز کرده و دستور ذیل را صادر کنید:

```
PM> Install-Package RazorGenerator.Mvc
```

این دستور را باید یکبار بر روی پروژه‌ی اصلی و یکبار بر روی پروژه‌ی افزونه، اجرا کنید.

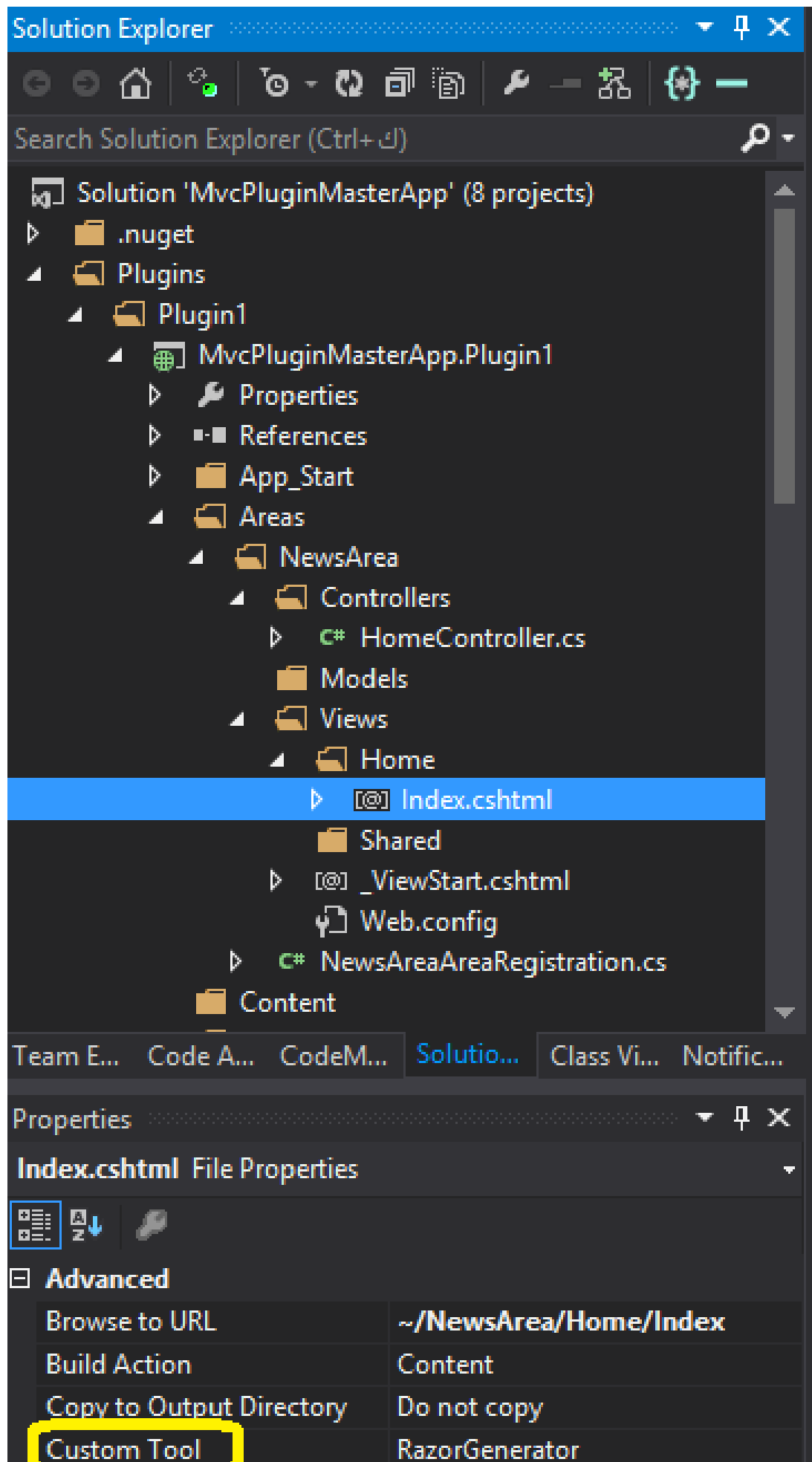

همانطور که در تصویر نیز مشخص شده است، برای اجرای دستور نصب RazorGenerator.Mvc نیاز است هربار پروژه‌ی پیش فرض را تغییر دهید.

(7) اکنون پس از نصب RazorGenerator.Mvc، نوبت به اجرای آن بر روی هر دو پروژه‌ی اصلی و افزونه است:

```
PM> Enable-RazorGenerator
```

بدیهی است این دستور را نیز باید همانند تصویر فوق، یکبار بر روی پروژه‌ی اصلی و یکبار بر روی پروژه‌ی افزونه اجرا کنید. همچنین هربار که View جدیدی اضافه می‌شود نیز باید این کار را تکرار کنید یا اینکه مطابق شکل زیر، به خواص View جدید مراجعه کرده و Custom tool آن را به صورت دستی به RazorGenerator تنظیم نمائید. دستور Enable-RazorGenerator این کار را به صورت خودکار انجام می‌دهد.

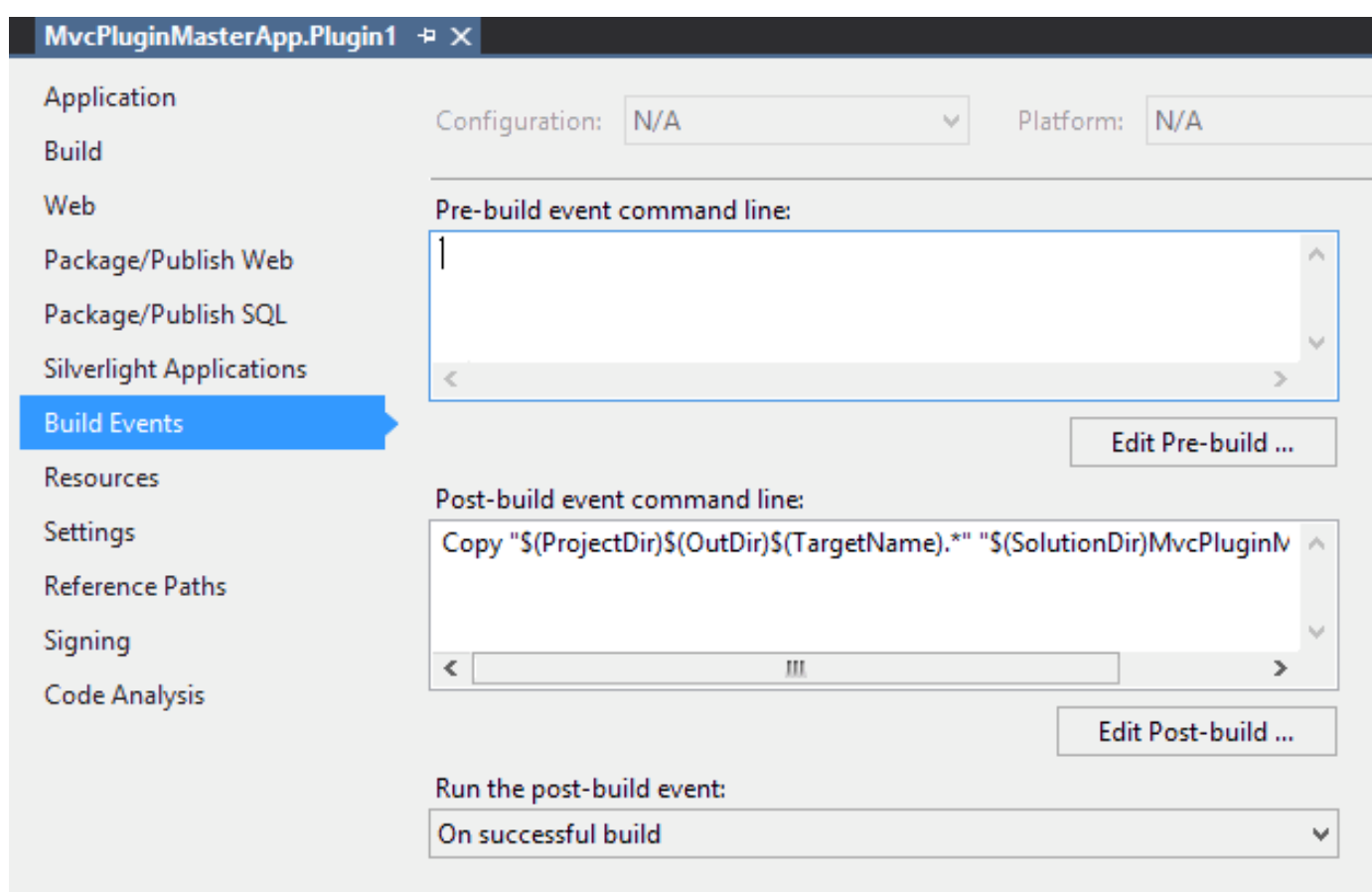

تا اینجا موفق شدیم View های افزونه را داخل فایل dll آن مدفون کنیم. به این ترتیب با کپی کردن افزونه به پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی، دیگر نیازی به ارائه‌ی فایل‌های View آن نیست و تمام اطلاعات کنترلرها، مدل‌ها و View ها به صورت یکجا از فایل dll افزونه‌ی ارائه شده خوانده می‌شوند.

کپی کردن خودکار افزونه به پوشه‌ی Bin پروژه‌ی اصلی

پس از اینکه ساختار اصلی کار شکل گرفت، هربار پس از کامپایل افزونه (یا افزونه‌ها)، نیاز است فایل‌های پوشه‌ی bin آنرا به پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی کنیم (پروژه‌ی اصلی در این حالت هیچ ارجاع مستقیمی را به افزونه‌ی جدید نخواهد داشت). برای خودکار سازی این کار، به خواص پروژه‌ی افزونه مراجعه کرده و قسمت Build events آنرا به نحو ذیل تنظیم کنید:

در اینجا دستور ذیل در قسمت Post-build event نوشته شده است:

```
Copy "$(ProjectDir)$(OutDir)$(TargetName).*" "$(SolutionDir)MvcPluginMasterApp\bin\'
```

و سبب خواهد شد تا پس از هر کامپایل موفق، فایل‌های اسمبلی افزونه به پوشه‌ی bin پروژه‌ی MvcPluginMasterApp به صورت خودکار کپی شوند.

تنظیم فضا‌های نام کلیه مسیرهایی‌های پروژه

در همین حالت اگر پروژه را اجرا کنید، موتور ASP.NET MVC به صورت خودکار اطلاعات افزونه‌ی کپی شده به پوشه‌ی bin را دریافت و به Application domain جاری اعمال می‌کند؛ برای اینکار نیازی به کد نویسی اضافه‌تری نیست و خودکار است. برای آزمایش آن فقط کافی است یک break point را داخل کلاس RazorGeneratorMvcStart افزونه قرار دهید. اما ... پس از اجرا، بلافاصله پیام تداخل فضاهای نام را دریافت می‌کنید. خطاهای حاصل عنوان می‌کند که در App domain جاری، دو کنترلر Home وجود دارند؛ یکی در پروژه‌ی اصلی و دیگری در پروژه‌ی افزونه و مشخص نیست که مسیریابی‌ها باید به کدامیک ختم شوند.

برای رفع این مشکل، به فایل NewsAreaAreaRegistration.cs پروژه‌ی افزونه مراجعه کرده و مسیریابی آن‌را به نحو ذیل تکمیل کنید تا فضای نام اختصاصی این Area صریحاً مشخص گردد.

```
using System.Web.Mvc;

namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1.Areas.NewsArea
{
    public class NewsAreaAreaRegistration : AreaRegistration
    {
        public override string AreaName
        {
            get
            {
                return "NewsArea";
            }
        }

        public override void RegisterArea(AreaRegistrationContext context)
        {
            context.MapRoute(
                "NewsArea_default",
                "NewsArea/{controller}/{action}/{id}",
                // تکمیل نام کنترلر پیش فرض
                new { controller = "Home", action = "Index", id = UrlParameter.Optional },
                // مشخص کردن فضای نام مرتبط جهت جلوگیری از تداخل با سایر قسمت‌های برنامه
                namespaces: new[] { string.Format("{0}.Controllers", this.GetType().Namespace) }
            );
        }
    }
}
```

همینکار را باید در پروژه‌ی اصلی و هر پروژه‌ی افزونه‌ی جدیدی نیز تکرار کرد. برای مثال به فایل RouteConfig.cs پروژه‌ی اصلی مراجعه کرده و تنظیم ذیل را اعمال نمایید:

```
using System.Web.Mvc;
using System.Web.Routing;

namespace MvcPluginMasterApp
{
    public class RouteConfig
    {
        public static void RegisterRoutes(RouteCollection routes)
        {
            routes.IgnoreRoute("{resource}.axd/{*pathInfo}");

            routes.MapRoute(
                name: "Default",
                url: "{controller}/{action}/{id}",
                defaults: new { controller = "Home", action = "Index", id = UrlParameter.Optional },
                // مشخص کردن فضای نام مرتبط جهت جلوگیری از تداخل با سایر قسمت‌های برنامه
                namespaces: new[] { string.Format("{0}.Controllers", typeof(RouteConfig).Namespace) }
            );
        }
    }
}
```

بدون تنظیم فضاهای نام هر مسیریابی، امکان استفاده‌ی بهینه و بدون خطا از Areaها وجود نخواهد داشت.

طراحی قرارداد پایه افزونه‌ها

تا اینجا با نحوه‌ی تشکیل ساختار هر پروژه‌ی افزونه آشنا شدیم. اما هر افزونه در آینده نیاز به مواردی مانند منوی اختصاصی در منوی اصلی سایت، تنظیمات مسیریابی اختصاصی، تنظیمات EF و امثال آن نیز خواهد داشت. به همین منظور، یک پروژه‌ی class library جدید را به نام MvcPluginMasterApp.PluginsBase آغاز کنید. سپس قرار داد IPlugin را به نحو ذیل به آن اضافه نمایید:

```
using System;
using System.Reflection;
using System.Web.Optimization;
using System.Web.Routing;
using StructureMap;

namespace MvcPluginMasterApp.PluginsBase
{
    public interface IPlugin
    {
        EfBootstrapper GetEfBootstrapper();
        MenuItem GetMenuItem(RequestContext requestContext);
        void RegisterBundles(BundleCollection bundles);
        void RegisterRoutes(RouteCollection routes);
        void RegisterServices(IContainer container);
    }

    public class EfBootstrapper
    {
        /// <summary>
        /// Assemblies containing EntityTypeConfiguration classes.
        /// </summary>
        public Assembly[] ConfigurationsAssemblies { get; set; }

        /// <summary>
        /// Domain classes.
        /// </summary>
        public Type[] DomainEntities { get; set; }

        /// <summary>
        /// Custom Seed method.
        /// </summary>
        //public Action<IUnitOfWork> DatabaseSeeder { get; set; }
    }

    public class MenuItem
    {
        public string Name { get; set; }
        public string Url { get; set; }
    }
}
```

پروژه‌ی این قرارداد برای کامپایل شدن، نیاز به بسته‌های نیوگت ذیل دارد:

```
PM> install-package EntityFramework
PM> install-package Microsoft.AspNet.Web.Optimization
PM> install-package structuremap.web
```

همچنین باید به صورت دستی، در قسمت ارجاعات پروژه، ارجاعی را به اسمبلی استاندارد System.Web نیز به آن اضافه نمایید.

توضیحات قرار داد IPlugin

از این پس هر افزونه باید دارای کلاسی باشد که از اینترفیس IPlugin مشتق می‌شود. برای مثال فعلا کلاس ذیل را به افزونه‌ی پروژه اضافه نمایید:

```
using System.Web.Mvc;
using System.Web.Optimization;
using System.Web.Routing;
using MvcPluginMasterApp.PluginsBase;
using StructureMap;

namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1
{
    public class Plugin1 : IPlugin
```

```

{
    public EfBootstrapper GetEfBootstrapper()
    {
        return null;
    }

    public MenuItem GetMenuItem(RequestContext requestContext)
    {
        return new MenuItem
        {
            Name = "Plugin 1",
            Url = new UrlHelper(requestContext).Action("Index", "Home", new { area = "NewsArea" })
        };
    }

    public void RegisterBundles(BundleCollection bundles)
    {
        //todo: ...
    }

    public void RegisterRoutes(RouteCollection routes)
    {
        //todo: add custom routes.
    }

    public void RegisterServices(IContainer container)
    {
        // todo: add custom services.

        container.Configure(cfg =>
        {
            //cfg.For<INewsService>().Use<EfNewsService>();
        });
    }
}
}

```

در قسمت جاری فقط از متد `GetMenuItem` آن استفاده خواهیم کرد. در قسمت‌های بعد، تنظیمات `EF`، تنظیمات مسیریابی‌ها و `Bundling` و همچنین ثبت سرویس‌های افزونه را نیز بررسی خواهیم کرد. برای اینکه هر افزونه در منوی اصلی ظاهر شود، نیاز به یک نام، به همراه آدرسی به صفحه‌ی اصلی آن خواهد داشت. به همین جهت در متد `GetMenuItem` نحوه‌ی ساخت آدرسی را به اکشن متد `Index` کنترلر `Home` واقع در `Area` ای به نام `NewsArea`، مشاهده می‌کنید.

بارگذاری و تشخیص خودکار افزونه‌ها

پس از اینکه هر افزونه دارای کلاسی مشتق شده از قرارداد `IPlugin` شد، نیاز است آن‌ها را به صورت خودکار یافته و سپس پردازش کنیم. این کار را به کتابخانه‌ی `StructureMap` واگذار خواهیم کرد. برای این منظور پروژه‌ی جدیدی را به نام `MvcPluginMasterApp.IocConfig` آغاز کرده و سپس تنظیمات آن‌را به نحو ذیل تغییر دهید:

```

using System;
using System.IO;
using System.Threading;
using System.Web;
using MvcPluginMasterApp.PluginsBase;
using StructureMap;
using StructureMap.Graph;

namespace MvcPluginMasterApp.IocConfig
{
    public static class SmObjectFactory
    {
        {
            private static readonly Lazy<Container> _containerBuilder =
                new Lazy<Container>(defaultContainer, LazyThreadSafetyMode.ExecutionAndPublication);

            public static IContainer Container
            {
                get { return _containerBuilder.Value; }
            }

            private static Container defaultContainer()
        }
    }
}

```

```

    {
        return new Container(cfg =>
        {
            cfg.Scan(scanner =>
            {
                scanner.AssembliesFromPath(
                    path: Path.Combine(HttpRuntime.AppDomainAppPath, "bin"),
                    // یک اسمبلی نباید دوبار بارگذاری شود
                    assemblyFilter: assembly =>
                    {
                        return !assembly.FullName.Equals(typeof(IPlugin).Assembly.FullName);
                    });
                scanner.WithDefaultConventions(); //Connects 'IName' interface to 'Name' class
                scanner.AddAllTypesOf<IPlugin>().NameBy(item => item.FullName);
            });
        });
    }
}

```

این پروژه‌ی class library جدید برای کامپایل شدن نیاز به بسته‌های نیوگت ذیل دارد:

```

PM> install-package EntityFramework
PM> install-package structuremap.web

```

همچنین باید به صورت دستی، در قسمت ارجاعات پروژه، ارجاعی را به اسمبلی استاندارد System.Web نیز به آن اضافه نمایید.

کاری که در کلاس SmObjectFactory انجام شده، بسیار ساده است. مسیر پوشه‌ی Bin پروژه‌ی اصلی به structuremap معرفی شده‌است. سپس به آن گفته‌ایم که تنها اسمبلی‌هایی را که دارای اینترفیس IPlugin هستند، به صورت خودکار بارگذاری کن. در ادامه تمام نوع‌های IPlugin را نیز به صورت خودکار یافته و در مخزن تنظیمات خود، اضافه کن.

تامین نیازهای مسیریابی و Bundling هر افزونه به صورت خودکار

در ادامه به پروژه‌ی اصلی مراجعه کرده و در پوشه‌ی App_Start آن کلاس ذیل را اضافه کنید:

```

using System.Linq;
using System.Web.Optimization;
using System.Web.Routing;
using MvcPluginMasterApp;
using MvcPluginMasterApp.IocConfig;
using MvcPluginMasterApp.PluginsBase;

[assembly: WebActivatorEx.PostApplicationStartMethod(typeof(PluginsStart), "Start")]

namespace MvcPluginMasterApp
{
    public static class PluginsStart
    {
        public static void Start()
        {
            var plugins = SmObjectFactory.Container.GetAllInstances<IPlugin>().ToList();
            foreach (var plugin in plugins)
            {
                plugin.RegisterServices(SmObjectFactory.Container);
                plugin.RegisterRoutes(RouteTable.Routes);
                plugin.RegisterBundles(BundleTable.Bundles);
            }
        }
    }
}

```

بدیهی است در این حالت نیاز است ارجاعی را به پروژه‌ی MvcPluginMasterApp.PluginsBase به پروژه‌ی اصلی اضافه کنیم. در اینجا با استفاده از کتابخانه‌ای به نام WebActivatorEx (که باز هم توسط نویسندگان اصلی Razor Generator تهیه شده‌است)، یک متد PostApplicationStartMethod سفارشی را تعریف کرده‌ایم.

مزیت استفاده از اینکار این است که فایل Global.asax.cs برنامه شلوغ نخواهد شد. در غیر اینصورت باید تمام این کدها را در انتهای متد Application_Start قرار می‌دادیم. در اینجا با استفاده از structuremap، تمام افزونه‌های موجود به صورت خودکار بررسی شده و سپس پیشنیازهای مسیریابی و Bundling و همچنین تنظیمات IoC Container مورد نیاز آن‌ها به هر افزونه به صورت مستقل، تزریق خواهد شد.

اضافه کردن منوهای خودکار افزونه‌ها به پروژه‌ی اصلی

پس از اینکه کار پردازش اولیه‌ی IPlugin‌ها به پایان رسید، اکنون نوبت به نمایش آدرس اختصاصی هر افزونه در منوی اصلی سایت است. برای این منظور فایل جدیدی را به نام _PluginsMenu.cshtml، در پوشه‌ی shared پروژه‌ی اصلی اضافه کنید؛ با این محتوا:

```
@using MvcPluginMasterApp.IocConfig
@using MvcPluginMasterApp.PluginsBase
@{
    var plugins = SmObjectFactory.Container.GetAllInstances<IPlugin>().ToList();
}
@foreach (var plugin in plugins)
{
    var menuItem = plugin.GetMenuItem(this.Request.RequestContext);
    <li>
        <a href="@menuItem.Url">@menuItem.Name</a>
    </li>
}
```

در اینجا تمام افزونه‌ها به کمک structuremap یافت شده و سپس آیتم‌های منوی آن‌ها به صورت خودکار دریافت و اضافه می‌شوند.

سپس به فایل _Layout.cshtml پروژه‌ی اصلی مراجعه و توسط فراخوانی Html.RenderPartial، آن‌را در بین سایر آیتم‌های منوی اصلی اضافه می‌کنیم:

```
<div class="navbar navbar-inverse navbar-fixed-top">
    <div class="container">
        <div class="navbar-header">
            <button type="button" class="navbar-toggle" data-toggle="collapse" data-target=".navbar-collapse">
                <span class="icon-bar"></span>
                <span class="icon-bar"></span>
                <span class="icon-bar"></span>
            </button>
            @Html.ActionLink("MvcPlugin Master App", "Index", "Home", new { area = "" }, new { @class = "navbar-brand" })
        </div>
        <div class="navbar-collapse collapse">
            <ul class="nav navbar-nav">
                <li>@Html.ActionLink("Master App/Home", "Index", "Home", new { area = "" }, null)</li>
                @{ Html.RenderPartial("_PluginsMenu"); }
            </ul>
        </div>
    </div>
</div>
```

اکنون اگر پروژه را اجرا کنیم، یک چنین شکلی را خواهد داشت:

بنابراین به صورت خلاصه

- (1) هر افزونه، یک پروژه‌ی کامل ASP.NET MVC است که پوشه‌های ریشه‌ی اصلی آن حذف شده‌اند و اطلاعات آن توسط یک Area جدید تامین می‌شوند.
- (2) تنظیم فضای نام مسیریابی‌های تمام پروژه‌ها را فراموش نکنید. در غیر اینصورت شاهد تداخل پردازش کنترلرهای هم نام خواهید بود.
- (3) جهت سهولت کار، می‌توان فایل‌های bin هر افزونه را توسط رخداد post-build، به پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی کرد.
- (4) Viewهای هر افزونه توسط Razor Generator در فایل dll آن مدفون خواهند شد.
- (5) هر افزونه باید دارای کلاسی باشد که اینترفیس IPlugin را پیاده سازی می‌کند. از این اینترفیس برای ثبت اطلاعات هر افزونه یا دریافت اطلاعات سفارشی از آن کمک می‌گیریم.
- (6) با استفاده از استراکچرمپ و قرارداد IPlugin، منوهای هر افزونه را به صورت خودکار یافته و سپس به فایل layout اصلی اضافه می‌کنیم.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[MvcPluginMasterApp-Part1.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: محمد رعیت پیشه
تاریخ: ۱۶:۲۱ ۱۳۹۴/۰۱/۲۷

یک سوال، هنگام حذف افزونه با توجه به اینکه ممکنه کاربری در حال کار با بخش‌های مختلف اون باشه چه اتفاقی برای حذف ارجاع‌های اون به برنامه می‌افتد؟ آیا اجازه حذف لازم است؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۶:۲۵ ۱۳۹۴/۰۱/۲۷

- برنامه‌ی اصلی ارجاع مستقیمی را به هیچ افزونه‌ای ندارد.
+ هر نوع تغییری در پوشه‌ی bin برنامه [سبب ری استارت](#) آن خواهد شد. بنابراین اگر افزونه‌ای اضافه شود، برنامه به صورت خودکار ری استارت شده و بلافاصله افزونه‌ی جدید، قابل استفاده خواهد بود. اگر فایل افزونه‌ای از پوشه‌ی bin حذف شود، باز هم سبب ری استارت برنامه و بارگذاری خودکار منوها و محاسبه‌ی مجدد آن‌ها می‌گردد که اینبار دیگر شامل اطلاعات افزونه‌ی حذف شده نیست.

نویسنده: حامد 67
تاریخ: ۲۱:۴۱ ۱۳۹۴/۰۱/۲۷

سلام؛ یه سوال امنیتی، آیا راهکاری دارید که کسی به طور غیر مجاز برای برنامه پلاگین ننویسه منظور این هستش که فردی که پلاگین رو نوشته فقط با تایید بتونه فعالش کنه و از لحاظ امنیتی قابل چک باشه و بدون تایید اجرایی نشه چون من نگران هستم فردی پلاگین بنویسد و عمدا یا غیر عمد پلاگینی توسعه دهد که اطلاعات و روند فعالیت برنامه را جاسوسی کند خودم این ذهنیت رو دارم که هش کد هر پلاگین باید توسط مدیر تایید بشه و سپس قابل اجرا باشه تا کسی نتونه بعدا پلاگین را تغییر بده و امنیت سیستم را به خطر بنداره
در کل ملاحظات امنیتی پلاگین‌ها را چگونه در نظر بگیریم ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۲:۰۵ ۱۳۹۴/۰۱/۲۷

از مطلب « [تهیه XML امضاء شده جهت تولید مجوز استفاده از برنامه](#) » ایده بگیرید. یک متد GetLicense به اینترفیس IPlugin اضافه کنید و در آن مجوز ارائه شده توسط افزونه را در برنامه‌ی اصلی بررسی کنید (در کلاس PluginsStart و همچنین فایل _PluginsMenu.cshtml). فقط کسانی می‌توانند «XML امضاء شده» تولید کنند که دسترسی به کلیدهای خصوصی و امن شما را داشته باشند.

نویسنده: میثم 99
تاریخ: ۱۵:۵۳ ۱۳۹۴/۰۱/۳۰

سلام؛ اگر بخواهیم مسیر یابی پروژه را به attribute routing تغییر بدهیم چه کارهایی باید انجام دهیم.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۸:۲۶ ۱۳۹۴/۰۱/۳۰

از این مطالب تکمیلی استفاده کنید:
- « [قابلیت Attribute Routing در ASP.NET MVC 5](#) »
- « [Attribute Routing در ASP.NET MVC 5](#) »

نویسنده: غلامرضا ربال
تاریخ: ۱۳:۴۲ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

با تشکر به خاطر مطلب مفیدی که منتشر کردید.
مشکلی که به آن برخوردیم این است که افزونه به خوبی در پروژه اصلی بار گذاری میشود ولی متد RegisterArea مربوط به Area موجود در افزونه اجرا نمیشود.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۴:۲۵ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

«... به خوبی در پروژه اصلی بار گذاری میشود...»

یعنی منوی پویای افزونه‌ی مرتبط در پروژه‌ی اصلی کار می‌کند و اضافه می‌شود و همچنین با کلیک بر روی آن، صفحه‌ی اصلی افزونه ظاهر می‌شود؟ اگر بله، یعنی مشکلی در یافتن آن نبوده‌است و مسیریابی آن اضافه شده‌است. اگر مسیریابی آن خوانده نشود، با کلیک بر روی منوی پویای آن، صفحه‌ی اصلی افزونه ظاهر نمی‌شود.
در کل بررسی کنید:

- آیا پروژه‌ی افزونه‌ای که ایجاد کردید از نوع ASP.NET MVC است یا خیر؟
- آیا فایل‌های پوشه‌ی bin آن در پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی شده‌اند یا خیر؟
- اگر این افزونه یک سری وابستگی اضافه‌تر دارد که در پروژه‌ی اصلی ارجاعی ندارند، این فایل‌ها هم باید در پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی شوند وگرنه این افزونه بارگذاری نخواهد شد.

[دو مثال](#) افزونه به همراه کدهای این پروژه هست، سورس خودتان را با آن انطباق دهید.

نویسنده: غلامرضا ربال
تاریخ: ۱۴:۳۹ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

بله پروژه از نوع Asp.net MVC است. بنده افزونه را در فولدر Plugins ایجاد کردم و سپس یک فولدر در داخل فولدر Plugins به نام Blog ساختم و پروژه‌های افزونه را به داخل آن انتقال دادم (مشکل این موقع به وجود آمد و دلیل آن را نمیدانم) ! با برگرداندن پروژه‌ها به فولدر قبلی، متد RegisterArea هم کار کرد. ولی با این که من namespaces مربوط به Routing پروژه‌ها را ست کردم ولی با این حال با کلیک بر روی منوی مربوط به افزونه ردایرکت میشود به صفحه اصلی پروژه.
این کانفیگ مربوط به افزونه

```
public override void RegisterArea(AreaRegistrationContext context)
{
    context.MapRoute(
        "BlogArea_default",
        "BlogArea/{controller}/{action}/{id}",
        // تکمیل نام کنترلر پیش فرض
        new { controller = "Home", action = "Index", id = UrlParameter.Optional },
        // مشخص کردن فضای نام مرتبط جهت جلوگیری از تداخل با سایر قسمت‌های برنامه
        namespaces: new[] { string.Format("{0}.Controllers", this.GetType().Namespace) }
    );
}
```

و این هم لینک تولیدی برای افزونه

```
Url = new UrlHelper(requestContext).Action("Index", "Home", new { area = "BlogArea" })
```

کانفیگ مربوط به پروژه اصلی

```
routes.MapRoute(
    name: "Default",
    url: "{controller}/{action}/{id}",
    defaults: new { controller = "Home", action = "Index", id = UrlParameter.Optional },
    namespaces: new[] { string.Format("{0}.Controllers", typeof(RouteConfig).Namespace) }
);
```

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۶:۲۵ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

- جهت آزمایش بیشتر، [دو پوشه](#) برای افزونه‌ها ایجاد و تمام فایل‌های آن‌ها منتقل شدند. مشکلی مشاهده نشد.
- اگر فضاهای نام را تغییر دادید، بهتر است از منوی Build یکبار گزینه‌ی Clean solution را اجرا کنید تا فایل‌های قدیمی حذف شوند و تداخل ایجاد نکنند. سپس پروژه را مجدداً Build کنید.

نویسنده: غلامرضا ربال
تاریخ: ۱۱:۱۴ ۱۳۹۴/۰۲/۰۸

مشکل حل نشد. در واقع مشکل فقط مربوط است به سیستم مسیریابی با وجود اینکه تمام تنظیمات رو انجام دادم تا تداخلی به وجود نیاید. [این هم سورس پروژه](#)

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۵:۲۷ ۱۳۹۴/۰۲/۰۸

- زمانیکه پوشه‌های پروژه‌ها را جابجا می‌کنید، باید تمام فایل‌های csproj آن‌ها را باز کنید و سپس مسیرهای HintPath بسته‌های نیوگت را اصلاح کنید:

```
<HintPath>..\..\..\packages\T4MVCExtensions.3.15.0\lib\net40\T4MVCExtensions.dll</HintPath>
```

اگر اینکار رخ ندهد، عملاً کار بازیابی بسته‌ها پاسخ نخواهد داد چون HintPath‌های موجود به چند سطح بالاتر اشاره نمی‌کنند:

```
<HintPath>..\packages\EntityFramework.6.1.3\lib\net45\EntityFramework.dll</HintPath>
```

- در پروژه‌ی RabbaShopCMS.DomainClasses شما به نظر یک سری کلاس‌ها نیستند و اضافه نشدن به سورس کنترل.
- قسمت post build event باید به صورت ذیل اصلاح شود:

```
Copy "$(ProjectDir)$(OutDir)*.*" "$(SolutionDir)RabbaShopCMS.Web\bin\"
```

به این صورت تمام فایل‌های مرتبط کپی می‌شوند.

- در global.asax.cs پروژه‌ی اصلی باید این موارد را حذف کنید:

```
ViewEngines.Engines.Clear();  
ViewEngines.Engines.Add(new RazorViewEngine ());
```

Razor generator به ازای هر پلاگین دارای یک فایل RazorGeneratorMvcStart است که کارش ثبت یک ViewEngine مخصوص خواندن فایل‌های View از اسمبلی برنامه است که این موارد نباید حذف شوند و اگر حذف شوند، View‌های پلاگین‌ها قابل مشاهده نخواهند بود.

- افزونه‌ی دارای Area نیازی نیست فایل layout داشته باشد. فقط باید دارای یک ViewStart باشد که به layout پروژه‌ی اصلی اشاره کند. این layout از پروژه‌ی پایه دریافت می‌شود و نه از افزونه. بنابراین فایل layout افزونه باید حذف شود و اضافی است.
- بعد در حالت solution چند پروژه‌ای اجرای دستور ذیل الزامی است: (خیلی مهم)

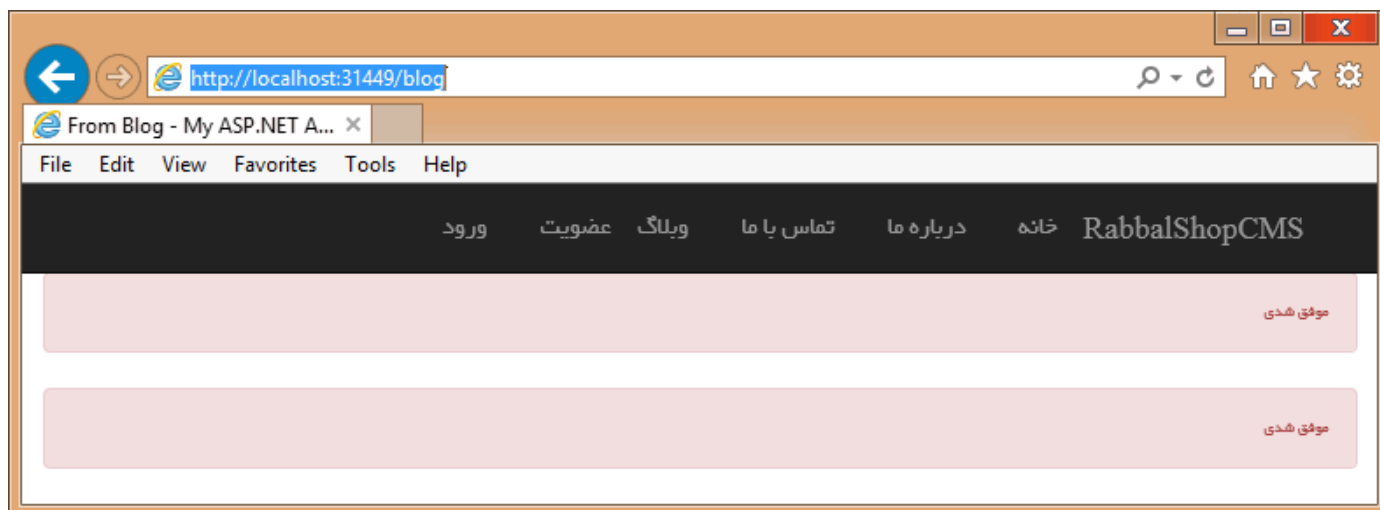
```
PM> update-package
```

این مورد سبب خواهد شد تا تمام وابستگی‌های solution جاری به همراه تمام پروژه‌های مرتبط آن یکدست شوند.
- اگر با درخواست یک آدرس، فایل view پروژه‌ی دیگری بازگشت داده شد، ترتیب اضافه شدن PrecompiledMvcEngine را تغییر دهید. برای مثال در پروژه‌ی پلاگین:

```
ViewEngines.Engines.Insert(0, engine);
```

در پروژه‌ی اصلی:

```
ViewEngines.Engines.Add(engine);
```


نویسنده: رحمان
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۰ ۲۳:۲۳

با سلام و تشکر؛
آیا برای ایجاد یک سیستم مدیریت محتوا یا همون Cms میشه از این روش استفاده کرد یا اینکه باید از Mef هم استفاده بشه. ؟
آیا میشه فقط از همین روش استفاده کرد ؟ آیا میشه فقط از Mef استفاده کرد یا اینکه هردوش؟
آیا میشه هر افزونه رو به صورت نصبی تو سیستم اصلی تزریق کرد؟ یعنی یه صفحه add-on اضافه کنیم و با انتخاب افزونه‌ها بشه
تو سیستم نصب بشه؟
لطفا روش ایجاد نصب یا منبعی اگه برای این کار وجود داره رو بفرمائید؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۰ ۲۳:۵۷

- در طراحی جاری نیازی به MEF نیست. کار بارگذاری و تشخیص افزونه‌ها توسط استراکچرکمپ انجام می‌شود. (پیشنیاز [ج](#)) ابتدای
بحث)
- برای نصب افزونه‌های طراحی ارائه شده، فقط کافی است آن‌ها را به پوشه‌ی bin کپی کنید ([اولین نظر](#) بحث جاری).

نویسنده: رحمان
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۱ ۰:۲۳

ممنون از شما

برای اضافه نمودن قابلیت چند زبانه (Globalization) به این سیستم نکته خاصی وجود داره ؟

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۱ ۰:۴۲

از نکات مطلب « [ASP.NET MVC #22](#) » استفاده کنید (embedded resource و کامپایل شده هستند).

نویسنده: رحمان
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۱ ۱۹:۲۳

اگر قرار باشد یک سایت سه بخش مجزا داشته باشد که هرکدام دارای پلاگین‌های خودش باشد اونوقت باید هرکدام Iplugin جداگانه داشته باشد؟

مثلا سه بخش User ، Root و Admin اونوقت افزونه نویسی برای این بخش ها به چه شکل خواهد بود؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۱ ۱۹:۳۱

- مثال نهایی این سه قسمت دارای دو افزونه است. کدهای نهایی آنرا پس از مطالعه‌ی هر سه قسمت، بررسی کنید .
- ساختار تمام افزونه‌های دیگر هم مانند افزونه‌ی توضیح داده شده‌است. قسمت «بارگذاری و تشخیص خودکار افزونه‌ها» در مطلب، اساسا کاری به محل قرارگیری یا نحوه‌ی تعریف افزونه‌ها ندارد. فقط اسمبلی‌های موجود در پوشه‌ی bin برنامه‌ی اصلی (فایل‌های dll نهایی) را اسکن می‌کند و بر اساس قرارداد مشخص شده، آن‌ها را به سیستم اضافه خواهد کرد. بنابراین مهم نیست که این افزونه‌ها جزئی از پروژه‌ی جاری هستند یا خیر. آیا توسط یک تیم دیگر در سیستم‌های مستقلی در حال تهیه هستند یا خیر. همینقدر که فایل dll نهایی این افزونه‌ها را در پوشه‌ی bin برنامه‌ی اصلی کپی کنید، کار اسکن خودکار آن‌ها توسط استراکچرکمپ انجام خواهد شد.

نویسنده: پریسا زاهدی
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۲ ۸:۴۲

سلام
- آیا این امکان هست که فایل‌های افزونه در پوشه bin برنامه اصلی نباشد و در پوشه دیگری در برنامه اصلی باشد(بعنوان مثال: Plugins) ؟
- آیا مهم‌ترین هدف وجود فایل‌های افزونه‌ها در پوشه bin برنامه اصلی، ری استارت شدن برنامه اصلی می‌باشد که بلافاصله تغییرات(حذف و یا افزوده شدن یک یا چند افزونه) اعمال و مشاهده شود ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۲/۲۲ ۱۰:۰۶

نگارش فعلی WebActivatorEx، اسمبلی‌های خارج از پوشه‌ی bin را پردازش نمی‌کند. از آن برای مدیریت خودکار آغاز تعدادی راه انداز استفاده شده‌است. همچنین مسیریابی‌های Areaهای اضافه شده یا تنظیمات EF هم فقط در حین آغاز برنامه یکبار خوانده شده و سپس کش می‌شوند (برای بالا بردن سرعت کار).

در مطلب «[طراحی افزونه پذیر با ASP.NET MVC 4.x/5.x - قسمت اول](#)» با ساختار کلی یک پروژه‌ی افزونه‌ی پذیر ASP.NET MVC آشنا شدیم. پس از راه اندازی آن و مدتی کار کردن با این نوع پروژه‌ها، این سؤال پیش خواهد آمد که ... خوب، اگر هر افزونه تصاویر یا فایل‌های CSS و JS اختصاصی خودش را بخواهد داشته باشد، چطور؟ موارد عمومی مانند بوت استرپ و جی‌کوئری را می‌توان در پروژه‌ی پایه قرار داد تا تمام افزونه‌ها به صورت یکسانی از آن‌ها استفاده کنند، اما هدف، ماژولار شدن برنامه است و جدا کردن فایل‌های ویژه‌ی هر پروژه، از پروژه‌ای دیگر و همچنین بالا بردن سهولت کار تیمی، با شکستن اجزای یک پروژه به صورت افزونه‌هایی مختلف، بین اعضای یک تیم. در این قسمت نحوه‌ی مدفون سازی انواع فایل‌های استاتیک افزونه‌ها را درون فایل‌های DLL آن‌ها بررسی خواهیم کرد. به این ترتیب دیگر نیازی به ارائه‌ی مجزای آن‌ها و یا کپی کردن آن‌ها در پوشه‌های پروژه‌ی اصلی نخواهد بود.

مدفون سازی فایل‌های CSS و JS هر افزونه درون فایل DLL آن

به solution جاری، یک class library جدید را به نام MvcPluginMasterApp.Common اضافه کنید. از آن جهت قرار دادن کلاس‌های عمومی و مشترک بین افزونه‌ها استفاده خواهیم کرد. برای مثال قصد نداریم کلاس‌های سفارشی و عمومی ذیل را هربار به صورت مستقیم در افزونه‌ای جدید کپی کنیم. کتابخانه‌ی Common، امکان استفاده‌ی مجدد از یک سری کدهای تکراری را در بین افزونه‌ها میسر می‌کند.

این پروژه برای کامپایل شدن نیاز به بسته‌ی نیوگت ذیل دارد:

```
PM> install-package Microsoft.AspNet.Web.Optimization
```

همچنین باید به صورت دستی، در قسمت ارجاعات پروژه، ارجاعی را به اسمبلی استاندارد System.Web نیز به آن اضافه نمایید.

پس از این مقدمات، کلاس ذیل را به این پروژه‌ی class library جدید اضافه کنید:

```
using System.Collections.Generic;
using System.IO;
using System.Reflection;
using System.Text;
using System.Web.Optimization;

namespace MvcPluginMasterApp.Common.WebToolkit
{
    public class EmbeddedResourceTransform : IBundleTransform
    {
        private readonly IList<string> _resourceFiles;
        private readonly string _contentType;
        private readonly Assembly _assembly;

        public EmbeddedResourceTransform(IList<string> resourceFiles, string contentType, Assembly assembly)
        {
            _resourceFiles = resourceFiles;
            _contentType = contentType;
            _assembly = assembly;
        }

        public void Process(BundleContext context, BundleResponse response)
        {
            var result = new StringBuilder();

            foreach (var resource in _resourceFiles)
            {
                using (var stream = _assembly.GetManifestResourceStream(resource))
                {
                    if (stream == null)
                    {
                        throw new KeyNotFoundException(string.Format("Embedded resource key: '{0}' not found in the '{1}' assembly.", resource, _assembly.FullName));
                    }
                }
            }
        }
    }
}
```

```

        using (var reader = new StreamReader(stream))
        {
            result.Append(reader.ReadToEnd());
        }
    }

    response.ContentType = _contentType;
    response.Content = result.ToString();
}
}
}

```

اگر با سیستم bundling & minification کار کرده باشید، با تعاریفی مانند `new Bundle("~/Plugin1/Scripts")` آشنا هستید. سازنده‌ی کلاس `Bundle`، پارامتر دومی را نیز می‌پذیرد که از نوع `IBundleTransform` است. با پیاده سازی اینترفیس `IBundleTransform` می‌توان محل ارائه‌ی فایل‌های استاتیک CSS و JS را بجای فایل سیستم متداول و پیش فرض، به منابع مدفون شده‌ی در اسمبلی جاری هدایت و تنظیم کرد. کلاس فوق در اسمبلی معرفی شده به آن، توسط متد `GetManifestResourceStream` به دنبال فایل‌ها و منابع مدفون شده گشته و سپس محتوای آن‌ها را بازگشت می‌دهد.

اکنون برای استفاده‌ی از آن، به پروژه‌ی `MvcPluginMasterApp.Plugin1` مراجعه کرده و ارجاعی را به پروژه‌ی `MvcPluginMasterApp.Common` فوق اضافه نمائید. سپس در فایل `Plugin1.cs`، متد `RegisterBundles` آن‌را به نحو ذیل تکمیل کنید:

```

namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1
{
    public class Plugin1 : IPlugin
    {
        public EfBootstrapper GetEfBootstrapper()
        {
            return null;
        }

        public MenuItem GetMenuItem(RequestContext requestContext)
        {
            return new MenuItem
            {
                Name = "Plugin 1",
                Url = new UrlHelper(requestContext).Action("Index", "Home", new { area = "NewsArea" })
            };
        }

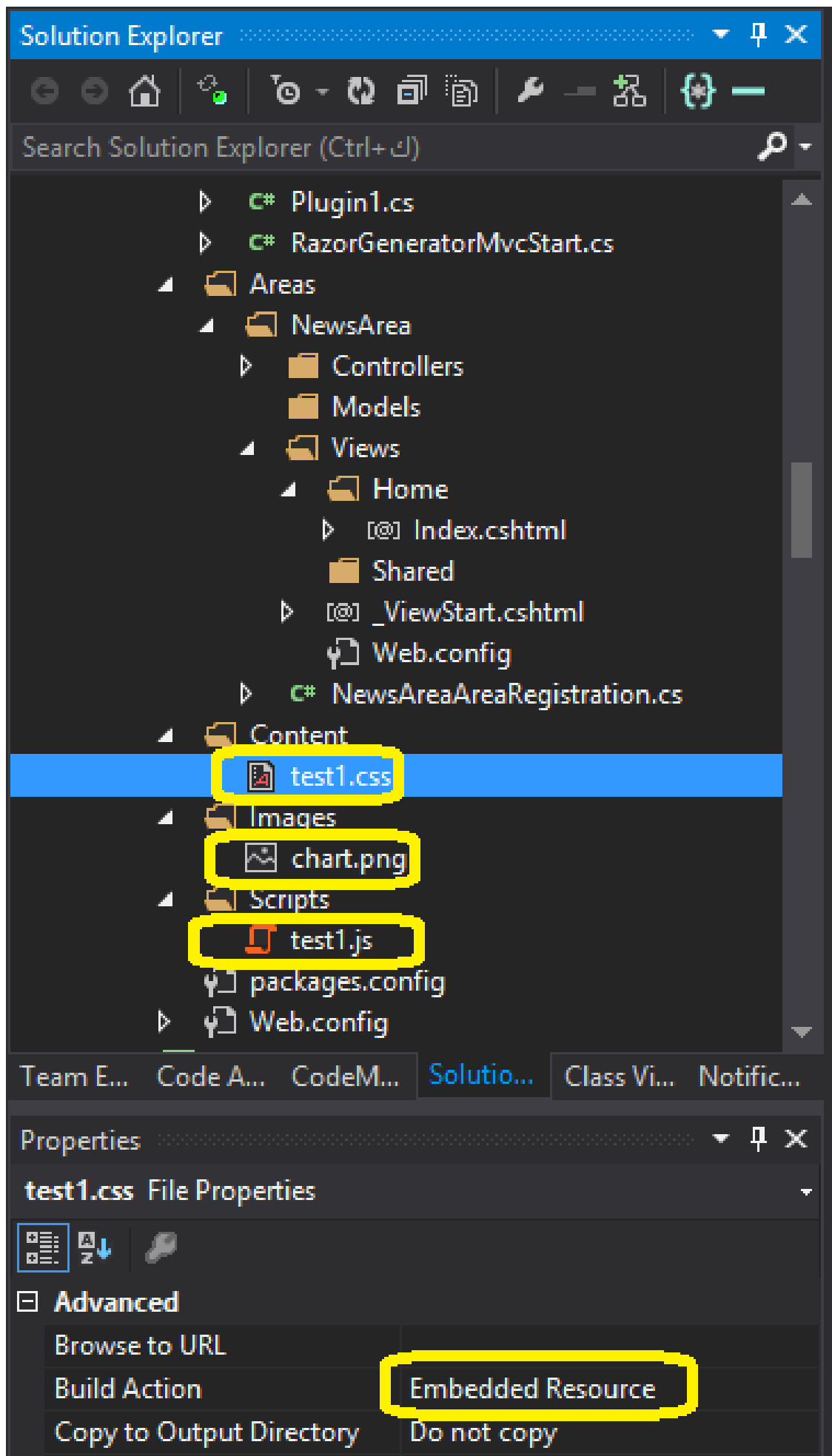
        public void RegisterBundles(BundleCollection bundles)
        {
            var executingAssembly = Assembly.GetExecutingAssembly();
            // Mostly the default namespace and assembly name are the same
            var assemblyNameSpace = executingAssembly.GetName().Name;
            var scriptsBundle = new Bundle("~/Plugin1/Scripts",
                new EmbeddedResourceTransform(new List<string>
                {
                    assemblyNameSpace + ".Scripts.test1.js"
                }, "application/javascript", executingAssembly));
            if (!HttpContext.Current.IsDebuggingEnabled)
            {
                scriptsBundle.Transforms.Add(new JsMinify());
            }
            bundles.Add(scriptsBundle);
            var cssBundle = new Bundle("~/Plugin1/Content",
                new EmbeddedResourceTransform(new List<string>
                {
                    assemblyNameSpace + ".Content.test1.css"
                }, "text/css", executingAssembly));
            if (!HttpContext.Current.IsDebuggingEnabled)
            {
                cssBundle.Transforms.Add(new CssMinify());
            }
            bundles.Add(cssBundle);
            BundleTable.EnableOptimizations = true;
        }

        public void RegisterRoutes(RouteCollection routes)
        {
        }
    }
}

```

```
        public void RegisterServices(IContainer container)
        {
        }
    }
```

در اینجا نحوه‌ی کار با کلاس سفارشی `EmbeddedResourceTransform` را مشاهده می‌کنید. ابتدا فایل‌های `js` و سپس فایل‌های `css` برنامه به سیستم `Bundling` برنامه اضافه شده‌اند. این فایل‌ها به صورت ذیل در پروژه تعریف گردیده‌اند:

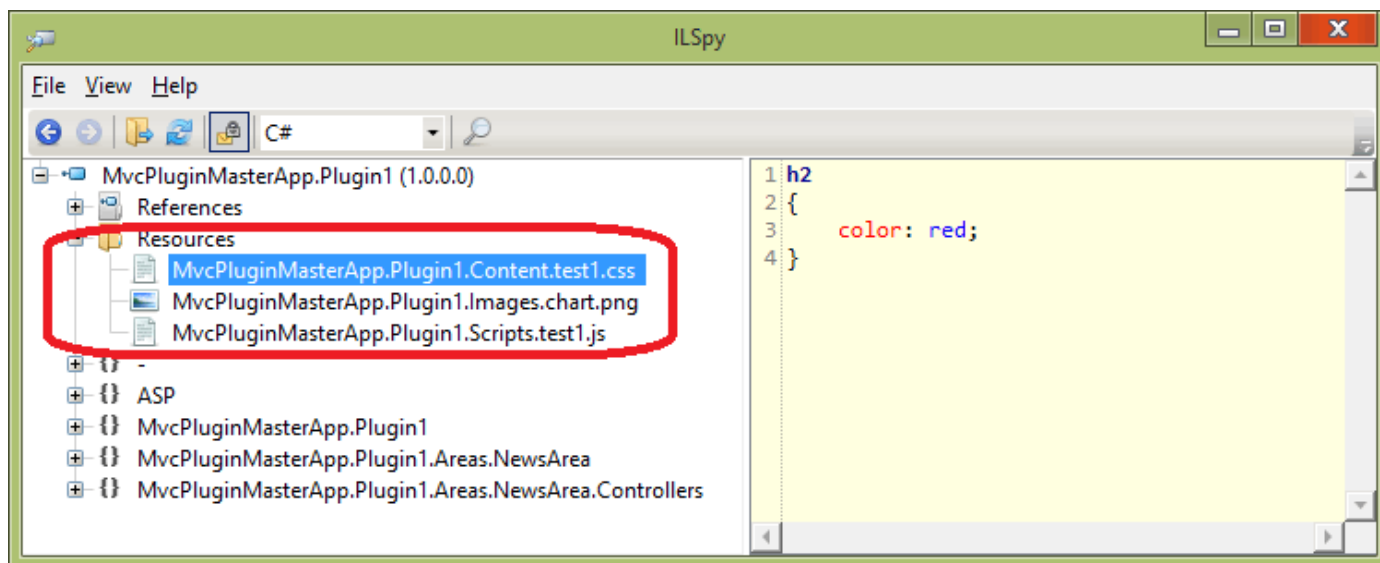

همانطور که مشاهده می‌کنید، باید به خواص هر کدام مراجعه کرد و سپس Build action آن‌ها را به embedded resource تغییر داد، تا در حین کامپایل، به صورت خودکار در قسمت منابع اسمبلی ذخیره شوند.

یک نکته‌ی مهم

اینبار برای مسیریابی منابع، باید بجای / فایل سیستم، از «نقطه» استفاده کرد. زیرا منابع با نام‌هایی مانند namespace.folder.name در قسمت resources یک اسمبلی ذخیره می‌شوند:

مدفون سازی تصاویر ثابت هر افزونه درون فایل DLL آن

مجدداً به اسمبلی مشترک MvcPluginMasterApp.Common مراجعه کرده و اینبار کلاس جدید ذیل را به آن اضافه کنید:

```
using System;
using System.Collections.Generic;
using System.Reflection;
using System.Web;
using System.Web.Routing;

namespace MvcPluginMasterApp.Common.WebToolkit
{
    public class EmbeddedResourceRouteHandler : IRouteHandler
    {
        private readonly Assembly _assembly;
        private readonly string _resourcePath;
        private readonly TimeSpan _cacheDuration;

        public EmbeddedResourceRouteHandler(Assembly assembly, string resourcePath, TimeSpan cacheDuration)
        {
            _assembly = assembly;
            _resourcePath = resourcePath;
            _cacheDuration = cacheDuration;
        }

        IHttpHandler IRouteHandler.GetHttpHandler(RequestContext requestContext)
        {
            return new EmbeddedResourceHttpHandler(requestContext.RouteData, _assembly, _resourcePath, _cacheDuration);
        }
    }
}
```

```

public class EmbeddedResourceHttpHandler : IHttpHandler
{
    private readonly RouteData _routeData;
    private readonly Assembly _assembly;
    private readonly string _resourcePath;
    private readonly TimeSpan _cacheDuration;

    public EmbeddedResourceHttpHandler(
        RouteData routeData, Assembly assembly, string resourcePath, TimeSpan cacheDuration)
    {
        _routeData = routeData;
        _assembly = assembly;
        _resourcePath = resourcePath;
        _cacheDuration = cacheDuration;
    }

    public bool IsReusable
    {
        get { return false; }
    }

    public void ProcessRequest(HttpContext context)
    {
        var routeDataValues = _routeData.Values;
        var fileName = routeDataValues["file"].ToString();
        var fileExtension = routeDataValues["extension"].ToString();

        var manifestResourceName = string.Format("{0}.{1}.{2}", _resourcePath, fileName,
fileExtension);
        var stream = _assembly.GetManifestResourceStream(manifestResourceName);
        if (stream == null)
        {
            throw new KeyNotFoundException(string.Format("Embedded resource key: '{0}' not found in
the '{1}' assembly.", manifestResourceName, _assembly.FullName));
        }

        context.Response.Clear();
        context.Response.ContentType = "application/octet-stream";
        cacheIt(context.Response, _cacheDuration);
        stream.CopyTo(context.Response.OutputStream);
    }

    private static void cacheIt(HttpResponse response, TimeSpan duration)
    {
        var cache = response.Cache;

        var maxAgeField = cache.GetType().GetField("_maxAge", BindingFlags.Instance |
BindingFlags.NonPublic);
        if (maxAgeField != null) maxAgeField.SetValue(cache, duration);

        cache.SetCacheability(HttpCacheability.Public);
        cache.SetExpires(DateTime.Now.Add(duration));
        cache.SetMaxAge(duration);
        cache.AppendCacheExtension("must-revalidate, proxy-revalidate");
    }
}

```

تصاویر پروژه‌ی افزونه نیز به صورت embedded resource در اسمبلی آن قرار خواهند گرفت. به همین جهت باید سیستم مسیریابی را پس درخواست رسیده‌ی جهت نمایش تصاویر، به منابع ذخیره شده‌ی در اسمبلی آن هدایت نمود. اینکار را با پیاده سازی یک `IRouteHandler` سفارشی، می‌توان به نحو فوق مدیریت کرد. این `IRouteHandler`، نام و پسوندهای فایل را دریافت کرده و سپس به قسمت منابع اسمبلی رجوع، فایل مرتبط را استخراج و سپس بازگشت می‌دهد. همچنین برای کاهش سربار سیستم، امکان کش شدن منابع استاتیک نیز در آن در نظر گرفته شده است و هدرهای خاص `caching` را به صورت خودکار اضافه می‌کند. سیستم `bundling` نیز هدرهای کش کردن را به صورت خودکار و توکار اضافه می‌کند.

اکنون به تعاریف `Plugin1` مراجعه کنید و سپس این `IRouteHandler` سفارشی را به نحو ذیل به آن معرفی نمائید:

```

namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1
{
    public class Plugin1 : IPlugin
    {

```

```

public void RegisterRoutes(RouteCollection routes)
{
    //todo: add custom routes.

    var assembly = Assembly.GetExecutingAssembly();
    // Mostly the default namespace and assembly name are the same
    var nameSpace = assembly.GetName().Name;
    var resourcePath = string.Format("{0}.Images", nameSpace);

    routes.Insert(0,
        new Route("NewsArea/Images/{file}.{extension}",
            new RouteValueDictionary(new { }),
            new RouteValueDictionary(new { extension = "png|jpg" }),
            new EmbeddedResourceRouteHandler(assembly, resourcePath, cacheDuration:
                TimeSpan.FromDays(30))
        ));
}

```

در مسیریابی تعریف شده، تمام درخواست‌های رسیده‌ی به مسیر **NewsArea /Images** به **EmbeddedResourceRouteHandler** هدایت می‌شوند.

مطابق تعریف آن، **file** و **extension** به صورت خودکار جدا شده و توسط **routeData.Values** در متد **ProcessRequest** کلاس **EmbeddedResourceHttpHandler** قابل دسترسی خواهند شد. پسوندی که توسط آن بررسی می‌شوند از نوع **png** یا **jpg** تعریف شده‌اند. همچنین مدت زمان کش کردن هر منبع استاتیک تصویری به یک ماه تنظیم شده‌است.

استفاده‌ی نهایی از تنظیمات فوق در یک View افزونه

پس از اینکه تصاویر و فایل‌های **css** و **js** را به صورت **embedded resource** تعریف کردیم و همچنین تنظیمات مسیریابی و **bundling** خاص آن‌ها را نیز مشخص نمودیم، اکنون نوبت به استفاده‌ی از آن‌ها در یک **View** است:

```

@{
    ViewBag.Title = "From Plugin 1";
}
@Styles.Render("~/Plugin1/Content")

<h2>@ViewBag.Message</h2>

<div class="row">
    Embedded image:
    
</div>

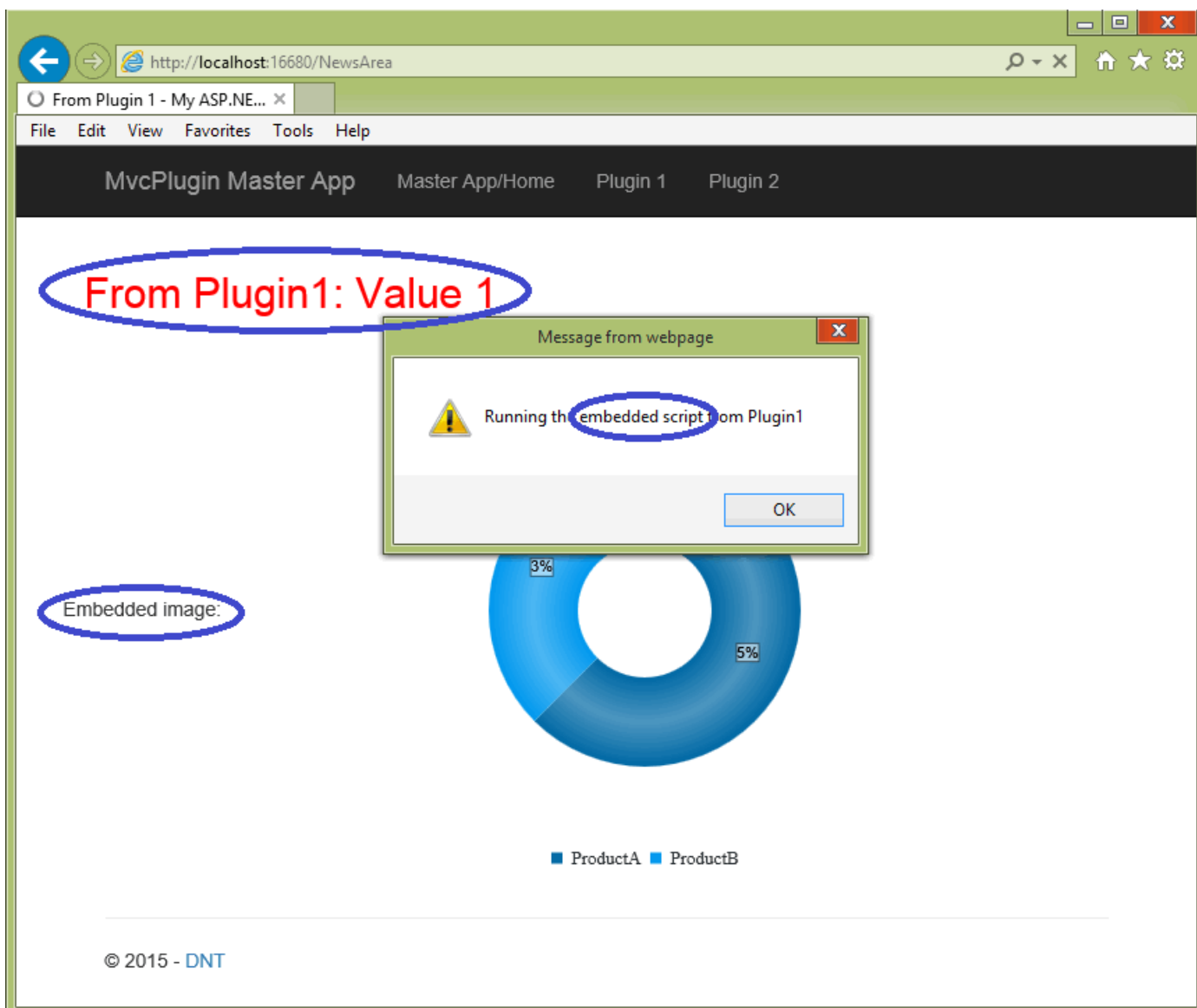
@section scripts
{
    @Scripts.Render("~/Plugin1/Scripts")
}

```

در اینجا نحوه‌ی تعریف فایل‌های **css** و **js** ارائه شده‌ی توسط سیستم **Bundling** را مشاهده می‌کنید.

همچنین مسیر تصویر مشخص شده‌ی در آن، اینبار یک **NewsArea** اضافه‌تر دارد. فایل اصلی تصویر، در مسیر **Images/chart.png** قرار گرفته‌است اما می‌خواهیم این درخواست‌ها را به مسیریابی جدید **NewsArea /Images/{file}.{extension}** هدایت کنیم. بنابراین نیاز است به این نکته نیز دقت داشت.

اینبار اگر برنامه را اجرا کنیم، می‌توان به سه نکته در آن دقت داشت:

- الف) alert اجرا شده از فایل js مدفون شده خوانده شده است.
- ب) رنگ قرمز متن (تگ h2) از فایل css مدفون شده، گرفته شده است.
- ج) تصویر نمایش داده شده، همان تصویر مدفون شدهی در فایل DLL برنامه است. و هیچکدام از این فایلها، به پوشههای پروژهی اصلی برنامه، کپی نشدهاند.

کدهای کامل این قسمت را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[MvcPluginMasterApp-Part2.zip](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده: رضا ح
تاریخ: ۱۵:۲۸ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

سلام.
یه مشکلی برای من پیش اومده که هنگام استفاده از روتر در افزونه وقتی Home رو می‌زنم به Home پروژه می‌ره نه افزونه و وقتی یه اسم دیگه برای کنترلر افزونه می‌زنم خطا می‌ده که نتونسته ویوها رو پیدا کنه. namespace های روترها رو هم زدم ولی کار نمی‌کنه. ممنون می‌شم اگه کمک کنین

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۶:۱۰ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

[در قسمت اول](#) ، لینک به منوی Area جاری به این صورت تعریف شد:

```
public MenuItem GetMenuItem(RequestContext requestContext)
{
    return new MenuItem
    {
        Name = "Plugin 1",
        Url = new UrlHelper(requestContext).Action("Index", "Home", new { area = "NewsArea" })
    };
}
```

در این لینک، ذکر نام صحیح area جاری، در آدرس ساخته شده الزامی است. اساساً کلیه لینک‌های ختم به هر area در ASP.NET MVC باید دارای قسمت الزامی {area = ".....name....."} باشند.
همین نکته [در پلاگین دوم](#) هم بکار رفته‌است (new { area = "ArticlesArea"}).

نویسنده: سیروان عفیفی
تاریخ: ۱۹:۵۶ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

سلام،
خیلی ممنون واقعاً از خواندن این سه قسمت لذت بردم. خیلی ممنون
طبق مطالب گفته شده پروژه رو ایجاد کردم اما هنگام اجرا استثناء FileNotFoundException صادر میشه:

```
at MvcPluginMasterApp.Plugin1.Plugin1.RegisterRoutes(RouteCollection routes)
at MvcPluginMasterApp.PluginsStart.Start() in c:\Users\Sirwan-Afifi\Desktop\MvcPluginMasterApp-
Part2\MvcPluginMasterApp\App_Start\PluginsStart.cs:line 20
```

کدهای این قسمت هم رو دانلود و اجرا کردم، باز هم همین خطا رو دریافت کردم.

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۲۰:۱۱ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

- لطفاً stack trace کامل را ارسال کنید.
- اگر در PluginsStart پیام FileNotFoundException را دریافت می‌کنید، احتمالاً یکی از وابستگی‌ها و ارجاعات پروژه یا افزونه‌ها، در پوشه‌ی bin برنامه وجود ندارند یا کپی نشده‌اند.

نکته 1

```
Copy "$(ProjectDir)$(OutDir)$(TargetName).*" "$(SolutionDir)MvcPluginMasterApp\bin\"
```

دستور post build event عنوان شده [در قسمت اول](#) ، فقط اسمبلی‌های اصلی افزونه را به پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی می‌کند. اگر این افزونه ارجاعات بیشتری دارد که در پروژه‌ی اصلی وجود ندارند، باید کل پوشه‌ی bin افزونه را کپی کنید و نه فقط فایل‌های اصلی آن‌را. برای مثال فایل `MvcPluginMasterApp.Common` هم باید به پوشه‌ی bin کپی شود.

نکته 2

اگر پیام `FileNotFoundException` توسط استراکچرمپ صادر می‌شود، نیاز است inner exception آن‌را بررسی کنید. اصل خطای رخ داده را در inner exception ارائه می‌دهد.

نویسنده: سیروان عفیفی
تاریخ: ۲۱:۵۳ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

این مورد رو فراموش کرده بودم :)
در پروژه `MvcPluginMasterApp` باید ارجاعی به پروژه `MvcPluginMasterApp.Common` داشته باشیم.

نویسنده: پوریا انوشیروانی
تاریخ: ۱۵:۲۳ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

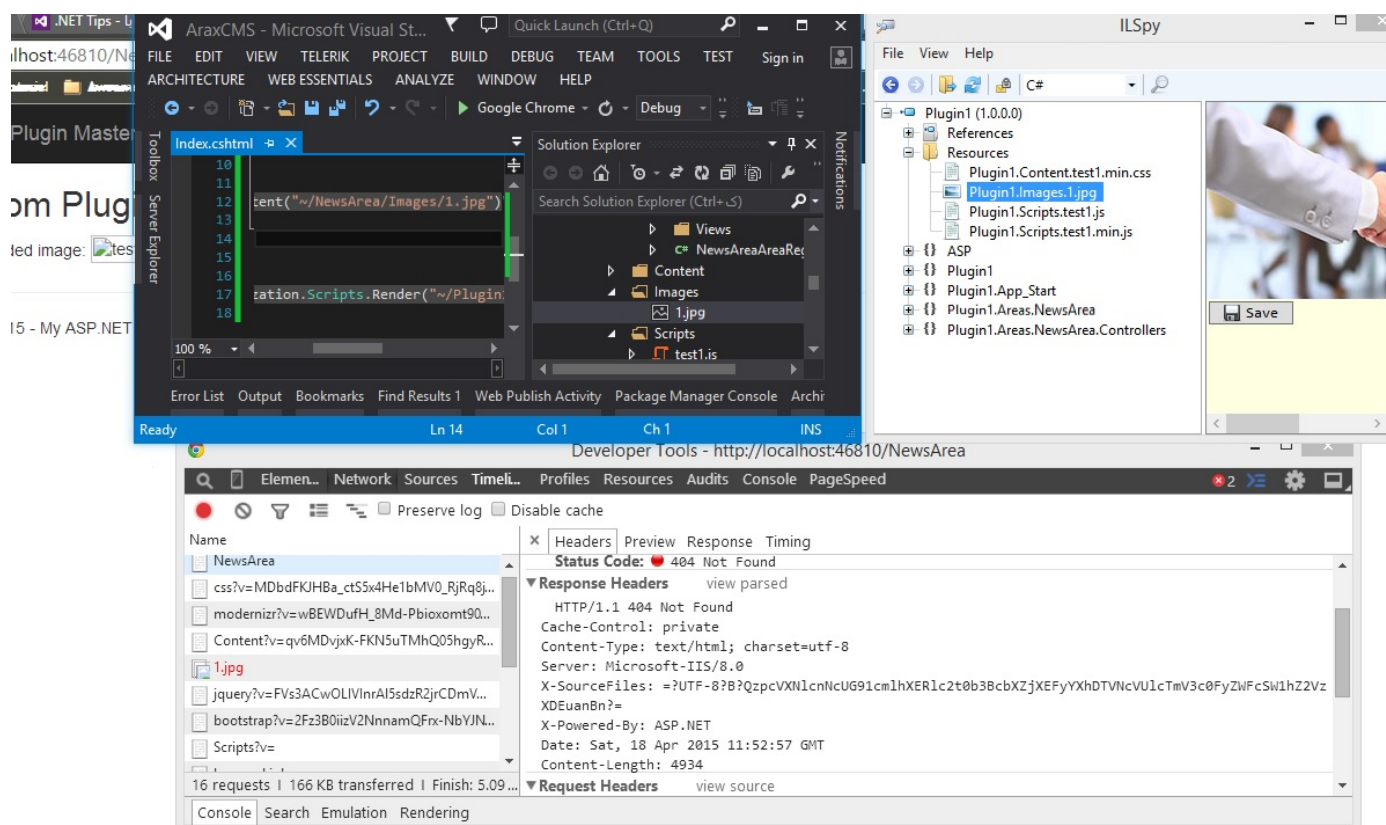
سلام مرسی از آموزش برای من فایل‌های CSS و JS درست کار میکنن ولی عکس رو ارور 404 میده نمی‌دونم مشکل از کجاست

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۵:۴۵ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

برگه‌ی web developer مرورگر را باز کنید (و یا از [فایرباگ](#) استفاده کنید). بعد محتوای response مرتبط با درخواست تصویر را بررسی کنید. اصل خطا در آنجا قابل مشاهده‌است.

نویسنده: پوریا انوشیروانی
تاریخ: ۱۶:۲۸ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

ممنون از راهنماییتون . یک اسکرین از صفحات گذاشتم .

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۶:۴۴ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

در متد RegisterRoutes ایی که در مثال فوق هست:

```
public void RegisterRoutes(RouteCollection routes)
{
    //....
    routes.Insert(0,
        new Route("NewsArea/Images/{file}.{extension}",
            new RouteValueDictionary(new { }),
            new RouteValueDictionary(new { extension = "png|jpg" })),
        new EmbeddedResourceRouteHandler(assembly, resourcePath, cacheDuration:
            TimeSpan.FromDays(30))
    );
}
```

آدرسی‌هایی با فرمت **NewsArea/Images /file** به **EmbeddedResourceRouteHandler** هدایت می‌شوند.
- بررسی کنید آدرس کاملی که به 404 ختم شده چیست؟ آیا آدرس درخواستی با **NewsArea/Images** شروع می‌شود؟
- در برگه‌ی response آن چه خروجی را مشاهده می‌کنید؟

نویسنده: پوریا انوشیروانی
تاریخ: ۱۶:۵۵ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

منظورتون رو از برگه ریسپانس متوجه نمیشم .

http://localhost:46819/NewsArea/Images/1.jpg

C:\Users\Pouria\Desktop\mvc\AraxCMS\UI\NewsArea\Images\1.jpg

HTTP Error 404.0 - Not Found

The resource you are looking for has been removed, had its name changed, or is temporarily unavailable.

Most likely causes:

- The directory or file specified does not exist on the Web server.
- The URL contains a typographical error.
- A custom filter or module, such as URLScan, restricts access to the file.

Things you can try:

- Create the content on the Web server.
- Review the browser URL.
- Check the failed request tracing log and see which module is calling SetStatus. For more information, click [here](#).

Detailed Error Information:

Module IIS Web Core
Notification MapRequestHandler
Handler StaticFile
Error Code 0x80070002

Requested URL http://localhost:46819/NewsArea/Images/1.jpg
Physical Path C:\Users\Pouria\Desktop\mvc\AraxCMS\UI\NewsArea\Images\1.jpg
Logon Method Anonymous
Logon User Anonymous
Request Tracing Directory C:\Users\Pouria\Documents\IISExpress\TraceLogFiles\UI(6)

More Information:

This error means that the file or directory does not exist on the server. Create the file or directory and try the request again.
[View more information »](#)

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۱۷:۱۲ ۱۳۹۴/۰۱/۲۹

- در همان تصویر اولی که ارسال کردید، برگه‌ی اول headers هست و برگه‌ی سوم آن response، که صفحه‌ی زرد رنگ معروف خطاهای ASP.NET را نمایش می‌دهد.

- ابتدا بررسی کنید response ایی که در حالت دیباگ مشاهده می‌کنید چی هست.

- سپس بررسی کنید اصلا متد RegisterRoutes ایی که عنوان شد، فراخوانی می‌شود و مسیریابی آن در سیستم ثبت می‌شود یا خیر؟ (یک break point داخل آن قرار دهید)

اگر فراخوانی نمی‌شود، بررسی کنید آیا فایل‌های پوشه‌ی bin این افزونه، به پوشه‌ی bin پروژه‌ی اصلی کپی شده‌اند یا خیر؟

نویسنده:

پوریا انوشیروانی

تاریخ:

۱۳:۱ ۱۳۹۴/۰۲/۰۱

مرسی مشکل یکجای دیگه بود. کلا برنامه با نقطه مشکل داشت و قبل از اینکه کاری انجام بده ارور میداد. دوستانی که مشکل منو داشتن با کد زیر داخل وب کانفیگ حل میشه.

```
<system.webServer>  
<modules runAllManagedModulesForAllRequests="true">
```

اگه میشه توضیحی بدید کد بالا چی هست و چرا با این درست شد؟!

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۱۳:۳۰ ۱۳۹۴/۰۲/۰۱

این کد (در حالت تنظیمات integrated mode) باعث خواهد شد تا تمام درخواست‌های رسیده (منجمله درخواست دریافت فایل‌های استاتیک)، توسط موتور ASP.NET پردازش شود و IIS پیش از آن راسا اقدام نکند.

نویسنده:

سید مجید رضویان

تاریخ: ۱۳:۱۰ ۱۳۹۴/۰۲/۱۳

سلام؛

- آیا میشه هرکدوم از پلاگین‌ها برای خودشون web.config داشته باشند؟ چون ممکنه بخواهیم برای هر پلاگین سرویس‌ها و Connection String ها و تنظیمات خودش را داشته باشیم.
- آیا این روش را میشه برای پروژه‌های webform هم استفاده کرد؟ چگونه؟

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۳:۱۷ ۱۳۹۴/۰۲/۱۳

- خیر. هر پلاگین نهایتا با سیستم اصلی یکی می‌شود و از فایل config اصلی استفاده می‌کند. این‌ها هر کدام یک سیستم جدا نیستند. یک سیستم از همکاری اجزای آن جهت رسیدن به یک هدف مشخص تشکیل می‌شود.
- در طراحی ارائه شده، یک رشته‌ی اتصالی بیشتر در کل برنامه وجود ندارد. [اطلاعات بیشتر](#)
- خیر. این طراحی از سیستم مسیریابی و همچنین ViewEngine سفارشی خاصی استفاده می‌کند که مختص ASP.NET MVC است.

نویسنده: سید مجید رضویان

تاریخ: ۱۰:۱۹ ۱۳۹۴/۰۲/۱۴

سلام

- من می‌خواهم یک مجموعه از application‌های تحت وب داشته باشم که همگی یک نوع طراحی UI داشته باشند و یک منو کلی داشته باشم که کاربرها بتون از اون به هریک از application‌ها هدایت بشوند منتها چند نکته وجود داره :

همه این برنامه‌ها به لحاظ عملکردی یکسری مشترکات دارند (مثلا احراز هویت ، لیست کاربرها و ....)
هر کدوم از این برنامه‌ها باید بتونن مستقل طراحی بشن در عین حال که از یک شکل ui استفاده می‌کنند

- به راحتی بتونم یک برنامه به مجموعه برنامه هام اضافه کنم یا یکی ازش کم کنم یا یکی را غیر فعال کنم (باید معماری scalable باشد

در واقع یه چیزی شبیه مجموعه نرم افزارهای گوگل
به نظر شما روش ارائه شده در این صفحه بدرد من می‌خوره؟
اگر نه از چه معماری استفاده کنم؟

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۱:۱۶ ۱۳۹۴/۰۲/۱۴

- کمی وقت بگذارید و این سه قسمت را به همراه نظرات آن‌ها « یکبار » مطالعه کنید. [پروژه‌ی نهایی](#) آن‌را « یکبار » اجرا کنید. به پاسخ سؤالات خودتان خواهید رسید.
- این افزونه‌ها هر کدام اساسا یک سیستم مستقل هستند؛ اما در قالب پروژه‌ی اصلی مفهوم پیدا می‌کنند و در کنار هم قرار می‌گیرند.
- در قسمت اول، در مورد منوی مشترک و نحوه‌ی ثبت منوی خاص یک افزونه در منوی اصلی برنامه بحث شده‌است.
- تمام افزونه‌ها از Layout پروژه‌ی اصلی استفاده می‌کنند و نهایتا سیستم، یک شکل و یک دست است.
- در قسمت سوم، نحوه‌ی استفاده‌ی از بانک اطلاعاتی اصلی برنامه به صورت یکسان و مشترکی در تمام افزونه‌ها بحث شده‌است. بنابراین زمانیکه یک افزونه دسترسی به کل Context دارد، دسترسی به نیازهای مشترک بین افزونه‌ها قابل مدیریت خواهد بود.

پس از ب [ررسی ساختار یک پروژه‌ی افزونه پذیر](#) و همچنین [بهبود توزیع فایل‌های استاتیک آن](#) ، اکنون نوبت به کار با داده‌ها است. هدف اصلی آن نیز داشتن مدل‌های اختصاصی و مستقل Entity framework code-first به ازای هر افزونه است و سپس بارگذاری و تشخیص خودکار آن‌ها در Context مرکزی برنامه.

پیشنیازها

- [آشنایی با مباحث Migrations در EF Code first](#)
- [آشنایی با مباحث الگوی واحد کار](#)
- [چگونه مدل‌های EF را به صورت خودکار به Context اضافه کنیم؟](#)
- [چگونه تنظیمات مدل‌های EF را به صورت خودکار به Context اضافه کنیم؟](#)

کدهایی را که در این قسمت مشاهده خواهید کرد، در حقیقت همان برنامه‌ی توسعه یافته « [آشنایی با مباحث الگوی واحد کار](#) » است و از ذکر قسمت‌های تکراری آن جهت طولانی نشدن مبحث، صرفنظر خواهد شد. برای مثال Context و مدل‌های محصولات و گروه‌های آن‌ها به همراه کلاس‌های لایه سرویس برنامه‌ی اصلی، دقیقا همان کدهای مطلب « [آشنایی با مباحث الگوی واحد کار](#) » است.

تعریف domain classes مخصوص افزونه‌ها

در ادامه‌ی پروژه‌ی افزونه پذیر فعلی، پروژه‌ی class library جدیدی را به نام MvcPluginMasterApp.Plugin1.DomainClasses اضافه خواهیم کرد. از آن جهت تعریف کلاس‌های مدل افزونه‌ی یک استفاده می‌کنیم. برای مثال کلاس News را به همراه تنظیمات Fluent آن به این پروژه‌ی جدید اضافه کنید:

```
using System.Data.Entity.ModelConfiguration;

namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1.DomainClasses
{
    public class News
    {
        public int Id { set; get; }

        public string Title { set; get; }

        public string Body { set; get; }
    }

    public class NewsConfig : EntityTypeConfiguration<News>
    {
        public NewsConfig()
        {
            this.ToTable("Plugin1_News");
            this.HasKey(news => news.Id);
            this.Property(news => news.Title).IsRequired().HasMaxLength(500);
            this.Property(news => news.Body).IsOptional().HasMaxLength();
        }
    }
}
```

این پروژه برای کامپایل شدن نیاز به بسته‌ی نیوگت ذیل دارد:

```
PM> install-package EntityFramework
```

مشکل! برنامه‌ی اصلی، همانند مطلب « [آشنایی با مباحث الگوی واحد کار](#) » دارای domain classes خاص خودش است به همراه تنظیمات Context ایی که صریحا در آن مدل‌های متناظر با این پروژه در معرض دید EF قرار گرفته‌اند:

```
public class MvcPluginMasterAppContext : DbContext, IUnitOfWork
{
    public DbSet<Category> Categories { set; get; }
    public DbSet<Product> Products { set; get; }
```

اکنون برنامه‌ی اصلی چگونه باید مدل‌ها و تنظیمات سایر افزونه‌ها را یافته و به صورت خودکار به این Context اضافه کند؟ با توجه به اینکه این برنامه هیچ ارجاع مستقیمی را به افزونه‌ها ندارد.

تغییرات اینترفیس Unit of work جهت افزونه پذیری

در ادامه، اینترفیس بهبود یافته‌ی IUnitOfWork را جهت پذیرش DbSet‌های پویا و همچنین EntityTypeConfiguration‌های پویا، ملاحظه می‌کنید:

```
namespace MvcPluginMasterApp.PluginsBase
{
    public interface IUnitOfWork : IDisposable
    {
        IDbSet<TEntity> Set<TEntity>() where TEntity : class;
        int SaveAllChanges();
        void MarkAsChanged<TEntity>(TEntity entity) where TEntity : class;
        IList<T> GetRows<T>(string sql, params object[] parameters) where T : class;
        IEnumerable<TEntity> AddThisRange<TEntity>(IEnumerable<TEntity> entities) where TEntity :
class;
        void SetDynamicEntities(Type[] dynamicTypes);
        void ForceDatabaseInitialize();
        void SetConfigurationsAssemblies(Assembly[] assembly);
    }
}
```

متدهای جدید آن:

SetDynamicEntities: توسط این متد در ابتدای برنامه، نوع‌های مدل‌های جدید افزونه‌ها به صورت خودکار به Context اضافه خواهند شد.

SetConfigurationsAssemblies: کار افزودن اسمبلی‌های حاوی تعاریف EntityTypeConfiguration‌های جدید و پویا را به عهده دارد.

ForceDatabaseInitialize: سبب خواهد شد تا مباحث migrations، پیش از شروع به کار برنامه، اعمال شوند.

در کلاس Context ذیل، نحوه‌ی پیاده سازی این متدهای جدید را ملاحظه می‌کنید:

```
namespace MvcPluginMasterApp.DataLayer.Context
{
    public class MvcPluginMasterAppContext : DbContext, IUnitOfWork
    {
        private readonly IList<Assembly> _configurationsAssemblies = new List<Assembly>();
        private readonly IList<Type[]> _dynamicTypes = new List<Type[]>();

        public void ForceDatabaseInitialize()
        {
            Database.Initialize(force: true);
        }

        public void SetConfigurationsAssemblies(Assembly[] assemblies)
        {
            if (assemblies == null) return;
            foreach (var assembly in assemblies)
            {
                _configurationsAssemblies.Add(assembly);
            }
        }

        public void SetDynamicEntities(Type[] dynamicTypes)
        {
            if (dynamicTypes == null) return;
            _dynamicTypes.Add(dynamicTypes);
        }
    }
}
```

```

protected override void OnModelCreating(DbModelBuilder modelBuilder)
{
    addConfigurationsFromAssemblies(modelBuilder);
    addPluginsEntitiesDynamically(modelBuilder);
    base.OnModelCreating(modelBuilder);
}

private void addConfigurationsFromAssemblies(DbModelBuilder modelBuilder)
{
    foreach (var assembly in _configurationsAssemblies)
    {
        modelBuilder.Configurations.AddFromAssembly(assembly);
    }
}

private void addPluginsEntitiesDynamically(DbModelBuilder modelBuilder)
{
    foreach (var types in _dynamicTypes)
    {
        foreach (var type in types)
        {
            modelBuilder.RegisterEntityType(type);
        }
    }
}
}
}

```

در متد استاندارد OnModelCreating، فرصت افزودن نوع‌های پویا و همچنین تنظیمات پویای آن‌ها وجود دارد. برای این منظور می‌توان از متدهای modelBuilder.RegisterEntityType و modelBuilder.Configurations.AddFromAssembly کمک گرفت.

بهبود اینترفیس IPlugin جهت پذیرش نوع‌های پویای EF

در قسمت اول، با اینترفیس IPlugin آشنا شدیم. هر افزونه باید دارای کلاسی باشد که این اینترفیس را پیاده سازی می‌کند. از آن جهت دریافت تنظیمات و یا ثبت تنظیمات مسیریابی و امثال آن استفاده می‌شود. در اینجا متد GetEfBootstrapper آن کار دریافت تنظیمات EF هر افزونه را به عهد دارد.

```

namespace MvcPluginMasterApp.PluginsBase
{
    public interface IPlugin
    {
        EfBootstrapper GetEfBootstrapper();
        //...به همراه سایر متدهای مورد نیاز...
    }

    public class EfBootstrapper
    {
        /// <summary>
        /// Assemblies containing EntityTypeConfiguration classes.
        /// </summary>
        public Assembly[] ConfigurationsAssemblies { get; set; }

        /// <summary>
        /// Domain classes.
        /// </summary>
        public Type[] DomainEntities { get; set; }

        /// <summary>
        /// Custom Seed method.
        /// </summary>
        public Action<IUnitOfWork> DatabaseSeeder { get; set; }
    }
}

```

ConfigurationsAssemblies مشخص کننده‌ی اسمبلی‌هایی است که حاوی تعاریف EntityTypeConfiguration‌های افزونه‌ی جاری هستند.

DomainEntities بیانگر لیست مدل‌ها و موجودیت‌های هر افزونه است.

DatabaseSeeder کار دریافت منطق متد Seed را بر عهده دارد. برای مثال اگر افزونه‌ای نیاز است در آغاز کار تشکیل جداول آن، دیتای پیش فرض و خاصی را در بانک اطلاعاتی ثبت کند، می‌توان از این متد استفاده کرد. اگر دقت کنید این Action یک وهله از IUnitOfWork را به افزونه ارسال می‌کند. بنابراین در این طراحی جدید، اینترفیس IUnitOfWork به پروژه‌ی DataLayer پروژه‌ی اصلی پیدا کنند. MvcPluginMasterApp.PluginsBase منتقل می‌شود. به این ترتیب دیگر نیازی نیست تا تک تک افزونه‌ها ارجاع مستقیمی را به

تکمیل متد GetEfBootstrapper در افزونه‌ها

اکنون جهت معرفی مدل‌ها و تنظیمات EF آن‌ها، تنها کافی است متد GetEfBootstrapper هر افزونه را تکمیل کنیم:

```
namespace MvcPluginMasterApp.Plugin1
{
    public class Plugin1 : IPlugin
    {
        public EfBootstrapper GetEfBootstrapper()
        {
            return new EfBootstrapper
            {
                DomainEntities = new[] { typeof(News) },
                ConfigurationsAssemblies = new[] { typeof(NewsConfig).Assembly },
                DatabaseSeeder = uow =>
                {
                    var news = uow.Set<News>();
                    if (news.Any())
                    {
                        return;
                    }

                    news.Add(new News
                    {
                        Title = "News 1",
                        Body = "news 1 news 1 news 1 ...."
                    });

                    news.Add(new News
                    {
                        Title = "News 2",
                        Body = "news 2 news 2 news 2 ...."
                    });
                }
            };
        }
    }
}
```

در اینجا نحوه‌ی معرفی مدل‌های جدید را توسط خاصیت DomainEntities و تنظیمات متناظر را به کمک خاصیت ConfigurationsAssemblies مشاهده می‌کنید. باید دقت داشت که هر اسمبلی فقط باید یکبار معرفی شود و مهم نیست که چه تعداد تنظیمی در آن وجود دارند. کار یافتن کلیه‌ی تنظیمات از نوع EntityTypeConfiguration ها به صورت خودکار توسط EF صورت می‌گیرد.

همچنین توسط delegate ایی به نام DatabaseSeeder، نحوه‌ی دسترسی به متد Set واحد کار و سپس استفاده‌ی از آن، برای تعریف متد Seed سفارشی نیز تکمیل شده‌است.

تدارک یک راه انداز EF، پیش از شروع به کار برنامه

در پوشه‌ی App_Start پروژه‌ی اصلی یا همان MvcPluginMasterApp، کلاس جدید EFBootstrapperStart را با کدهای ذیل اضافه کنید:

```
[assembly: PreApplicationStartMethod(typeof(EFBootstrapperStart), "Start")]
namespace MvcPluginMasterApp
{
    public static class EFBootstrapperStart
    {
        public static void Start()
        {
            var plugins = SmObjectFactory.Container.GetAllInstances<IPlugin>().ToList();
            using (var uow = SmObjectFactory.Container.GetInstance<IUnitOfWork>())
```

```

        {
            initDatabase(uow, plugins);
            runDatabaseSeeders(uow, plugins);
        }
    }

    private static void initDatabase(IUnitOfWork uow, IEnumerable<IPlugin> plugins)
    {
        foreach (var plugin in plugins)
        {
            var efBootstrapper = plugin.GetEfBootstrapper();
            if (efBootstrapper == null) continue;

            uow.SetDynamicEntities(efBootstrapper.DomainEntities);
            uow.SetConfigurationsAssemblies(efBootstrapper.ConfigurationsAssemblies);
        }

        Database.SetInitializer(new MigrateDatabaseToLatestVersion<MvcPluginMasterAppContext,
Configuration>());
        uow.ForceDatabaseInitialize();
    }

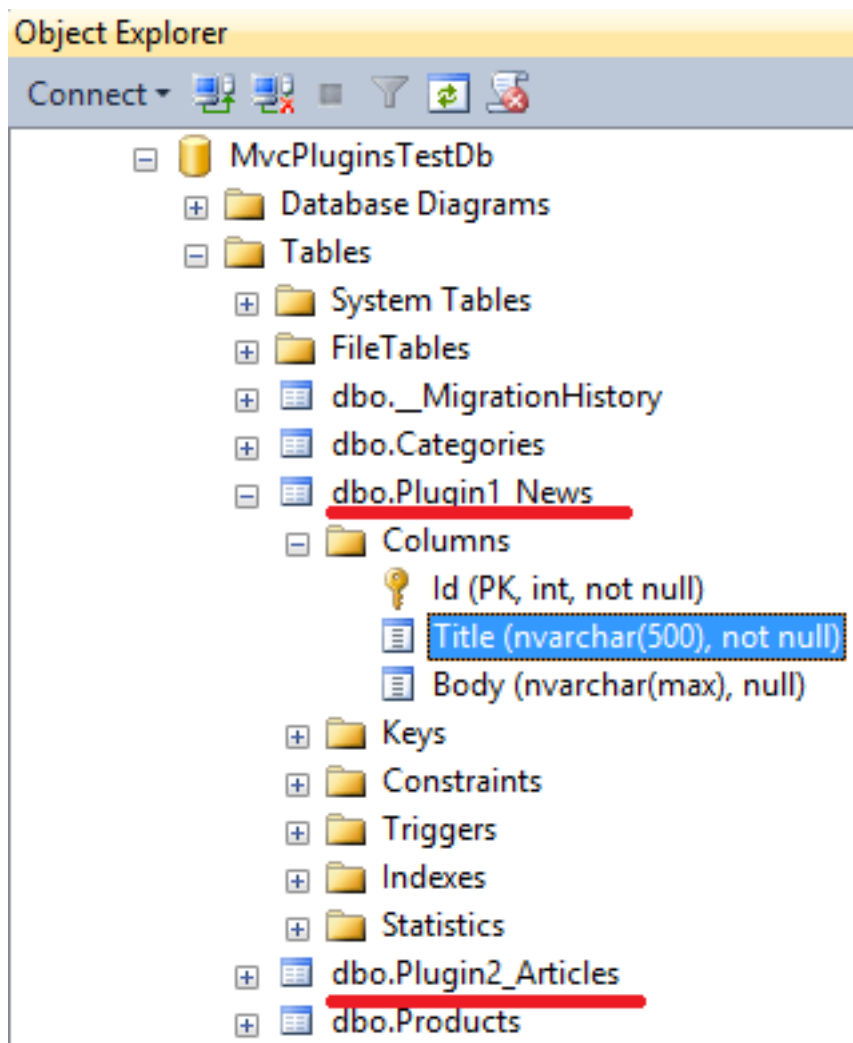
    private static void runDatabaseSeeders(IUnitOfWork uow, IEnumerable<IPlugin> plugins)
    {
        foreach (var plugin in plugins)
        {
            var efBootstrapper = plugin.GetEfBootstrapper();
            if (efBootstrapper == null || efBootstrapper.DatabaseSeeder == null) continue;

            efBootstrapper.DatabaseSeeder(uow);
            uow.SaveAllChanges();
        }
    }
}

```

در اینجا یک راه انداز سفارشی از نوع `PreApplicationStartMethod` تهیه شده است. `Pre` بودن آن به معنای اجرای کدهای متد `Start` این کلاس، پیش از آغاز به کار برنامه و پیش از فراخوانی متد `Application_Start` فایل `Global.asax.cs` است. همانطور که ملاحظه می کنید، ابتدا لیست تمام افزونه های موجود، به کمک `StructureMap` دریافت می شوند. سپس می توان در متد `initDatabase` به متد `GetEfBootstrapper` هر افزونه دسترسی یافت و توسط آن تنظیمات مدل ها را یافته و به `Context` اصلی برنامه اضافه کرد. سپس با فراخوانی `ForceDatabaseInitialize` تمام این موارد به صورت خودکار به بانک اطلاعاتی اعمال خواهند شد.

کار متد `runDatabaseSeeders`، یافتن `DatabaseSeeder` هر افزونه، اجرای آن ها و سپس فراخوانی متد `SaveAllChanges` در آخر کار است.

کدهای کامل این سری را از اینجا می‌توانید دریافت کنید:

[MvcPlugin](#)

نظرات خوانندگان

نویسنده:

غلامرضا ربال

تاریخ:

۱۵:۴۲ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

با تشکر.

اگر لازم باشد پلاگین ما به مدل موجود در پروژه اصلی دسترسی داشته باشد باید به چه شکلی عمل کرد؟

نویسنده:

وحید نصیری

تاریخ:

۱۶:۲۳ ۱۳۹۴/۰۱/۲۸

- در عمل کل برنامه و تمام افزونه‌های آن از یک `IUnitOfWork` استفاده می‌کنند؛ یعنی تمام آن‌ها به تمام مدل‌های اضافه شده‌ی به Context اصلی برنامه دسترسی دارند. بنابراین هر پلاگین در صورت نیاز امکان دسترسی به مدل‌های برنامه‌ی اصلی یا سایر افزونه‌ها را دارا است. تمام این افزونه‌ها در کنار هم یک سیستم را تشکیل می‌دهند و مانند شکل انتهای بحث، از یک بانک اطلاعاتی استفاده می‌کنند.

- به همین جهت تنها کاری که باید انجام داد، افزودن ارجاعی به کلاس‌های مدل مورد نظر هست. پس از آن شبیه به کاری که در DatabaseSeeder انجام شده، می‌توان با استفاده از متد Set، به کلیه امکانات مدلی خاص دسترسی یافت:

```
DatabaseSeeder = uow =>
{
    var news = uow.Set<News>();
```

اگر نمی‌خواهید ارجاعی را به کلاس‌های مدل مورد نظر اضافه کنید، با توجه به اینکه این کلاس‌ها هم اکنون جزئی از وهله‌ی Context ارائه شده‌ی توسط IUnitOfWork هستند، باید متوسل به Reflection و تدارک متد Set ویژه‌ای شوید که بجای News، معادل رشته‌ای آن‌را دریافت کند.

ولی در کل افزودن ارجاعی به کلاس‌های مدل دیگر، مشکل ساز نیست؛ چون این کلاس‌ها عملاً منطق خاصی را پیاده سازی نمی‌کنند و همچنین وابستگی خاصی هم به پروژه‌ی خاصی ندارند. یک سری کلاس دارای خاصیت‌های get/set دار معمولی هستند به همراه تنظیمات آن‌ها.

نویسنده:

پوریا انوشیروانی

تاریخ:

۱۷:۳۷ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

من در قسمت کلاس اهراز هویت به کمی مشکل برخوردم .

کلاس زیر رو دارم که البته در پلاگینی جدا نوشته شده :

```
public class CmsUser : IdentityUser
{
    public string DisplayName { get; set; }
}
```

هر پست باید دارای یک نویسنده باشد که می‌خواهم از CmsUser استفاده کنم .

این وابستگی و ارتباط باید کجا نوشته شود ؟

```
public class Post
{
    private IList<string> _tags = new List<string>();
    public int id { get; set; }
    public string name { get; set; }
    public string slug { get; set; }
    public string description { get; set; }
    public DateTime? publishTime { get; set; }
    public string content { get; set; }
    public IList<string> tags
    {
```



```
        get { return _tags; }
        set { _tags = value; }
    }
    public string CombineTags
    {
        get { return string.Join(",", _tags); }
        set { _tags = value.Split(',').Select(x => x.Trim()).ToList(); }
    }

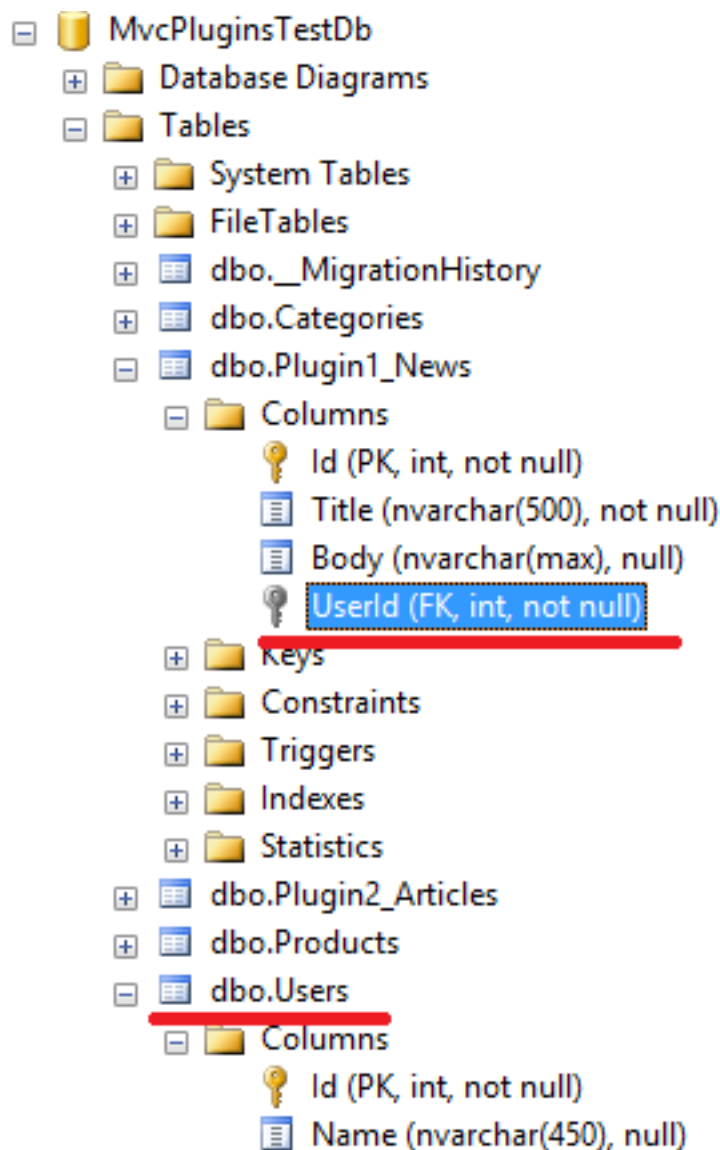
    public string AuthorID { get; set; }
    // [ForeignKey("AuthorID")]
    // public CmsUser Author { get; set; }
}
```

هر جا می‌نویسم برای کلیدهای خارجی هشدار میدهم و این که زیاد نمی‌خواهم پلاگین پست از وجود CmsUser با خبر باشد

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۹:۴۹ ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

- موجودیت‌های مشترک بین افزونه‌ها را در یک پروژه‌ی مجزا قرار دهید؛ مانند: [CommonEntities](#)
- از این پروژه‌ی مشترک، ارجاعی را به افزونه‌های مورد نظر اضافه کنید.

[پروژه‌ی جاری](#) جهت افزودن کلید خارجی به کاربران مشترک بین تمام افزونه‌ها به روز شد، [با این تغییرات](#) و با این خروجی (که در آن در هر دو افزونه‌ی تعریف شده، ارجاعی به کلاس User مشترک هست):

نویسنده: پوریا انوشیروانی
تاریخ: ۱۰:۵۴ ۱۳۹۴/۰۲/۰۶

برای استفاده از Identity چون دوتا Context ایجاد میشه ، کلی دردسر میشه
چطوری این رو بسازیم که تداخل هم ایجاد نشه :

```
public class Cmscontext : IdentityDbContext<CmsUser>
```

identity به کلاسی که از IdentityDbContext ارث برده شده نیاز داره . در صورتی که ما قبلا

```
public class UIAppContext : DbContext, IUnitOfWork
```

اگه دوتا Context ایجاد کنیم ارتباط کلاسها خیلی بد میشه .
لطفا اگر میشه در رابط با identity هم مثالی بزنید

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۵۶ ۱۳۹۴/۰۲/۰۶

مطلب « [اعمال تزریق وابستگی‌ها به مثال رسمی ASP.NET Identity](#) » را مطالعه کنید. نیازی نیست چندین Context ایجاد کنید. اینبار Context اصلی برنامه همان ApplicationDbContext خواهد بود. یعنی در مثال جاری، کلاس [MvcPluginMasterAppContext](#) با ApplicationDbContext جایگزین می‌شود؛ به همراه افزودن کدهای سفارشی کلاس MvcPluginMasterAppContext به ApplicationDbContext.

نویسنده: غلامرضا ربال
تاریخ: ۱۶:۲۲ ۱۳۹۴/۰۲/۰۷

برای ارتباط‌های n به n به چه شکلی باید عمل کرد؟ منظورم موقعی است که باید لیستی از کلاس دیگر در کلاس یوزر ما موجود باشد.
با تشکر

نویسنده: میثم خادمی
تاریخ: ۹:۰۸ ۱۳۹۴/۰۲/۲۲

سلام

پس از لود شدن d11های پلاگین امکان استفاده از روش [^](#) و [^](#) برای اضافه کردن و بارگذاری اطلاعات در Context وجود ندارد ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۰:۳ ۱۳۹۴/۰۲/۲۲

قسمت «تغییرات اینترفیس Unit of work جهت افزونه پذیری» در متن فوق از همین مطالب استفاده می‌کند (متدهای addPluginsEntitiesDynamically و addConfigurationsFromAssemblies).

نویسنده: میثم خادمی
تاریخ: ۱۱:۲۴ ۱۳۹۴/۰۲/۲۲

ولی در عمل در EfBootstrapper باید برای کلیه کلاس‌های Ef مقدار DomainEntities و برای کلیه کلاس‌های Fluent Api مقدار ConfigurationsAssemblies مشخص شود. در حالی که در لینک‌هایی که [^](#) و [^](#) کلیه کلاس‌هایی که از BaseEntity مشتق شده اند به Context اضافه شده و نیازی به معرفی ندارند و کلاس‌ها تنظیمات FluentApiها نیز از روی namespace مشخص شده اضافه می‌شوند.

بهتر نیست از BaseEntity استفاده بشود؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۱:۳۱ ۱۳۹۴/۰۲/۲۲

- این روش دقیق‌تر هست، با احتمال اشتباه و سعی و خطای کمتر و سریعتر.
- modelBuilder.Configurations.AddFromAssembly متد توکار خود EF هست (در نگارش‌های اخیر آن) و به صورت خودکار کلاس‌های مشتق شده از EntityTypeConfiguration را اسکن می‌کند.
- در کل هر طور که صلاح می‌دانید روش اسکن آن‌را تغییر دهید. اصل ماجرا، یعنی متدهای addConfigurationsFromAssemblies و addPluginsEntitiesDynamically تفاوتی نخواهند کرد.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۱۶:۳۹ ۱۳۹۴/۰۳/۱۱

سلام

آیا همیشه با این روش، PartialView رو هم لود کرد ؟ یعنی PartialView داخل Plugin به عنوان EmbedResource باشه و از پروژه اصلی لودش کرد ؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۳/۱۱ ۱۶:۴۵

- به چه مشکلی برخوردید دقیقا؟ اجرا نشد؟ خطا گرفتید؟
- partial view هم مانند یک view معمولی باید custom tools اش به razor generator تنظیم شود. بعد از آن کار کردن با آن معمولی و مانند قبل خواهد بود.

نویسنده: فرزین بیاتی
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۳/۱۲ ۱۰:۴۵

سلام
مشکل نبود فایل RazorGeneratorMvcStart.cs بود که پس از افزودن رفع شد

نویسنده: علی ارجمند
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۵/۲۸ ۱۲:۲۱

با سلام و احترام
من با این قسمت مشکل دارم

```
protected override void OnModelCreating(DbModelBuilder modelBuilder)
{
    AddConfigurationsFromAssemblies(modelBuilder);
    AddPluginsEntitiesDynamically(modelBuilder);
    base.OnModelCreating(modelBuilder);

    modelBuilder.Entity<AppUser>().ToTable("Users");
    modelBuilder.Entity<CustomRole>().ToTable("Roles");
    modelBuilder.Entity<CustomUserClaim>().ToTable("UserClaims");
    modelBuilder.Entity<CustomUserRole>().ToTable("UserRoles");
    modelBuilder.Entity<CustomUserLogin>().ToTable("UserLogins");
}
```

در خط سوم متد AddPluginsEntitiesDynamically(modelBuilder); اجرا نمیشه و خطای زیر رو میده

```
Additional information: Method not found: 'Void
System.Data.Entity.DbModelBuilder.RegisterEntityType(System.Type)'.
```

جالبه وقتی داخل این متد breakpoint میزارم اصلا واردش نمیشه!

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۵/۲۸ ۱۲:۵۷

«Method not found» یعنی مشکل تداخل نگارش‌های مختلف EF را با هم دارید (در یک نگارش و یک پروژه، این متد هست و در دیگری خیر). نحوه‌ی رفع مشکل (با این فرض که EF در هیچ پروژه‌ای به صورت دستی اضافه نشده و حتما از طریق نیوگت اضافه شده‌است):

```
PM> update-package
```

اجرای این دستور، تمام تداخلات و عدم هماهنگی‌ها را به صورت یکجا در تمام پروژه‌ها برطرف می‌کند.

نویسنده: علی ارجمند

تاریخ: ۱۴:۳۴ ۱۳۹۴/۰۵/۲۸

اگر در تزریق وابستگی به مثال رسمی Identity در ساختار پروژه جاری که به صورت یک پلاگین جدا در نظر گرفته شود ظاهراً با مشکلاتی مواجه خواهیم شد .
همه مباحث گفته شده در این بحث و همچنین بخش تزریق وابستگی به مثال رسمی Identity در نظر گرفته شده است ولی با پیغام خطای زیر مواجه شده ام.

No default Instance is registered and cannot be automatically determined for type 'Microsoft.Owin.Security.DataProtection.IDataProtectionProvider'

There is no configuration specified for Microsoft.Owin.Security.DataProtection.IDataProtectionProvider

```
1.) new ApplicationUserManager(*Default of IUserStore<AppUser, Int32>*, *Default of
IApplcationRoleManager*, *Default of IDataProtectionProvider*, *Default of IIdentityMessageService*,
*Default of IIdentityMessageService*, *Default of IUserService*)
2.) PPU.Plugin.Accounting.Service.ApplicationUserManager
3.) Instance of PPU.Plugin.Accounting.Service.Contract.IApplicationUserManager
(PPU.Plugin.Accounting.Service.ApplicationUserManager)
4.) new HomeController(*Default of IApplicationUserManager*, *Default of IApplicationSignInManager*,
*Default of IAuthenticationManager*, *Default of IProfileService*, *Default of IUserService*, *Default
of IUnitOfWork*)
5.) PPU.Plugin.Accounting.Areas.Account.Controllers.HomeController
6.) Instance of PPU.Plugin.Accounting.Areas.Account.Controllers.HomeController
7.) Container.GetInstance(PPU.Plugin.Accounting.Areas.Account.Controllers.HomeController)
```

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۴:۴۸ ۱۳۹۴/۰۵/۲۸

«IDataProtectionProvider» در فایل [Startup](#) تنظیم می‌شود. مکان این فایل آغازین هم در فایل [web.config](#) با کلید **owin:AppStartup** باید دقیقاً مشخص شود. در غیر اینصورت مقداری برای **IDataProtectionProvider** در نظر گرفته نخواهد شد و به خطای فوق می‌رسید.

نویسنده: علی ارجمند

تاریخ: ۱۵:۳۹ ۱۳۹۴/۰۵/۲۸

ممنون حق با شما بود و من به این نکته توجه نکردم. البته به نظر میشه بدون تنظیم کلید مربویه در WebConfig با استفاده از

```
[assembly: OwinStartupAttribute(typeof(PPU.WebUi.Startup))]
```

انجام داد. با توجه به اینکه هر پلاگین فراره به صورت مستقل باشه، خوب من سیستم Accounting رو به پلاگین مستقل در نظر گرفتم. سوال اینجاست آیا باید فایل Startup مربوطه رو در پروژه اصلی قرار داد و یا اینکه در همون پروژه پلاگین گذاشت تا بشه ازش به عنوان یه سیستم مستقل در دیگر پروژه‌ها استفاده کرد.

نویسنده: وحید نصیری

تاریخ: ۱۵:۵۶ ۱۳۹۴/۰۵/۲۸

مباحث authentication و authorization سراسری هستند. بنابراین باید در برنامه‌ی اصلی قرارگیرند تا تمام افزونه‌ها را تغذیه کنند.

نویسنده: علی ارجمند

تاریخ: ۱۱:۵۲ ۱۳۹۴/۰۶/۰۸

در پروژه مثال شما در این بخش به عنوان نمونه پلاگین 1 که دارای کلاس News هست رو در نظر بگیرید شما برای ارتباط با کلاس User اومدید سیم کشی مورد نظر رو انجام دادید

```
[ForeignKey("UserId")]
public virtual User User { set; get; }
public int UserId { set; get; }
```

به همین خاطر رفرنسی رو به پروژه CommonEntity ارجاع دادید. خوب حالا اگه قرار باشه که من ICollection مربوطه به News رو در کلاس User قرار بدم نیاز دارم ارجاعی به پلاگین 1 داشته باشم که باعث خطای Circular Dependency میشه. چه پیشنهادی برای حل این مشکل وجود داره و چه باید کرد؟

نویسنده: وحید نصیری
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۶/۰۸ ۱۲:۱۷

راه حل: نباید این کار را انجام دهید.
علت:

- اگر افزونه‌ای قرار هست برنامه‌ی اصلی را تغذیه کند - مثلاً اعتبارسنجی - نام آن افزونه نیست و نباید به صورت افزونه تعریف شود. برنامه‌ی اصلی بجز بارگذاری افزونه‌ها هیچ کار دیگری قرار نیست با جزئیات آن‌ها به صورت مستقیم انجام دهد.
- اگر افزونه‌ای وابسته‌است به افزونه‌ی دیگر، نام اینکار افزونه نویسی نیست.
- شما قبل از اینکه بخواهید وارد این مبحث شوید، نیاز است کمی در مورد برنامه‌های افزونه پذیر موجود (در حالت کلی) مطالعه کنید و بررسی کنید که مثلاً اگر یک برنامه‌ی پخش music افزونه پذیر است، افزونه‌ی A آن که توسط فرد X تهیه شده، آیا قرار است از امکانات افزونه‌ی B که توسط فرد Y تهیه شده‌است، استفاده کند؟ چنین کاری اساساً بی‌مفهوم است و طراحی افزونه پذیر نام ندارد. آیا افزونه‌ی A فایرفاکس از افزونه‌ی B آن استفاده می‌کند و به آن وابسته‌است؟ خیر.
- اگر قرار هست افزونه‌ها به یک سری اطلاعات مشترک دسترسی پیدا کنند، این اطلاعات باید مشترک باشند و مستقل از هر کدام از افزونه‌ها.

در مثالی که ارائه شد، اگر هدف کوئری گرفتن از لیست خبرهای یک کاربر است، این کار فقط باید در افزونه‌ی News انجام شود (چون اگر قرار باشد سایر افزونه‌ها به ریز اطلاعات news دسترسی داشته باشند که ضرورتی به افزونه تعریف کردن آن نبود) و به این صورت:

```
var userNewsList = _news.Include(x=>x.User).Where(x=>x.UserId == 1).ToList();
```

NPAPI

این عبارت مخفف *Netscape Plugin Application Programming Interface* هست و یک پلاگین چندسکویی است که بسیاری از مرورگرها از آن استفاده می‌کنند. معماری این پلاگین ابتدا در سال 1995 برای مرورگر netscape نسخه 2 آن توسعه پیدا کرد. ولی رفته رفته توسط دیگر مرورگرها هم استفاده و پیاده سازی شد و البته تعدادی هم بعدها استفاده از آن را رها کردند و از فناوری‌های دیگری استفاده کردند.

کار این پلاگین تعریف یک سری *ContentType* مانند *audio/mp3* است و موقعی که مرورگر در رندر کردن این صفحات به چنین محتوایی برخورد کند، پلاگین مربوط به این محتوا را در حافظه بار می‌کند تا پلاگین را در حافظه رندر کرده و جابجایی داده‌ها با پلاگین صورت بگیرد. سپس آن پلاگین محتوای مربوطه را رندر می‌کند. امروزه پلاگین‌ها در همان قسمت از حافظه صفحه مرورگر بار می‌شوند و مانند مرورگرهای قدیمی مجبور به اجرای برنامه خارجی برای محتوای ناشناخته نیستند. این API نیاز دارد هر پلاگین تقریباً 15 تابع را پیاده سازی کند. این توابع برای پیاده سازی، ایجاد، نابودسازی آن و موقعیت مکانی آن به کار می‌روند. NPAPI همچنین امکاناتی از قبیل اسکریپت نویسی، چاپ کردن، تمام صفحه شدن، پلاگین بدون پنجره، استریم کردن محتوا را نیز دارد.

مبداء و منشأ ابتدایی این فناوری از شرکت [Adobe](http://www.adobe.com) و محصول Adobe Reader آن و خواندن PDFهای تحت وب آغاز گشت. در آن زمان در وب، تنها فرمت HTML به همراه تصاویر به عنوان محتوا حساب میشد و مابقی نوع‌ها به داللود ختم می‌شدند و شرکت ادوب قصد داشت کاربران تجربه‌ی جدیدی از خواندن فایل‌های PDF را بر روی مرورگر وب داشته باشند و برای دیدن حتما نیازی به داللود نداشته باشند.

شرکت ادوب برای جلب نظر توسعه دهندگان netscape از یک نسخه‌ی دمو استفاده کرد و موقعی که روی لینک یک PDF کلیک میشد به جای داللود آن، محتوا داخل صفحه مرورگر رندر میشد که مخلوطی از کدهای html و PDF بود ولی آن‌ها خواستار یک سیستم یکپارچه بودند تا دیگر مرورگر netscape درگیر آن نباشد و بدون وابستگی به مرورگر و به طور مستقل این کار انجام شود که کم کم باعث ایجاد این API شد و از آن موقع در طول این سال‌ها مرورگرهای زیادی از این فناوری استفاده کردند تا استاندارد عمومی در توسعه مرورگرها باشد.

عدم پشتیبانی گوگل از این پلاگین API

گوگل در سال 2013 عدم پشتیبانی از این API را در مرورگرش اعلام کرد که در این حالت پشتیبانی از تمامی فناوری‌های مرتبط آن نیز خاتمه میابد که شامل جاوا و سیلورلایت می‌شود و دلیل آن مسائل پایداری و امنیت آن در کنار سایر موارد است.

پشتیبانی از اسکریپت نویسی

این ویژگی اجازه می‌دهد که شما با استفاده از کدهای جاوااسکریپت، در صفحات وب با پلاگین تعامل کنید. ابتدا netscape این امکان را اضافه کرد و بعدها موزیلا این ویژگی را با استفاده از فناوری‌هایی چون XP Connect، Live Connect و npRuntime ارتقاء بخشید.

Live Connect

از netscape 4 به بعد NPAPI برای اسکریپت نویسی توسعه یافت. این ویژگی به مرورگرها اجازه می‌دهد که برنامه‌های نوشته شده با جاوا و جاوااسکریپت، با صفحات وب به تعامل پردازند. به عنوان مثال اپلت نوشته شده با جاوا می‌تواند با کدهای داخل صفحه ارتباط برقرار کند یا بیشتر از خود اسکریپت‌های صفحه با محیط جاوااسکریپت داخلی ارتباط برقرار کند. با این ویژگی یک پلاگین میتواند یک نمونه کلاس جاوا را پیاده سازی و بازگرداند. این کلاس میتواند از طریق جاوااسکریپت یا اپلت‌های جاوا صدا زده شود.

XP Connect

ابتدا قبل از هر چیز بگذارید با [XP COM](http://www.xpcom.org) آشنا شویم. *Cross Platform Component Object Model* یا XP COM از طرف شرکت موزیلا ارائه شده است و اصلی‌ترین ویژگی آن اتصال چندین زبان به یکدیگر از طریق IDL یا یک زبان واسط است. بدین ترتیب برنامه نویس‌ها میتوانند کدهای اختصاصی خود را با دیگر کامپوننت‌ها مرتبط کنند.

حال کار xpconnect برقراری ارتباط بین جاوااسکریپت با XP COM یا کدهای نوشته شده توسعه گران است. XP Connect به اشیاء جاوااسکریپتی اجازه می‌دهد به طور مستقیم به اشیاء XP COM دسترسی داشته و آن‌ها را دستکاری کنند.

NPRuntime

در پایان سال 2004 بسیاری از شرکت‌های اصلی ارائه کننده مرورگرهای وب که از NPAPI استفاده می‌کردند، به این توافق رسیدند که از فناوری NPAPI به عنوان یک اکستنشن (افزونه) برای تامین اسکریپت نویسی NPAPI استفاده کنند. اسکریپت نویسی این فناوری مستقل از دیگر فناوری‌هایی چون جاوا و XPCOM است و توسط گوگل (در آن زمان)، فایرفاکس، سافاری و اپرا (در آن زمان) پشتیبانی می‌شود.

PPAPI

این فناوری در 12 آگوست 2009 معرفی شد. Pepper Plugin API مجموعه ای از تغییرات و اصلاحات روی NPAPI است که باعث انعطاف پذیری و امنیت بیشتر می‌شود. این افزونه جهت پیاده سازی آسان اجرای پلاگین در یک [پروژه جدآگاهانه](#) است. هدف این پروژه تهیه یک فریمورک برای ایجاد پلاگین‌های مستقل یا Cross-Platform می‌باشد. تعدادی از مواردی که در طراحی این افزونه در نظر گرفته شده است: اجرای جداگانه از پروژه مرورگر

تعریف رویدادهای استاندارد و رسم تصاویر دو بعدی

تهیه گرافیک سه بعدی

ریجستری پلاگین

استاندارد سازی برای استفاده از سیستم رندر مرورگر Compositing Process

تعریف مفهوم یا معنای واحد از NPAPI بین تمامی مرورگرها

مرورگرهایی که در حال حاضر به این افزونه روی آورده اند طبعاً مرورگر کروم و اپرا از نسخه 24 به بعد است. شرکت موزیلا در سال 2011 اعلام کرد که فعلاً علاقه ای به شرکت در این پروژه ندارد. شرکت ادوب برای افزونه *flash player* اعلام کرد که دیگر تنها بر روی PPAPI فعالیت می‌کنند و از آخرین نسخه فلش پلیر 11.2 که برای NPAPI ایجاد شده است تنها به مدت پنج سال بسته‌های آپدیت آن را در دسترس قرار می‌دهد.

ActiveX

یکی دیگر از این پلاگین‌ها [ActiveX](#) است که توسط IE مورد استفاده قرار می‌گیرد ولی در [مرورگر Edge](#) حذف شده است. به این دلیل، پشتیبانی از جاوا در این مرورگر قطع شده است و فلش پلیر را به صورت داخلی Built-in پشتیبانی می‌کند. امروزه بسیاری از تولیدکنندگان اعتقاد دارند که با Htm15 بسیاری از مسائل حل می‌شود.